

Karmøy

Tom Roger Spidsø



Masteroppgave i Manusutvikling for serier

Institutt for informasjon og medievitenskap

Universitetet i Bergen

Høst 2021

KARMOY

EUROSLEAZE LIVES!



Melohorror / 8x60 min

Av Tom R. Spidsø

PITCH

Professor i Kunsthistorie ved Universitetet i Oslo, Tor Magnus Djupaskar, står på kanten av stupet og stirrer ned i avgrunnen. Etter å ha mistet sitt eneste barn i en drukningsulykke et par år tidligere, har selvmedisinering med alkohol og narkotika ikke bare fått ekteskapet hans til å gå i oppløsning, men er også i ferd med å ta fra han karrieren som akademiker. Når en uventet telefonsamtale forhindrer han fra å ta sitt eget liv og i stedet sender han tilbake til fødebyen hans, ser Tor Magnus for seg en rolig sorti i form av å drikke seg sakte i hjel mens han etterforsker funnet av et tilsynelatende eldgammelt, muligens unikt kunstverk.

Alt endrer seg imidlertid for han den dagen «etterforskningen» hans setter ham i kontakt med den vakre men hemmelighetsfulle kuratoren fra Karmøy, Emma Krakenes. Brått blir livet hans snudd på hodet. Kjærligheten mellom dem blomstrer og Tor Magnus får til og med en ny sjanse til å bli far. Skal han virkelig finne lykken i livet allikevel, ytterst blant svabergene på Karmøy?

Svaret på det ligger i hvor mye han – bokstavelig talt – er villig til å ofre. For med Emma kommer også en annen «Far» med på kjøpet. En drømmende *Leviatan* av en far, dypt nedi havet utenfor Karmøy, som Tor Magnus snart skal få erfare har sine tentakler slynget rundt det meste av det lokalsamfunnet han i sin tid forlot og sa at han aldri igjen skulle vende tilbake til.



OM SERIEN

Som barn i Haugesund på slutten av åtti- og nittitallet var faren min en av de første i nabolaget som fikk seg Kabel-TV. Av grunner som forblir dunkle og uklare valgte han også å gi meg en egen TV på rommet i en alder av sju. Dermed tok det ikke lange tida før jeg satt oppe om nettene og så på *Sky Channel* sin nattprogrammering, som den gangen hovedsakelig bestod av repriser av skrekk og science-fiction fra seksti- og syttitallet, lenge før jeg behersket engelsk. I serien *Karmøy* vil vi tegne opp et kart som tar i bruk følgende lengde- og breddegrader for å navigere oss gjennom et landskap som til tider forhåpentligvis kan virke like skremmende og uforståelig som de mørke nattetimene mine foran TV-en på barnerommet i sin tid gjorde:

Den norske sosialrealismen.

Utskjelt og misforstått? Kulissene for *Karmøy* er, som navnet tilsier, hentet fra det såkalte Haugalandet. Stedet som under forfatterens oppvekst på nittitallet, ble kåret av Dagbladet til ikke bare Norges, men til og med hele *Europas* Narkohovedstad. Haugesund var byen hvor heroinen ifølge ryktet fløt i så strie strømmer at selv erfarne tjenestemenn fra hovedstaden nektet å tro på sine egne øyne. Hva gjør at enkelte mindre steder over tid ser ut til å utvikle en destruktiv ruskultur fullt på høyde med storbyene våre? Kan det være noe i drikkevannet? Eller er det kanskje innbyggernes *DNA* det har blitt tuklet med? I *Karmøy* vil disse og flere andre apokalyptiske hypoteser testes ut gjennom en karakterbasert dissekering av de mer ondsinnede krefter som av og til danner et *Mørkets Hjerne* selv i de mest siviliserte hjørnene av verden.

Giallo.

Den italienske skrekkthrillertradisjonen som lenge ikke var noe annet enn et obskurt syttitallsfenomen. Disse ofte ulogiske og bisarre mordmysteriene, fylt til randen med stilfulle mordere, overdreven vold, glamorøs erotikk og fetisjisme. I *Karmøy* lar vi oss ikke bare inspirere av de mest avsindige plotvendinger og de italienske mesternes deliriske marerittlogikk, men også hvordan de yndet å sette *kunsten* i førersetet for sine narrativ. Hvilke grusomme hemmeligheter skjuler det seg bak motiver malt av forrykte sjømenn i fangenskap eller prester for lengst frarøvet forstanden av sadomasochistiske sirener? Ønsker du svaret på det, så er *Karmøy* rette stedet for deg.

Folk Horror.

Denne flyktige subsjangeren med sine røtter i de britiske klassikerne *Wicker Man*, *Blood on Satans Claw* og *Witchfinder General*, som de siste årene har blitt aktuell igjen gjennom filmskapere som Ari Aster, Ben Wheatley og Robert Eggers. Hva skjer hvis man plasserer dens typiske ingredienser – rurale, isolerte landskap, eldgammel overtro og intetanende *byfolk* som ofres til naturens guder – midt på det norske Sør-Vestlandet? Mange forbinder gjerne denne regionen med overdreven kristenmoral,

men på *Karmøy* skal man se at for den som virkelig våger å lete så vil man dypt inn mellom de glemte klipper og saltvaskede svaberg finne en form for tro som kun leter etter frelsen på havets dyp ...

Kosmisk skrekk.

Arven etter den sagnomsuste forfatteren H. P. Lovecraft. *Cthulhu. Yog-Sothoth. Nyarlathotep.* Har Lovecrafts maksime om menneskets ubetydelighet i det store kosmos noen gang vært mer aktuell enn i en tid hvor klima- og miljøutfordringene står i kø for å utslette alt liv på kloden slik vi kjenner det? For den som alltid unngår avsidesliggende fiskevær i frykt for å møte på en lokalbefolkning som har paret seg med undersjøiske amfibiske humanoider, er de merkelige tettstedene ute på *Karmøy* det perfekte sted å få alle sine mareritt bekreftet!

Melodrama.

Svulstige følelser. Brennende hjerter. I *Karmøy* er vi ikke redd for patosen. Riktignok pakker vi den tidvis inn i blod og gørr, men essensen forblir den samme: her skal det føles på ting! Ingmar Bergman var ingen ren melodramatiker (til det er han alt for god), men han visste allikevel å trykke på de rette emosjonelle knappene. I *Karmøy* tar vi cues direkte fra både *Viskningar och Rop, Det syvende Innsegl* og *Vargtimmen* og drømmer fortsatt om en ung Liv Ullmann i en av hovedrollene!

Bodyhorror.

Kroppen som invaderes, endres og destrueres. Få filmskapere har i så stor grad klart å lage sin egen subsjanger som undertegnedes store favoritt, David Cronenberg. Fra vitenskapsstudier tok Cronenberg steget over til filmmediet, men ikke uten å la det infiseres av hva det vitenskapelige blikket lærte ham. I *Karmøy* plukker vi opp tråden etter den blodtørstige canadieren og lar det hele kulminere i en grensesprengende finale hvor kopper slites fra hverandre i ene øyeblikket for så å smelte sammen med hverandre igjen i det neste før de til slutt ender opp som de reneste *slimklumper* ... Hva er vel mer skrekkinngytende enn å la den eksistensielle gru og terror forflytte seg bokstavelig talt inn under huden på deg? I *Karmøy* sikter vi oss inn på intet mindre enn å gjenskape følelsen av noe som ønsker å ta over dine kroppslige hulrom, av noe som ønsker å bruke kjøttet ditt til å skjule og varme seg i. Eller som de lærde sier: der det er hjerterom er det også husrom!

Karmøy er en referansetung serie for den som har et nært forhold til skrekksjangeren. For seeren som kan sin skrekkhistorie, vil det bugne av godsaker og knask i en helt ny, særnorsk innpakning. Det er også en serie hvor latteren ofte sitter løst, selv om den grådige fort kan sette seg fast i halsen på deg. Men mest om alt handler *Karmøy* om å finne det søte punktet et eller annet sted mellom *Grindhouse* og *Arthouse*. Som like mye kan appellere til den som verdsetter de store følelser og skjellsettende

hendelser i *Wuthering Heights* og *Anna Karenina*, som de som utvekslet grimete kopier av *Motorsagmassakren 2* og *City of the Living Dead* i skolegården.

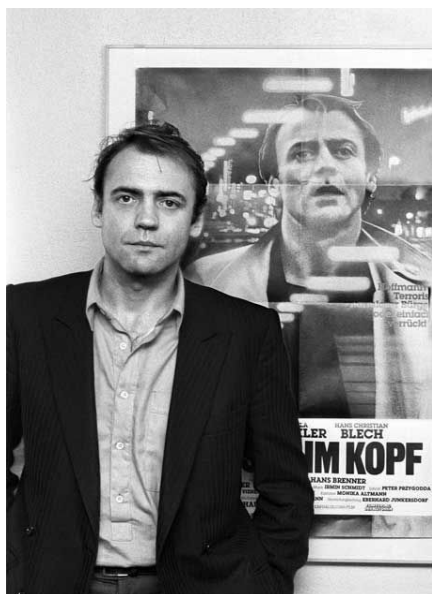
Samtidig som *Karmøy* vil være serien for den som så ting i barndommen hun eller han strengt tatt aldri burde ha sett, er det også en serie som tar sitt dramatiske, karakterbaserte utgangspunkt på alvor. Det er en serie hvor enhver grusom død, ethvert blodoffer til havdypet og kropp som slites i stykker av uformelige krefter, alltid vil være jordet i høyst gjenkjennelige samlivsrelasjoner og voksenlivets problemstillinger. Som serie vil den sågar tidvis tendere like mye mot melodramaets fokus på følelser og eksistensiell krise som mot innvoller og ondskapsfulle slimtentakler. *Menn i krise* skal nok en gang få sin skjermtid. Det samme med alle kvinnene som «bare» leter etter «den rette». Riktignok ikke uten at deres karakterers menneskelighet sakte men sikkert trekkes ut av dem, på samme måte som sultne og grådige fingre alltid har dradd skjell og muslinger ut av deres trygge skall ...

Karmøy er en serie om de kreftene som til enhver tid kjemper om kontroll over våre liv. Om makt, dominans og underkastelse. Om hva det vil si å være et menneske, styrt som vi er av våre begjærsmaskiner.



KARAKTERER

TOR MAGNUS DJUPASKAR.



Vår mann for de store tragedier. Det typiske løvetannbarnet som til tross for en hard oppvekst med en god dose omsorgssvikt og vold innenfor familiens fire vegger, allikevel har klart seg bra og til slutt blitt en ener på sitt felt. Dessverre har ikke den akademiske karrieren hans som professor i kunsthistorie kunnet verge han mot voksenlivets tragedier, og etter at hans fire år gamle sønn drukner på Sydenferie faller livet hans i ruiner. Vi møter han for første gang dagen da oppgjørets time er kommet for den akademiske karrieren hans, og Tor Magnus må stå til rette for grove underslag av instituttets forskningsmidler. En tåke av alkohol og rus har lagt seg over hverdagen hans og Tor Magnus bestemmer seg for å gjøre slutt på det hele. Når tilfeldighetene stopper han fra å hoppe i døden og i stedet sender han tilbake til fødebyen Haugesund for å

etterforske et mystisk maleri, vikler han seg snart inn i et nett av dødelig kjærlighet, farlige kunstverk og dommedagsprofetier. Tor Magnus er karakteren som går fra å ville drikke seg i hjel til å møte den store kjærligheten og få sjansen til å bli far igjen, for så å stilles ovenfor det umulige valget mellom en kjærlighet som bokstavelig talt leder til verdens Undergang, og ofre seg selv for menneskehetens fortsettende eksistens slik vi kjenner den. Den som til slutt avslører det dobbelte komplottet til ufattelige, kosmiske krefter gjenfødt ut av livmoren til henne han trodde han skulle dele resten av sitt liv med.

ELIN SIMONSEN.



Nyutdannet, innflytter, lesbisk, *bergenser*. Unge Elin har virkelig oddsene imot seg i sin nye jobb som offentlig tjenestekvinne i Haugesund. Møtet med en by gjennomsyret av stoff, kriminalitet og onde krefter av uante proporsjoner, blir ikke akkurat bedre når hun innser at kollegaene hennes ikke er noe bedre. Men, hun er også ambisiøs, drevet av rettskaffenhet og lar seg ikke pille på nesen uten videre. Hun har et brennende ønske om å gjøre

noe meningsfylt livet, både for seg selv og andre. Hennes ivoende trang til å grave fram sannheten gir henne snart problemer på hjemmebane og i yrkeslivet. Men når disse problemene viser seg å være flettet sammen til en ondere og mørkere plan enn noen kunne forestille seg, er det en *helt* som Elin verden virkelig trenger.

FRODE BAKKEVOLD.



Etter snart tjue år I politiet skulle man tro at Frode Bakkevold var en av lokalsamfunnets støtter. Og slik ser det da også ut på overflaten. For den som virkelig *kjenner* Frode derimot, minner han kanskje mest av alt om Harvey Keitels *Bad Lieutenant*. Etter at barndomsvennen og den kriminelle makkeren hans, Jarle, blir brutalt drept, klarer etter hvert ikke Frode å si nei til de mørkeste krefter når de tilbyr han total utfoldelse

i form av kultisk overgivelse. Makt, penger, damer. Hos Frode møter vi den uslukkkelige tørsten til den som bunnløst akkumulerer. Han som til syvende og sist synes det er *verdt* det hvis prisen han må betale for å få alt han ønsker seg, er den totale galskap.

EMMA KRAKENES.



Vill, vakker og våt. Bokstavelig talt. Også seriens *Femme Fatale*. Like bokstavelig talt. Lynende intelligent, sensitiv og ute etter noen å dele livet sitt med. Det vil si, en i tillegg til den hun allerede deler det med, havets mørke herre, «Den Nedsunkne». Sammen med søstrene sine fast bestemt på å gjenreise familiens ære og posisjon i samfunnet, selv om det innebærer Verdens Undergang for alle oss andre. Skal få

erfare at den polyamorøse livsstilen ikke er bare, bare når den ene partneren din er en enorm, kosmisk entitet det viser seg må overta menneskets kjøtt og lemmer for å kunne overleve. Som alle med en urokkelig tro og overbevisning, er kanskje *tvilen* hennes største fiende.

LINFRED MANNES.



Den ensomme prests lodd. Etter flere år med ikke stort annet selskap enn sin faste menighet og strandkrabbene i fjøra, har tæringen begynt å sette seg i hans engasjement for troen. Når han en dag kommer i kontakt med *Krakenesingene*, klarer han ikke å stagge seg selv fra å søke noe nytt og annerledes enn det livet han kjenner. Blant det avsondrede og primitive fiskerfolket, isolert fra resten av Karmøy sin befolkning, finner han noe han aldri hadde trodd han skulle få erfare som prest: *kjødets begjær*. Lystens sakrale utløsning. Trosser sin geistlige kollegas sterke advarsler og må til slutt betale prisen for sin hedonistiske avgudsdyrkelse slik man gjorde det i

1908. Den falne prest som til slutt skal finne sine lag av løgner og sannheter i kunstens delir. Mest sannsynlig en som ender opp i Helvete.

OUTLINE

101.

Professor i Kunsthistorie ved Universitetet i Oslo, Tor Magnus Djupaskar våkner av at kirkeklokkene ringer for hans akademiske karriere. Etter sønnens drukningsulykke et par år i forveien, har livet hans raknet fullstendig og han er nå innkalt på teppet til sine overordnede, etter oppdagelsen av flere grove underslag av instituttets felles forskningsmidler. Hans kollega og mentor i mange år, Professor Emeritus Zacharias Zachariassen er omtrent den eneste som fortsatt står ved hans side, og gjør så godt han kan under møtet med ledelsen ved instituttet. Anklagene er imidlertid ikke til å komme unna, og det hjelper heller ikke på at Tor Magnus egentlig ikke klarer å ta seansen særlig på alvor heller. Hans siste år med alkoholisert selvsabotasje, ser ut til å være i ferd med å gå mot sin endelige, ubønhørlige konklusjon.

I Haugesund irriterer den unge og nyutdannede politibetjenten Elin Simonsen seg grønn over alle de private ærendene hennes kollega Frode Bakkevold tar seg tid til i arbeidstiden. Hun har også i lengre tid hatt mistanker om at Frode ikke holder sin moralske sti ren, selv om han snart har nesten tjue år i Haugesundspolitiet. Ved flere anledninger har hun kommet over vitnesbyrd fra byens mer tvilsomme elementer, at Frode er involvert i lysskye forretninger.

For Frode sin del utgjør dette en reell trussel da Elin jo så klart har *rett*. Sammen med barndomskameratene Harald Halvorsen og Jarle Grønås har han i flere år vært bakmann for distribusjonen av store deler av regionens ulike former for *partydop*. Samtidig har Frode og Harald vært ganske nervøse en stund da ingen verken har sett eller fått tak i Jarle på en god

stund. Når endelig dukker opp igjen, trekker de begge et lettelsens sukk og businessen deres kan endelig komme skikkelig i gang igjen. Bare ikke denne hersens Elin stikker snuten sin inn flere steder den har ingenting å gjøre nå så ...

Etter det katastrofale møtet med ledelsen, tar de mørkeste krefter over Tor Magnus sin dømmekraft og ting skli fullstendig ut. En tidligere student av ham treffer han tilfeldigvis ute på byen og skjønner at han har havnet ut av kontroll. Han kontakter Tor Magnus sin ekskone, June, som prøver så godt hun kan å snakke han til fornuft. Hun tar også opp hvordan han påvirker hennes nye liv og familie, som Tor Magnus ved flere anledninger ikke har klart å la være og spionere på. Til slutt klarer hun i det minste å få han trygt hjem og i seng om ikke noe annet.

Etter at arbeidsdagen er over og det har blitt helg, er det *partytime* for Frode. Han besøker sin makker i kriminalitet, Jarle, som kan avsløre at han ikke har vært borte vekk så lenge fordi han var i fengsel, lå i skjult eller noe lignende, men tvert imot fordi han har vært så *forelsket*. Frode lytter fascinert til Jarle når han forteller om den nye kjæresten sin, overrasket over at en sånn type som han – den klassiske storforbrukeren av både milde og tunge narkotiske stoffer i snart to tiår (vel og merke uten å bli heroinist) – i hele tatt kan *ha* et kjærlighetsliv.

Jarle forteller at det hele skjedde ved to ulike tilfældigheter. Først kom han i snakk med en ung og «latterlig sexy» kurator ved Haugesund Billedgalleri, så traff han henne igjen et par uker senere når han ble invitert på swingersparty til et par kunder ute i Kopervik på Karmøy. Frode tror nesten ikke på det han hører. Spesielt ikke når Jarle forteller at denne jenta, *Emma*, kommer fra en avsidesliggende gård ved havgapet langt ut på Karmøy, og at det er planen hans å flytte dit med henne, stifte familie og bli bonde. Om det er *noe* som er et tegn på at Jarle har brukt alt for mye dop, tenker han, så må det jo være den slags urealistiske planer. Bonde? *Jarle!?!?*

Mens de koser seg med ulovlige sentralstimulerende midler, forteller Jarle også om dette merkelige kunstverket han stjal der ute, ikke langt fra gården til Emmas familie. Han forteller at han en morgen var ute og gikk for seg selv da han oppdaget et forlatt hus han mener ingen kan ha vært i «på flere hundre år». Etter å ha brutt seg inn, oppdager Jarle et maleri på veggen han blir så trollbundet av, at han bestemmer seg for å stikke av med det. Han viser maleriet til Frode og sier at han har tenkt å ta det med til den gamle klassekameraten deres, Tor Magnus, som jo har blitt «kunstekspert der borte i Oslo». Frode skjønner først ikke hvem Jarle snakker om. Han har mer enn nok med å ta inn over seg at han sitter der hos speedfrikkameraten sin og ser på et tilsynelatende eldgammelt portrett av fire merkelige, sammenvokste eller sammensydde karakterer, dansende bortover en øde strand et eller annet sted langt ute på Karmøy ...

Senere på kvelden bestemmer Frode seg for å fortsette festen ute på byen. Han forlater Jarle som på et eller annet tidspunkt klarer å duppe av. Senere på natten våkner Jarle av en merkelig lyd. Han skvetter til og tror kanskje det er noen i huset hans. Skremt både av seg selv og av tanken på at noen kanskje er ute etter han, går han for å sjekke. Først finner han ingenting og han tror han kan puste lettet ut. Men, det tar ikke lang tid før det viser seg at han tar feil. På det mest groteske *Lucio Fulci*-messige vis, drepes og skjendes Frode. Hans tid er med andre ord over, omtrent like fort som den startet i serien ...

Neste dag spankulerer en fyllesyk og intetanende Frode rett inn i det som nå er en drapsetterforskning. Han blir nødt til å late som om han er der for å bistå detektivene Sørli og Oppedal, samtidig som han febrilsk prøver å klekke ut en plan for å stoppe de fra å skjønne forbindelsen hans til drapsofferet. Senere den natten vender han tilbake til åstedet med *vaskemidler*. Han går over hele leiligheten, før han til slutt finner alt stashed til Jarle som han også tar med seg. I bunn av Jarles hemmelige lager finner ser han *maleriet*. Frode blir sittende og studere det igjen, like fascinert som første gang. Han kommer på det Jarle sa om at det garantert måtte være verdt «sykt mye», og til slutt tar han det også med seg før han forsvinner ut i natten.

I Oslo har Tor Magnus lagt en plan. En endelig plan. Han skal drepe seg selv. Han setter seg i bilen og kjører avgårde til nærmeste bro som er høy nok til å hoppe fra. Der ser han livet passere i revy mens han står på utsiden av rekkverket og stirrer ned i avgrunnen. Plutselig snakker noen til ham. Tor Magnus ser seg forvirret til siden og ser at det et par meter i fra står *enda* en person og holder seg fast utenfor rekkverket. Enda en selvmordskandidat. Som introduserer seg som marinbiolog og sier han har sett alle tegnene på at verdens undergang er rett rundt hjørnet. Før Tor Magnus vet ordet av det, har marinbiologen hoppet ned i den frådende elva under dem og forsvunnet. Tor Magnus blir stående skjelvende tilbake. Det er nå eller aldri. Avgrunnen stirrer utålmodig opp på han. Tor Magnus lukker øynene så han skal unngå blikket og slipper taket finger for finger ...

Plutselig ringer mobilen hans. Tor Magnus klamrer seg fast igjen. Ser at det er et ukjent nummer som prøver å nå han. Til slutt svarer han. Hei, sier Frode, som ikke har snakket med Tor Magnus siden videregående. Husker du meg? Frode? Tor Magnus skjønner ingenting. Prøve å summe seg. Ting blir heller ikke mer forståelig når det viser seg at grunnen til at Frode ringer etter alle disse årene, er for å få han til å se på dette *maleriet*, Frode sier han har arva. Et maleri Frode kanskje tror kan være verdt «jævla mye altså».

102.

Tor Magnus er i live. Riktignok uten jobb, men med akkurat nok mostand i seg til at Dødsdriften ikke har tatt totalt overhånd. Det lille som holder han oppe, er maleriet til Frode. Tor Magnus har sagt seg villig til å se på det og bestemmer seg for å reise hjem til Haugesund for første gang på over tjue år. Han diskuterer saken med Professor Zachariassen som ikke klarer å se det helt store i kopiene av maleriet Tor Magnus har fått tilsendt, og er først og fremst opptatt av å *advare* Tor Magnus. Er det noe Zachariassen ikke ser noe framtid i, etter så mange år i hovedstaden, så er det å reise tilbake dit hvor man opprinnelig kommer fra.

Etter å ha sett videomateriale av det som ser ut til å være Elins uautoriserte overvåkning av sin *egen* kollega, Frode, går sjefen hennes til det drastiske skrittet å ta Elin av patruljering og sette henne på etterforskning i stedet. En skjebne verre enn døden for en sjokkert Elin. Som ung og ambisiøs er hun overhodet ikke interessert i sitte på kontor med de to gamle traverne Oppedal og Sørli som stort sett bruker dagene på å *late* som om de jobber og finne smutthull til å drikke i arbeidstida. Elin skal ikke sitte lenge ved pulten sin

før hun sterkt vurderer om politiyrket er det rette for henne og begynner snart å se på NAV sine sider etter noe nytt å ta seg til.

Selv om Frode har klart å kvitte seg med den brysomme Elin for nå, er han allikevel mer enn paranoid nok over tanken på hvor etterforskningen av drapet på Jarle kan føre kollegaene hans. Han bestemmer seg for å ta saken i egne hender og tvinger likegodt *Harald* med som sin partner i en høyst uoffisiell jakt på Jarles morder. Magefølelsen hans forteller han at drapet kanskje kan ha noe med denne *Emma* å gjøre og han følger det eneste sporet han har til Kopervik. Der finner han med litt flaks vertene for swingerspartyet Jarle nevnte, det tydelig velstående ekteparet Ansgar og Kine Alne, som etter litt truende atferd går med å gi dem en invitasjon til neste treff i *Kitty Caligula*.

Tor Magnus kommer hjem til Haugesund med kofferten full av brennevin og er vel først og fremst kommet hjem for å drikke så mye som mulig på så kort tid som mulig. I barndomshjemmet hans finner han lillebroren sin, den narkomane Sivert, som han kun har sett en håndfull ganger etter at han forlot hele byen og foreldrene sine én gang for alle på slutten av nittitallet. Sivert vet ikke hva han skal si til at professorbroren hans plutselig har kommet «hjem igjen», men han lar han i alle tilfeller bli boende. Tross alt, er det jo teknisk sett også Tor Magnus sitt hus, og de er jo brødre, selv om Sivert i realiteten aldri har fått noe hjelp av den ressurssterke storebroren sin med alle problemene sine.

Når Tor Magnus oppsøker Frode uanmeldt for å se på maleriet hans, setter det Frode litt ut, siden han jo ikke vil at noen skal vite at han besitter Jarles tjuvgods. Frode foreslår for Tor Magnus at *han* skal ta seg av maleriet fra nå av, og ikke kontakte Frode igjen før han har «fått en god pris for det», noe som jo overrasker Tor Magnus da han først og fremst har reist hjem for å se om maleriet kan være av akademisk interesse og ikke hvor mye man kan få for det ved et salg.

I Haugesunds sentrumsgater tar Tor Magnus med seg maleriet til sin gamle venn og «reservemamma» Judith Herschel, som driver antikvariatet hvor Tor Magnus oppholdt seg mye i barndommen. Hun ser en liten detalj i maleriet – ruinene av et nedrevet fyrtårn – og påpeker at det samme fins på et av *hennes* malerier som har hengt der helt siden hennes faren drev butikken på syttitallet. Tor Magnus finner ut at den maritime kunsten etter Judiths far, må ha vært malt av en viss «Linfred Mannes» som var prest ved Avaldsnes Kirke men som forsvant sporløst i 1908. Han tar turen ut til Avaldsnes for å undersøke videre og får hjelp av presten der, Gordon Aksdal. Inne på et kott finner han, av alle ting, Charles Darwin sin *MS Beagle* med initialene «L.M» i, og inni den igjen to brev som aldri har blitt sendt. Før Tor Magnus rekker å åpne brevene kommer imidlertid kirketjener Arvid Hitsøy springende i total panikk. Han har plutselig funnet det mest groteske syn du kan tenke deg nede i sjøkanten: *et dødt foster, stappet inn i kjeften på en diger blekksprut*. Alle tre friker totalt ut, ikke minst Tor Magnus som opplever PTSD-lignende flashbacks til sin egen sønns drukningsulykke og bare må komme seg vekk derfra.

Elin utkalles til funnet og det som i realiteten er hennes første sak som etterforsker. Hun har ikke helt kontroll over hva hun faktisk skal gjøre, men på mange måter er saken en grei avveksling fra problemene hennes på hjemmebane, hvor samboeren hennes, Vibeke, i det siste har fått en stadig merkeligere oppførsel. Elin bestemmer seg dermed for å brette opp ermene og gå til saken med godt mot og stor pågangsvilje.

Frode og Harald kommer kjørende i taxi fra Haugesund. *Kitty Caligulas* neste fest skal være på *Folkets Hus*, midt i Kopervik sentrum, men når de stopper der, ser de ikke noe annet enn en tilsynelatende forlatt og falleferdig bygning. De skal til å gi opp men klarer etter hvert allikevel å finne veien inn til den ytterst hemmelige swingersfesten som foregår i et luksuriøst lokale fylt med elegante og maskerte gjester. Der inne tar det ikke lang tid før de splittes. Harald blir noe ufrivillig dradd med på en orgie med et par av Karmøys mer lettsindige husfruer, mens Frode får tips om at den han «søker» kanskje befinner seg i underetasjen. Han tar seg ned i kjelleren hvor han plutselig kommer over en *Sex-Dungeon*. Der venter Emma på han, for anledningen kledd som husets *Dominatrix*, og før han vet ordet av det, er Frode allerede bundet fast. Han har ikke noe erfaring med *bondage* fra før av, men det betyr ikke så mye lenger når Emma får i han et *svart, tjæreaktig* materiale. Plutselig har han ikke bare sex på en ny måte, han opplever også en form for hallusinasjoner som ikke minner om noe annet han har opplevd tidligere: idet Emma får orgasme oppå han forflyttes han plutselig til en helt stille og øde *strand*, hvor det eneste han ser er milevis med sand og det eneste han hører lyden av bølger som rytmisk ruller inn over land ...

Etter orgien sin er Harald tålig fornøyd og vil finne kompisen sin så han kan skryte litt av seg selv. Han får beskjed om å lete i underetasjen og snart så befinner Harald også seg der nede. Men i motsetning til Frode finner han ingen *Sex-Dungeon*. I stedet går han stadig dypere inn i kjellerens labyrintiske ganger, helt til han hører en *lyd*. Harald stopper opp. Hva var det for noe? Han åpner en dør og ser et teppe ligge over noe. Når han drar vekk teppet får han øye på en *naken narkoman fanget i et diger bur*. Harald friker totalt ut, han prøver febrilsk å få den vettskremte personen ut av buret, og sier at han skal skaffe hjelp. Dessverre får imidlertid ikke med seg at det sakte dukker opp flere maskekleddede skikkelser bak han ...

103.

Elin har fått ansvaret for å følge opp obduksjonen av barneliket på Gades Institutt, og kjenner på hjemlengselen i Bergen når hun besøker sin mor. Hun og Vibeke har kranglet flere ganger etter at Elin skjønner at samboeren åpenbart lyger om hvor hun har vært, og tanken om at det beste kanskje hadde vært å flytte hjem igjen, har begynt å feste seg. Hos rettsmedisineren blir hun fortalt at det var ingenting galt med det døde barnet, at det var nyfødt og av en eller annen grunn ser ut til å ha druknet eller frosset i hjel i sjøen. Hun har også tatt med seg blekksprutkadaveret som en familie-venn, ansatt på UIB, har lovet å se på, og der får hun vite at dette er en blekksprut-art som egentlig ikke kan leve så langt nord som Norskekysten.

Når hun kommer hjem finner hun ut at Kasper har vært alene siden hun dro. Han har tydeligvis hatt alene hjemme-fest og trodd at moren var med Elin til Bergen. De begynner å krangle og han beskylder henne for å ødelegge livet hans. Han sier at hun har gjort «like sprø som den galne sjømenigheten gjorde henne» da faren hans forlot dem tidlig i barndommen hans. Elin har aldri hørt om noen «menighet» før og prøver å spørre Kasper hva han snakker om, men før hun får noe svar har han allerede stormet ut for å bo hos faren sin, som han har hatt lite kontakt med de siste årene.

Hun prøver også å ringe Vibeke flere ganger men uten å få tak i henne. Når hun oppsøker jobben hennes, sier Vibekes kollegaer at ingen har sett henne etter at hun reiste til

bedriftens Hovedkontor i Skudeneshavn for møtevirksomhet med ledelsen. Elin spør om de vet hva møtet handler om, men ingen vet om noe mer utover at det visstnok handlet om prosjekteringen av bedriftens nye flaggskip, supplybåten *MS KRAKEN*. Elin blir stående igjen alene og sier til seg selv at er det én ting hun aldri skal skaffe seg, så er det barn. Å bli mor er omtrent det siste hun vil her i livet ...

Frode på sin side har våknet opp alene og forlatt på Folkets Hus i Kopervik. Han finner hverken tegn til Emma, Harald eller noen andre for den saks skyld. Ikke kjenner han seg spesielt bra heller, og jo verre han blir utover dagene jo mer lurert han på hva han egentlig fikk i seg på den festen. Det som begynner som bakrus går etter hvert over til en slags febertilstand hvor han har flere episoder hvor han sliter med å skille drøm fra virkelighet. I en rekke særdeles livaktige mareritt som til stadighet gjentar seg, befinner han seg på en strand hvor han forfølges av merkelige skikkelser. Hver gang han springer fra dem, treffer han på Emma, men når han trygler henne om hjelp, bare ler hun og svinger pilsken. Dette fører til dårlige dager på jobben for hans del. Han har fått seg ny partner og fortsetter så godt han kan med å gjøre livet surt for Elin, men det tar ikke lang tid før han knapt er i stand til å utføre tjenesten sin og må sykemelde seg.

Tor Magnus roer litt ned på drikkingen etter å ha lest det forlatte brevet etter presten Linfred Mannes. I et lengre håndskrevet brev, stilet til en «Professor Holgersen» ved Lund Universitet, leser han om hvordan den ensomme, men pliktoppfyllende, Linfred en dag blir oppmerksom på en skitten og uflidd jente som ser ut til å legge ned tare og sjøgress ved kirkeplassens bautastein, *Jomfru Marias Synål*. Når Linfred spør henne om det er noe hun trenger hjelp til, svarer jenta at hennes søster er alvorlig syk av feber og at hun er der for å be til guden deres om at søsterens liv skal spares. Hun hevder at bautaen egentlig er en *tentakel*, men før han får spurt henne om noe mer, har hun allerede forsvunnet. Senere ser Linfred den samme jenta igjen når han er på besøk hos sin geistlige kollega i *Skudeneshavn*, Amadeus Hansen. Han går for å snakke med henne, men stoppes av Hansen som advarer han på det sterkeste mot å ha noe med det «folkeslaget der» å gjøre. Hansen hevder hun tilhører «dem ute på Krakenes», som han påstår ikke har rent menneskeblod i årene. Det sies at de stammer fra hedenske sjøtroglodytter, forteller prestekollegaen, og er de mest «primitive og usle folk man kan tenke seg».

Før avreise tilbake til Avaldsnes ser Linfred jenta igjen nede i havnen og bestemmer seg for å spørre henne om hun trenger noe hjelp allikevel. Før han rekker det, blir hun imidlertid revet vekk med makt av en brusk og skremmende mann, som tar henne med seg ut på sjøen i robåt og forsvinner. Linfred avslutter brevet – som han aldri fikk sendt – med å skrive at han i ukene etterpå til stadighet har hatt de samme marerittene, «mer levende enn mitt daglige virke» hvor han er «strandet på en tilsynelatende evigvarende strand i et tåkehav det ikke fins noen utvei fra». Linfred hevder han har grunn til å tro at marerittene er direkte forbundet til den unge jentas skjebne, og at det hans plikt «i kraft av å være en kirkens mann, å se til at hun ikke lider noe urettmessig harme og nød». Av den grunn har han besluttet å ta seg ut til Krakenes på egenhånd.

I den andre konvolutt finner ikke Tor Magnus noe brev, men en større *tegning*. Tor Magnus ser at presten må ha vært svært talentfull og antageligvis har prøvd å avbilde et av marerittene sine.

Frode bestemmer seg til slutt for å reise ut igjen til Kopervik og konfrontere Ansgar, men når han kommer dit har de tilsynelatende flyttet ut fra toppleiligheten. Han spør naboene men ingen synes å ane hvem han snakker om. Ting blir ikke akkurat mindre mystisk når han kommer hjem og finner ei *krukke* på dørmatta si. Frode tar den med seg inn, åpner den og ser at den inneholder det samme stoffet som han fikk i seg på Folkets Hus. Først vil han bare kaste den, men snart klarer han ikke å motstå fristelsen og smaker så vidt på den ...

Hos Judith legger Tor Magnus en kveld merke til en svak krakelering i et av Linfreds malerier som henger på veggen hennes. Når han ser antydninger til et *ekstra* lag under det øverste strøket med maling klarer han ikke å dy seg og spør Judith om han kan få lov til å skrape det fram. Hun gir han lov og det tar ikke lang tid før Tor Magnus har avdekket at bak illustrasjonen av ei skute som går på land, skjuler det seg ei *annen* skute. Ei med et mannskap på, som ser ut til å kjempe desperat mot en slags tentakelformet skapning fra dypet ved hjelp av fakler.

Han tar kontakt med sin gamle mentor, Professor Zachariassen, som er veldig glad for livstegn ifra Tor Magnus og som kan fortelle at «hele Oslo» leter etter ham, inkludert hans ekskone, June. Tor Magnus overbeviser Zachariassen om at alt er bra, og at han kanskje har kommet på sporet av noe spennende. Etter hvert begynner de å diskutere såkalte *pentimento* – overmalte deler i et motiv – og hvorvidt malere har pleid å bruke dette bevisst for å skjule et eller annet budskap. I den sammenhengen nevner Zachariassen det såkalte *anamorfosiske* perspektiv: en forvridd projeksjon eller fortegnet perspektiv i et bilde som er formet slik at det bare er forståelig når det blir betraktet på en spesiell måte fra et bestemt punkt. Professoren nevner at man for øvrig også finner det samme begrepet i biologien, hvor det brukes for en form for postembryonisk utvikling hos enkelte leddyr hvor ekstra kroppsdeler legges til kroppen selv etter at dyret har blitt kjønnsmodent.

Tor Magnus føler han er på sporet av *noe*, uten å skjønne hva, og bestemmer seg for å kontakte Frode igjen for å høre om han vet noe mer om hvor denne tanta hans egentlig har fått maleriet hans fra. Men, når han endelig får tak i han, vil plutselig ikke Frode ha noe mer det «satans maleriet» å gjøre og sier at Tor Magnus kan gjøre «akkurat hva faen han vil med det så lenge han aldri trenger å se det igjen». Tor Magnus skjønner lite, som jo ikke er så rart i og med at Frode både ser og høres helt forrykt ut. Tor Magnus innser at så lenge ikke noen av Frodes slektinger får vite noe om alt dette, så betyr jo det at det nå er *han* som plutselig står som eier av det merkelige karnevalsportrettet.

Et annet sted han også gjør et slags framskritt, er på hjemmefronten, hvor han og Sivert har klart å gjenopprette en form for broderlig kontakt igjen. Han avslører for Sivert at han i realiteten er arbeidsledig og er kommet til byen igjen for «mer eller mindre å drikke seg i hjel». Han forteller om hvordan livet hans ble lagt i grus etter at sønnen hans druknet og at han aldri har klart å komme seg opp igjen etter det. Han innser at han i årene etter ulykken flere ganger har tenkt på hvordan sønnen representerte muligheten til å rette opp i all den urett som han selv opplevde i barndommen og med det gi noen den sjansen som han og Sivert aldri fikk av sine foreldre. Plutselig er det den narkomane Sivert som må prøve å hjelpe sin bror opp på føttene igjen, og ikke omvendt. Sivert sier de skal finne ut av det sammen, sånn de gjorde det i oppveksten, og at ting skal ordne seg. Noe som får Tor Magnus til å kjenne seg ekstra skyldig, i og med at han jo i realiteten forlot lillebroren sin alene med en voldelig, alkoholisert far og en mor som gjorde ingenting.

Sivert forteller imidlertid ingenting til Tor Magnus om hvordan han har tenkt å slette den massive narkogjelda han har opparbeidet seg de siste årene. Han og kompisene hans har fått «tips» om et skip som står i opplag nede med kaien og som det visstnok skal oppbevares store mengder kontanter i. De har takket ja til å gjøre brekk for ukjente bakmenn i bytte mot en andel av utbyttet, men når de bryter seg inn og finner en tom safe, går det ikke lang tid før Sivert og de lugubre kameratene hans ender opp som bytte. Sivert unnslipper først ved nød og neppe og ringer den eneste i politiet han stoler på, Elin, som så vidt får snakket med han og avtale at de skal møtes før samtalen avbrytes ...

104.

Etter at Frode ikke vil ha noe mer med maleriet «sitt» å gjøre, går «etterforskningen» til Tor Magnus mer eller mindre i glemmeboken. Han finner en aldri så liten *ro* i hjembyen sin og bruker de neste dagene enten på å rydde opp i det forsømte barndomshjemmet sitt, eller hjelpe til nede i Judiths antikvariat, som om han var en slags deltidsansatt. Når June, hans eks-kone, endelig får tak i han og forteller at Universitetet i Oslo har opprettet straffesak mot ham, føler han seg som en på rømmen og bestemmer seg for å slette alle sosiale media og prøve å gå under jorden.

Hovedbekymringen hans akkurat nå er imidlertid først og fremst broren hans, Sivert, og jo lengre tid det går uten at han gir livstegn ifra seg, jo mer stressa blir Tor Magnus. Til slutt går Tor han ned på politistasjonen for å melde han savnet, og treffer dermed *Elin* for første gang, som jo godt kjenner til Sivert og til og med ble kontaktet av ham natten han tilsynelatende forsvant. Hun lover at hun skal ta tak i saken og begynner snart å lete etter Sivert. Når Tor Magnus i forbifarten nevner at han kjenner en kollega av henne og navnet til *Frode* kommer opp, blir hun nysgjerrig, ikke minst når han forteller hva som er den faktiske grunnen til at han har vendt hjem for første gang på over tjue år. Elin får det ikke til å stemme, Frode har da overhodet aldri vist noen interesse for kunst, har han vel? Hun blir mistenkelig og begynner å fundere. Hva slags opplegg er det Frode egentlig har på gang her? Er det kanskje noe hun kan *ta* han på?

Frode for sin del, har så klart ikke vært i stand til å la den mystiske *krukka* han fikk på døra være i fred. Dagene går med til å skjule seg i hjemme mens han stapper i seg det sterkt *hallusinatoriske* stoffet som både gir han nytelse og smerte samtidig. Virkelighet og fantasi har fullstendig glidd over i hverandre for han, og de bisarre synene og drømmene han har, gjør at han mister helt begreper over rom og tid. Før han vet ordet av det er stua hans byttet ut med grottelignende steder hvor han ligger lenket fast med kjettinger foran merkelige, arkaiske basrelieffer, naken og kald, mens kvinner i lakk og lær står rundt han og pisker han. Når Jannicke etter over en uke uten å få kontakt med han, oppsøker han hjemme, skremmer han henne med sin bisarre oppførsel, hvor han ikke en gang ser ut til å kunne registrere skikkelig at hun er der, og snart låser seg inn på soverommet sitt igjen ...

Elins gjør så godt hun kan med arbeidsoppgavene hun er satt til, men kommer egentlig ingen vei, hverken med saken rundt det døde fosteret eller hvor det kan ha blitt av Sivert. Men, når hun innser at Tor Magnus må ha vært «kunstdetektiven» som presten på Avaldsnes nevnte, bestemmer hun seg for å ta kontakt med ham igjen allikevel. Tor Magnus har så smått – på eget initiativ – begynt å katalogisere alt Judith har ute på lageret sitt, inkludert den *okkulte boksamlingen* etter hennes onkel, som inneholder en rekke, etter

sigende, «forbudte» og «ondskapsfulle» bøker. Når Elin kommer til antikvariatet, forteller han som sant er, at Frode hyret han til å etterforske et maleri han påstod han hadde arvet, og forteller henne om denne Linfred Mannes, tidligere prest på Avaldsnes, som ikke bare ser ut til å ha forsvunnet idet han prøvde å finne stedet «Krakenes» ute på Karmøy, men også fikk besøk av ei jente som hevdet at bautaen på kirkegården egentlig skulle representere en slags «tentakel». Han forteller også at en av bøkene etter Judiths onkel faktisk nevner vandrehistorier om skip som gikk på grunn på den norske Sørvestkysten og sjømenn som endte opp som sexslaver før de ble ofret av «sirenene som holdt til på de ytterste klipper». Når Tor Magnus og Judith spøker med at det kanskje var en hemmelig *Kraken*-kult ute på Karmøy som i sin tid bortførte den forsvunne presten, begynner Elin å tenke på hennes eget «blekksprutmysterium», og ikke minst alle de merkelige omstendighetene rundt Vibekes forsvinning. Hun foreslår at hvis Tor Magnus vil, så kan de jo alltid ta seg en kjøretur ut dit og «kikke litt» og se om de kanskje finner noe interessant.

I mangel av noe særlig bedre å ta seg til, takker Tor Magnus ja til det tilbudet, og snart er de på vei til Karmøy i Elins bil, uten at noen av dem helt vet hva de faktisk leter etter. Når så «Krakenes» ikke ser ut til å eksistere, verken på kartet eller i terrenget, ender de slutt opp så langt sør som man kan komme på øya: i *Skudeneshavn*. Der vandrer de litt rundt på måfå, før de til slutt ender opp på vertshuset *Den Friterte Akkar*. De forhører seg om Krakenes men det har ingen hørt om, og alle spor ser ut til å slutte like fort som de dukket opp. Plutselig legger imidlertid Tor Magnus merke til at flere av maleriene i lokalet er signert av Mannes. Han spør bardamen om hun har noe kjennskap til kunsten, men hun sier at de har hengt der så lenge hun kan huske. Hun sier også at hvis de vil, så kan hun ringe søsteren sin som til daglig jobber som kurator ved Haugesund Billedgalleri. Det har ikke Tor Magnus noe imot og når *Emma* da dukker opp, tar det ikke lang tid før den felles kunstinteressen deres får dem til å finne tonen, til tross for at hun hevder å ikke vite noe om de spesifikke maleriene han nevner for henne. Idet de skal til å forlate stedet, spør en eldgammel dame på Vertshuset om hun kan spå Tor Magnus, og avslører for Elin at Tor Magnus for et par år tilbake mistet et barn.

Før de reiser hjem igjen sier Elin at hun har et «privat ærend» hun må gjøre først og de kjører innom Alne Shipping sine kontorlokaler litt utenfor tettstedets sentrumskjerne. Når hun spør resepsjonisten etter Vibeke og kun får unnvikende svar, drar hun Tor Magnus med seg videre inn i bygningen så fort hun får sjansen. En motvillig Tor Magnus vil at de skal gå igjen men når de ser en rekke lett-kledde kvinner gå inn i en form for merkelig *spaaodeling*, følger han etter hvert med. Elin og Tor Magnus blir da vitne til hvordan kvinnene bader i en slags *svart væske* før de deretter forsvinner derfra. Når Elin undersøker væsken nøyere ender hun opp med å få den over halve seg. På hjemveien blir hun av en eller annen grunn ekstremt *kåt*. Hun prøver å skjule det for Tor Magnus, men når han tilbyr henne å dusje hos ham, og de etter hvert tar seg et glass vin og to sammen den kvelden, ender de opp til sengs.

Neste morgen er stemningen rimelig klein. Elin sier at dette var et stort feilsteg og skjønner ikke hva som gikk av henne kvelden før, ikke minst fordi hun jo var «ferdig med menn for lengst». Tor Magnus prøver så godt han kan å si at det ikke er så farlig, at det er sånt som skjer, at i vår tid er vi alle «flytende subjekter», men det hjelper lite på Elins skamfullhet som bare vil hjem så fort som mulig.

Senere spiser Tor Magnus lunsj på kaien i Haugesund når han gjenkjennes av en gammel bekjent, Haralds kompis, Egil. De kommer i prat og Egil inviterer Tor Magnus på fest til helga, hvor «alle de gamle kjeltringene» også kommer. På festen treffer Tor Magnus folk han ikke har sett på over tjue år og mottakelsen han får fra alle de «gamle bandittene» får han til å tenke at det kanskje ikke ville vært så dumt å flytte hjem *for godt* allikevel. I et fortrolig øyeblikk forteller Egil at det har skjedd flere merkelige ting i det siste. De kommer blant annet inn på drapet på Jarle, at Frode ikke er så hederlig som man kanskje skulle trodd og at Harald plutselig er som sunket i jorden. *Noe foregår her i byen*, sier Egil og blir støttet av Jannicke som forteller at sist hun så Frode, så han «helt sprø ut, som om det hadde klikka helt for han».

Dette gir Tor Magnus noe å grunne over, men når han senere den kvelden plutselig ser Emma ute på byen, glemmer han det meste. Blikkene deres møtes og snart har de bare øyne for hverandre. Når utestedene stenger, tar hun ham med seg til *Billedgalleriet* hvor flørtingen fortsetter og det tar ikke lang tid før de havner i het omfavelse inne på et av bakrommene med påfølgende heftig og en aldri så liten smule sadomasochistisk sex oppå stablene av gamle kunstverk ...

Neste morgen våkner han opp og skjønner ikke helt hva som skjedde egentlig. Han ser på Emma og tenker at hun jo både er *for* vakker og *for* ung til å være interessert i en sånn som han. Emma på sin side, beundrer tydeligvis den faglige kompetansen hans, og sier at hun kan sanse «*sensitive sjeler*»: de som er på jorden for å *se* det alle andre ikke evner å få med seg. De går og spiser frokost og diskuterer kunst og etterpå spør Emma han om ikke han vil være med henne hjem til Skudenes, *nå*. Det har egentlig ikke Tor Magnus noe imot, og han takker ja til tilbudet hennes, selv om han jo strengt tatt reiste tilbake til Haugesund først og fremst for å drikke seg i hjel, ikke gå ut og treffe nye damer hele tiden ...

Selv om han aldri dukket opp på Egils fest, er det imidlertid få som våkner opp med noen større bakrus i byen den påfølgende dagen enn Frode. Han har klart å tømme hele krukka for svart, oljete materie og som en vaskeekte *junkie* tar det ikke lang tid før han får deliriske abstinenser. Plutselig er det ikke noe forskjell på han og de narkomane han har trakassert i årevis. Han går til byens narkomane, spør etter hjelp, men der er det jo så klart ingen som vil hjelpe han med noe som helst. Desperat prøver han å finne en løsning og ser på avisutklippene av Ansgar igjen hvor han gjenkjenner hovedkontorbygningen i Skudenes. Frode setter seg i bilen og kjører sørover til Skudenes og Alne Shipping sine lokaler hvor han til slutt slippes inn på Ansgars kontor. Her blir Frode truende: han viser fram tjenestevåpenet sitt og sier at han vil snakke med Emma *nå*. Ansgar svarer at det kan han ordne for ham, men når hun avviser ham kontant, vet han ikke hva han skal gjøre. Ting blir heller ikke akkurat bedre når han plutselig ser sin gamle venn, *Tor Magnus*, med henne, og i en blanding av raseri og febergalskap går han for å konfrontere dem, men stoppes i siste liten av Ansgar. Han sier han har noe han vil vise Frode og klarer til slutt å overtale ham til å bli med han tilbake til kontorene sine. Der forteller han Frode at selskapets rolle innenfor olje- og shippingbransjen er et skalkeskjul for det de *egentlig* har holdt på med helt siden hans egen tippoldefar startet det opp: nemlig å utvinne energi fra en ukjent livskraft utenfor kysten av Karmøy. Ansgar sier han har et jobbtilbud til Frode som innebærer at han kan få så mye «blekk» som han bare kan drømme om, men at det innebærer at Frode da må si farvel til sitt tidligere liv og alt det som fram til nå har betydning for han. Frode syns alt sammen høres usannsynlig ut, men, når Ansgars kone, den elegante Kine, og flere andre

kvinner – inkludert Elins samboer Vibeke (!) – kommer uten klær og tar han med seg ned i det mystiske spa-et, går det ikke lang tid før Frode har glemte Emma, i hvert fall for nå ...

105.

Tor Magnus vandrer lykkelig rundt i Skudeneshavns pittoreske smågater. Han har blitt værende hos Emma og opplever at kjærligheten mellom dem blomstrer. Hun får han til både å slutte og drikke og åpne opp om seg selv og fortelle livshistorien sin. Tor Magnus forteller henne om karrieren, om sønnen som døde, om ekteskapet som gikk i oppløsning, om den brutale oppveksten hans. Emma på sin side deler fortellinger om *sin* familie, at hun har flere søstre og en far, men at det ikke fins flere igjen i slekten hennes, som hun hevder ble utsatt for et slags lokalt «Holocaust» for litt over hundre år siden. Sammen skal vi gjenreise alt det de la i ruiner hos oss, sier hun til Tor Magnus, uten at han helt skjønner hva akkurat det dreier seg om.

I alle tilfeller, så bra har han ikke hatt det på flere år. Mest av alt føles det som om han plutselig har fått en *ny sjanse* her i livet; Emma både lindrer hans sjel og vekker til live et begjær han omtrent hadde glemte at han kunne ha i seg. Hun har til og med klart å få han til å plukke opp den største interessen fra barndoms- og ungdomsårene hans igjen: å tegne og male. Og selv om Emma til tider er litt *vill* – hun introduserer ham både for *bondage* og SM, noe han ikke akkurat er helt helt komfortabel med – er de i det store og hele så forelsket at det ikke tar lang tid før Emma begynner å snakke om hvor mange barn hun vil ha, om å stifte familie sammen og drifte jorda der hvor hun kommer fra. På samme måte som sin gamle, men døde venn, Jarle, er det dermed plutselig *Tor Magnus* som nå kontemplerer bondelivet, det sakrale, kombinert med *kunsten*, som sin endelige mening her i livet.

I Haugesund holder politiet pressekonferanse hvor de etterlyser *Sivert* for drapet på Jarle Grønås. Elin nekter å tro på at dette kan stemme. Hun protesterer høylytt men til ingen nytte, verken Sørli og Oppedal eller politiledelsen vil høre på henne. I stedet kulminerer protestene hennes med at hun får beskjed om at hennes *egen* sak henlegges, etter ekspertuttalelser om at funnet av det døde barnet etter «all sannsynlighet stammer fra et forlis med båtflyktninger i den Engelske kanal tidligere på året». Når hun prøver å nøste opp i den uttalelsen og til slutt får snakket med «eksperten» bak, gir egentlig ikke noe av det han sier noe som helst mening ...

Uvitende om brorens etterlysning lever Tor Magnus det nye hverdagslivet sitt ute i Skudenes nå. En dag på vei til *Den Friterte Akkar* for en matbit, er det noe som får han til å stoppe opp. Over døren på et tomt næringslokale han har gått forbi hver dag, aner han så vidt konturene av et gammelt skilt det står «Galleri Borghild» på. Han ser inn de store vinduene, inn i et tilsynelatende tomt og forlatt lokale, og ser ikke bare restene etter noe slags kunstutvalg men også diverse malerutstyr. Nede på vertshuset spør han stamgjestene om de vet noe om hva som har vært i det aktuelle huset. En av de eldre mennene mener å huske at det lå et kunstutvalg der på begynnelsen av syttitallet, drevet av en ravende gal maler «alle ungene var livredde for» og som ingen visste hvor egentlig kom fra. Den gamle mannen fortsetter: «det sies at han en gang i tiden hadde vært prest, men det var det ingen som kunne se på han lenger, i den grad han så ut som noe nå, så var det i tilfelle en trollmann. «En dement, ravende gal trollmann med den gamle prestekjolen full av

malingsflekker». Plutselig faller brikkene på plass for Tor Magnus. Linfred Mannes forsvant jo egentlig aldri, han endte til slutt opp som kunstmaler! I Skudenes!

Mens Emma er på kuratorkurs i Oslo vender Tor Magnus tilbake til det tomme og støvete lokalet på natten og bryter seg regelrett inn. Han vet ikke nøyaktig hva han håper på å finne men det er åpenbart at det har stått forlatt i flere mannsaldre. I bunnen av et stort skap finner han rester etter Linfreds malerproduksjon, han går gjennom alt og til slutt kommer han over flere selvportretter hvor Linfreds ansiktstrekk gradvis blir visket ut av en blanding av svarte og blodrøde penselstrøk som til slutt avslører ansiktet hans som ikke noe annet enn et skrik av kjøtt og bein. Han finner også flere digre lerret med variasjoner av det karnevaleske opptøget fra hans *eget* maleri. Til slutt bestemmer han seg for å ta med seg så mye mulig hjem og undersøke det videre der.

De neste dagene bruker Tor Magnus all sin tid på å studere Linfreds malerier. Han kommer til å tenke på det Zachariassen sa om «anamorfosisk» perspektiv og når han ser på maleriene fra en annen vinkel legger han plutselig merke til hvordan det flere steder ser ut som et grotesk monster er i ferd med å sluke både Linfreds selvportretter og de dansende på stranden.

Når Emma kommer hjem fra Oslo forteller Tor Magnus entusiastisk om oppdagelsen sin, om denne presten som på et eller annet tidspunkt forsvant men som kanskje egentlig aldri gjorde det allikevel, og i stedet bosatte seg i Skudenes, antageligvis med en annen identitet og levde der som maler resten av livet sitt. Han forteller om de bisarre hemmelighetene han muligens har skjult i kunsten sin, men det er som om Emma plutselig har mistet all interesse for kunst. I stedet er hun heller *fraværende* , syns Tor Magnus. Han spør henne hva det er, om det er noe galt, men hun gir ham ikke noe svar. Om natten våkner han av at hun har låst seg inne på badet. Tor Magnus hører redselsfulle skrik og styrter til for å hjelpe, men han får ikke opp døra og hun nekter å låse opp. Når hun endelig kommer ut, nekter hun for alt, og sier at det bare var en podcast hun hørte på. Etterpå insisterer hun på at de skal ha sex, *ute* . Tor Magnus prøver å protestere, men til ingen nytte og snart befinner han seg naken nedi fjøresteine, mellom tang og tare mens Emma sitter oppå han og saltvannet renner fram og tilbake mellom skinkene hans. Han kutter seg til blods på de skarpe skjellene som han ligger på men det stopper ikke Emma på noe slags vis. Senere, når han endelig får tatt seg en dusj, merker han at det har satt seg et slags svart, tjæreaktig stoff i flere av sårene hans ...

Elin prøver å få tak i Tor Magnus for å fortelle ham at hun er overbevist om at Sivert ikke har noe med drapssaken og gjøre, og blir overrasket når han forteller at han er hos Emma, «kjæresten» sin ute i Skudenes. De diskuterer litt hva de skal gjøre og Tor Magnus lover at han skal komme inn til byen igjen for å lete etter broren, la seg avhøre og få tak i en advokat til ham. Før de legger på, spør Elin om han har kommet noe lengre i «kunstetterforskningen» sin Det har han faktisk, forteller Tor Magnus og legger ut om atelieret og maleriene han har funnet. Elin spør om det har dukket opp noen sjømonstre der ute også, i samme slengen, noe som får Tor Magnus til å tenke litt. Det er *noe* merkelig med disse maleriene sier han til Elin, uten at han helt klarer å forstå hva det er, men at det er relatert til noe som kanskje er redd for *ild* og *varme* . De avslutter samtalen med å tulle med at hvis Elin på et eller annet tidspunkt må komme ut der for å redde han, så må hun huske ta med seg store mengder *brennbart materiale* .

Når Tor Magnus sier til Emma at han er nødt til å reise tilbake til Haugesund for å hjelpe broren, blir hun helt hysterisk og trygler han om ikke å forlate henne. Han sier at han skal komme tilbake så raskt som mulig, men det roer henne ikke ned. Så avslører hun at hun er *gravid*. Hun sier at han ikke kan reise fra henne nå, hvis han «virkelig elsker, ikke bare henne, men barnet deres» også. Hun sier at det er nå eller aldri hvis han én gang for alle vil si «far vel til Hans og hei til *Amalie*». Noe knuses inni Tor Magnus når han hører dette. I flere år nå har han blitt hjemsoekt av sin sønns skjebne, er det kanskje dette som er medisinen, det han trenger for endelig å komme seg ut av sin fortids tragedier? Han stryker Emma over magen, de kysser, gråter, har sex. Tor Magnus GIR ETTER og sier at han aldri kommer til å forlate henne, at han skal bli med henne til «verdens ende» hvis det er det hun ønsker. Ja, svarer hun da. Det er akkurat det hun ønsker seg.

Ute på Avaldsnes Kirke går også hverdagene av seg selv. I det minste fram til Arvid, i en av røykepausene sine, plutselig legger merke til en kvinne nede i sjøkanten. Han går ned til henne og ser at hun står nøyaktig samme plass som der han fant blekkspruten og det døde barnet. Han prøver å få kontakt med henne men før han vet ordet av det har hun gått ut i sjøen for å *drukne seg*. Arvid hopper etter, får henne på land og roper på Gordon som kommer styrtende. Sammen får de henne i sikkerhet og ringt politiet. Den observante seer vil da her notere seg at dette ei av Emmas *søstre*, som når politiet kommer spør spesifikt etter Elin.

Tilbake hos Emma og Tor Magnus vil Emma veldig gjerne at de feirer graviditeten med et «tradisjonelt måltid» fra hjemplassen hennes som «alle i familien hennes alltid har spist når noen har blitt gravide». Under middagen sier Emma at hun vil de skal reise hjem til foreldrene og søstrene på familiegården hennes med nyheten, noe Tor Magnus jo ikke kan nekte for at de burde gjøre. Emma sier at det snart skal være en slags Familiefest der, hvor alt av venner og bekjente kommer på besøk og at hun veldig gjerne også vil ha han der, som sin «framtidige ektemann og far til sine barn». Det er et slags *karneval*, sier hun, som pleier å være veldig gøy.

Ikke før Emma har sagt det, så begynner Tor Magnus å føle seg uvel. Beruset. På en måte han aldri har kjent før. Alt blir tåkete og merkelig. Snart er han delvis til stede, delvis i en slags drømmeverden hvor han er og svømmer tilsynelatende lang til havs, i tåke, med ikke annet rundt seg enn vage lys i det fjerne og til lyden av en skipsklokke som slår. Fremmede hender tar tak i han og bærer han ut. Han får det så vidt med seg. Ansiktene som stirrer på han, ukjente kvinner og menn, han roper på Emma, men til ingen nytte, og snart blir alt mørkt ...

Tor Magnus våkner opp svett og desorientert og bruker tid på å skjønne at han befinner seg i en *båt*. Han ser at det er Emma som styrer båten. Hun smiler til han, spør om han er våken. Tor Magnus klarer så vidt å svare. Ser du hvor vi er, spør hun. Tor Magnus drar seg opp til relingen og ser at de kjører sakte innover ei vik. På toppen av det ene stupet ruver ruinene av et mørkt fyrtårn. I enden fakler som lyser opp en strand han kjenner igjen. Det er samme strand som på Linfreds første maleri. Emma stryker seg selv over magen, over den bittelille *kulen* hun plutselig har fått der. Det er på tide du møter barnets *andre Far*, sier hun og sakter farten.

106.

Året er 1908. Linfred ankommer Skudeneshavn for å lete etter noen som kan ta han til Krakenes. Der ønsker ingen å hjelpe han, men på vertshuset *Den Friterte Akkar* sier til slutt fyrvokteren seg villig til å ro han ut dit. På Krakenes blir han forferdet over hvor primitive forhold de fastboende lever under. Han treffer den syke jenta, Gurine på knapt femten år, som sies å ha fått den «kosmiske syken». Hun har høy feber og går inn og ut av delirium og Linfred bestemmer seg for å bli værende der og se til henne. Etter at han kommer til gards går det imidlertid ikke lang tid før hun blir mye bedre og hennes far ber han innstendig om ikke å reise da han mener Linfreds nærvær må være det som har kurert henne.

Gurine forteller Linfred om *Avgudsdyrkelsen* det fins eldgamle tradisjoner for, ute på Krakenes. Hun beskriver en slags *Leviatan*, et enormt monster med både tentakler, vinger, klør og «onde øyne» som ifølge hennes forfedre falt ned fra stjernene og som nå ligger i dyp søvn på havets bunn utenfor Karmøy. Hun sier at «noe av han er i alle oss her ute». De hedenske skikkene forferder først Linfred og han er overbevist om at de lever i slik nød fordi de ikke har gitt slipp på sin gamle overtro. Men når Linfred får se de historiske sporene etter denne kultusen, vet han ikke hva han skal si. Gurines far presenterer han for et slags galleri hvor *skipbrudne* opp gjennom årene har forsøkt å avbilde denne guden deres. *Den Nedsunkne*. Han ser hvordan alle forsøkene spriker noe voldsomt, fra konkrete skikkelser – gjerne vagt lik en enorm kjempeblekksprut – til omtrent bare en enorm *blekkflekk* flytende rundt i sjøen. Det eneste de fleste har til felles, er at havet alltid er tilstede på bildene, i en eller annen form. De forteller ham at de har ønsket å avbilde ham, denne guden, slik han har «vist seg fram når vi drømmer drømmene hans». Faren tar også Linfred med til «Horgahuset» hvor en lem tar dem videre ned i et underjordisk grottesystem som munner ut i havet, og hvor det fins rester av *basrelieffer* med runeskrift ingen forstår lenger og avbildninger av groteske scener hvor mennesker ser ut til å smelte sammen.

Linfred er fortsatt fast bestemt på å frelse beboelsen på Krakenes og «lese vekk djevelen deres», men alt dette snur en formiddag når alle barna spør om ikke han vil leke blindebukk med dem og de utsetter han for et tjukt, blekkaktig stoff. Plutselig er det Linfred som blir den sengeliggende med delirium. En natt mens han ligger og kaldsvetter av febermareritt kommer den lille jenta, Borghild, på besøk til ham. Hun tar han med seg inn i hemmelige passasjer skjult i veggene som gjør at de kan se inn i rommene til alle søstrene hennes. Gurine oppdager han og tvinger han inn på rommet hennes til å sove i hennes seng. Dette er første gangen Linfred er i nærheten av en naken kvinnekropp.

Neste natt tar Gurine med seg Linfred ned til Horgahuset og de undersjøiske grottene. Han prøver å protestere men når hun kler av seg og han får se den nakne kroppen hennes glemmer han alt om synd, skam, Jesus og Gud. Gurine lenker Linfred fast til kjettinger boltet inn i steinene, setter seg oppå han og snart mister Linfred jomfrudommen på grottegulvet foran de sleipe, algegrønne basrelieffene.

Etter det er det ugjenkallelig slutt på prestekallet hans. Han og Gurine innleder et forhold og Linfred bestemmer seg for at det nå er *han* som skal ta opp tradisjonen med å forsøke å male «drømmene Den Nedsunkne drømmer for oss»; disse synene og visjonene folket ute på Krakenes til alle tider har vært belemret med. Han har alltid hatt et kunstnerisk talent som har ligget latent hos ham og aldri fått utfolde seg skikkelig, og konkluderer med

at for å male en drøm *sannferdig* må man forsøke å gripe det som alltid skjuler seg bak noe annet – det som i prinsippet er *formløst*.

Linfreds nye liv på Krakenes forløper fredelig helt fram til den dagen et par av bygdas unge fiskere havner i en krangel inne i Skudenes om et par stjalne krabbeteiner og Linfreds navn blir nevnt. Da dukker med ett presten *Amadeus Hansen* opp på Krakenes sine bredder. Han blir sjokkert over å ta Linfred på fersken i en regelrett orgie og forsvinner derfra i avsky.

Linfred tenker ikke noe mer over den saken, men neste natt våkner de alle til et voldsomt bråk. Linfred ser ut vinduet og ser fakler som beveger på seg i mørket nede ved stranden. Når faklene kommer nærmere ser Linfred at det er de lokale fra Skudenes, bevæpnet og med prestekollegaen hans i front, som hurtig beveger seg opp mot husene. Han ser hvordan en ung mann som konfronterer dem umiddelbart blir stukket ned med en høygaffel. En *lynsjemobb*. Tor Magnus snur seg mot Gurine og sier at de må slå alarm og komme seg vekk derfra så fort som mulig. Hun nekter å tro på han og blir liggende i sengen helt til han drar henne ut med makt. Men da er allerede for sent. Når de kommer ut på tunet er mobben fra Skudenes allerede i gang med å stikke bygninger i brann, og når livredde Krakenesinger kommer springende ut av husene sine, starter *massakren*.

Linfred kommer seg unna men mister Gurine på veien. Den eneste han klarer å få med seg er lillesøsteren hennes, Borghild, som han tar med seg ned til stranden og får plassert i en båt før han i siste liten rekker å ro vekk derfra uten å bli sett. Bak seg ser han hvordan flammene sluker det meste av Krakenes, kvinner som brennes på bål og menn som halshugges, mens han og den lille jenta ror ut i den usikre natten ...

107.

Er verden i ferd med å gå i oppløsning? Overalt i Haugesund by må politi, brannvesen og helsevesen rykke ut til forrykte menn i alle aldre, som ser ut til å ha blitt akutt rusavhengige, med tunge abstinenser som bare kan stagges av at konene deres straffer dem fysisk ...

Anarki og kaos er i ferd med å overta bybildet som følge av den massive spredningen av en ny type *svart* MDMA, som færre og færre klarer å si nei til. Når stadig flere ser ut til å ha de *samme* feberfantasiene og deliriske marerittene, begynner panikken å spre seg for alvor. Folk går helt av skaftet, politiet mister kontroll over situasjonen og snart er det omtrent bare byens tradisjonelle narkomane som klarer å oppføre seg noenlunde normalt nede i sentrum ...

Siden Elin sitter på etterforskning slipper hun heldigvis unna det meste av alt kaoset. Hun er opptatt med å skulle ta avhør av den mystiske kvinnen Arvid og Gordon fant i sjøkanten. I avhøret nekter kvinnen å oppgi personalia og det tar ikke lang tid før Elin konkluderer med at hun må være en psykiatrisk pasient på rømmen eller noe lignende. Kvinnen som hevder hun er en datter av «vår drømmende frelser» messer usammenhengende om guttebarn som blir «gitt tilbake til havet», om «saltvannsfødsel» og barn «som ikke tåler sjøen, heller ikke har livets rett». Dette er offeret vårt, sier kvinnen for at «Han atter en gang skal våkne fra sine dype drømmer igjen». For Elin høres det hele ganske psykotisk ut og hun bestemmer seg for å ringe helsevesenet når kvinnen plutselig nevner *Tor Magnus*. Elin spør hvor hun kjenner han fra. «Han skal jo bli jordfar», svarer

kvinnen. «Og ta imot den nye tid». Elin forstår ikke. «Det er *hans offer*», svarer kvinnen. «Til *Den Nedsunkne*». Plutselig går *brannalarmen* på huset. Vannet spruter fra sprinkleranlegget og Elin blir nødt til å sjekke hva som skjer. Hun forlater kvinnen og går ut i det som viser seg å være et fullstendig *tomt Politihus*. Når hun kommer tilbake til avhørsrommet står døra åpen og kvinnen er vekkt (!). Elin skjønner ingen verdens ting. Aner ikke hva hun skal gjøre. Fra glattcellene hører hun menn ule som ravende gale. Hvorfor nevnte kvinnen Tor Magnus egentlig? Elin prøver å ringe han, uten å få tak i han så klart. Til slutt ringer hun Judith, og de blir enige om å møtes nede i antikvariatet, så fort Elin har fått oversikt over situasjonen og gjort et lite ærend først.

Ute på Krakenes tas Tor Magnus og Emma imot av hennes far, søstre og deres partnere. De er nødt til å hjelpe han i land etter «illebefinnendet» han opplevde i Skudenes, og han har mer enn nok med å holde seg oppreist, der de geleider han mot våningshuset. Etter innkvartering viser Emma han rundt på gården, og Tor Magnus ser restene av et *samfunn* der ute, som tydeligvis ikke eksisterer lenger. Hun snakker om at det en gang i tiden bodde mange familier der ute, som levde godt på fiske og havet, men at misunnselen til resten av karmøybuene til slutt drev dem vekkt derfra. Hun sier at stedet har lange kunsttradisjoner som går helt tilbake til «steinalderen» som er helt unike, og som det nå er hans ansvar å «forvalte». Her ute, sier hun, er det at vi skal bygge opp livene våre igjen fra de ruinene de har vært fram til nå. Tor Magnus ser på henne og syns det funkler i det svarte i øynene hennes; hva slags «ruiner» er det hun egentlig snakker om? Hun er tjuefem år gammel og lever et tilsynelatende perfekt liv, er det virkelig noe hun mangler?

Emma tar han videre med til et forfallent trehus som ser flere hundre år gammelt og viser han «atelieret hans», som han på ingen måte har etterspurt. Han spør henne hva hun mener, og hun svarer at det jo er her han skal sitte og «male drømmene våre», slik alle «prestinnegemaler» har gjort før ham. Tor Magnus forstår ikke, han ser seg rundt og ser voldsomme stabler med eldgamle kunstverk stablet overalt, sammen med enorme mengder malerutstyr. På et langbord står det et digert fat fylt med et svart, tjæreaktig «drømmeblekk» som Emma kommanderer han til å drikke av. *Så male med*. Han prøver å protestere, sier at han burde komme seg tilbake til byen igjen snart, men, det er som om noe *tvinger* han til å gjøre som hun sier. Som om hennes ord er lov.

Emma lar han bli igjen der inne alene mens det begynner å spinne rundt for han og gradvis erstattes veggene av forblåste *sandyner*. Tor Magnus skjønner han hallusinerer. Ser syner. Han vandrer ned langs en strand. Flere steder ligger det døde, uttørkede menn delvis begravd i sanden. Så får noe han til å stoppe opp. Han ser ned mot føttene sine. En krabbe piler mellom beina hans før den graver seg ned. Han begynner å grave etter den, men istedenfor en krabbe, finner han et *øye*. Et øye i sanden som blunker og ser opp på han. Tor Magnus graver enda mer og finner enda flere øyne. Til slutt hundrevis av øyne som stirrer blunkende opp på han fra sanden.

Mens Judith venter på Elin kommer det tre kvinner innom for å «kikke litt». De går og kikker seg tilsynelatende interesseløst rundt før en av dem plutselig får øye på Tor Magnus sitt maleri, blir oppildnet og ønsker å kjøpe det. Judith sier som sant er, at det ikke er hennes og at hun dermed heller ikke kan selge det. De byr stadig mer, men Judith avslår, og sier at hun kan høre med eieren, men at han for øyeblikket ikke er å få tak i. De hevder at maleriet er stjålet fra dem og de ønsker det tilbake, men Judith nekter å hjelpe dem. Til slutt forlater de lokalet, rasende. Det hele gir Judith en dårlig følelse, hun låser døren etter dem,

skrur av lyset og går inn på bakrommet og prøver å ringe Elin igjen, som ikke svarer. Idet hun skal til å legge på, knuses en rute i inngangsdøra hennes. Judith går for å sjekke, men ser ingen, hun skal til å gå tilbake men tar for sikkerhets skyld ned en gammel *huggert* fra veggen. Bak ryggen hennes går ytterdøra sakte opp ...

Når Elin endelig kommer til antikvariatet etter å ha vært innom apoteket og kjøpt en *graviditetstest* først, ser hun umiddelbart den knuste inngangsdøra. Elin trekker tjenestevåpenet sitt og går forsiktig inn, klar til aksjon. Et par meter inn i lokalet ser hun et par føtter på gulvet, hun får panikk og styrter bort til det hun tror er Judith. Når hun snur kroppen ser hun et kvinnemenneske hun først ikke kjenner igjen. Ved siden av ligger to døde kvinner til. Ut av bakrommet kommer Judith med *huggerten*, *blodig*. Dette er en antikvitetshandler som har vært ute en vinternatt før ...

Judith forteller Elin om hva som har skjedd og Elin forteller om det bisarre avhøret hun nettopp kommer fra med det som må ha vært det døde fosterets mor. Det får Judith til å tenke på boksamlingen etter hennes avdøde onkel som Tor Magnus hadde begynt å gå gjennom. De finner fram bøkene og når Judith ser at det er Friedrich Wilhelm Von Junzt sin *Unaussprechlichen Kulten* Tor Magnus har lest i, går det kaldt nedover ryggen hennes. Denne boken husker hun fra sin onkels historier i barndommen. Ifølge han var det en «ond» og «hypnotiserende» bok som kunne drive sine lesere ut i galskapen, en bok hennes onkel hevdet at alle eksemplarer av var brent for lengst.

I boken finner de et bilde av de samme figurene som på maleriet Tor Magnus satte igjen, med en lengre tekst om et helt eget *folkeslag* det påstås skal ha eksistert på deler av Sør-Vestlandskysten av Norge rundt Vikingtiden. Et folk forfatteren hevder utvandret fra *Doggerland* den gangen det var et bebodd område, og som skal ha tilbedt en slags variant av det mytologiske vesenet *Hafgufa*. I boken står det at noen trodde dette var *Kraken*, den enorme blekkspruten kjent fra nordisk overtro, mens andre igjen mente den var en slags koloss av en fisk. Det som gikk igjen, var ikke så mye de ulike beskrivelsene som de alltid endrende og variasjonene i *hva* som ble beskrevet. Noen trodde sågar at vesenet egentlig ikke *hadde* noen reell form ...

Det påstås videre at dette var en *drømmende* Gud, sendt fra stjernene, som en dag skal våkne og regjere over oss alle, og det fortelles om hvordan utvalgte kvinner lot seg pare med «tentakler fra havets bunn» som igjen ga dem en slags trolsk, slavebindende makt over menn. Disse yppersteprestinnene krevde, og fikk, total underkastelse av sine mannlige undersåtter i en «grotesk, ondskapsfull selvmordskult» hvor mennene fungerte som slaver og «avlshingster» før de til slutt ble gitt som *blodoffer* for å blidgjøre avguden deres som skjenket prestinnene havets rikdommer. Når Judith oversetter navnet som gis i den tyske boka til *Den Nedsunkne*, skvetter Elin til. Dette var jo akkurat det kvinnen i avhøret snakket om! Men kan hun ha lest Von Junzt? En bok som visstnok ikke en gang skal eksistere lenger?

Elin og Judith ser på hverandre. Elin prøver å ringe kollegaene sine igjen, men til ingen nytte. *Blodoffer*? *Den Nedsunkne*? *Kulter* og *Yppersteprestinner*? Utenfor springer det stadig skrikende, halvnakne menn forbi. Hva slags galskap er det egentlig som er i ferd med å stige opp til overflaten her på Haugalandet? Elin tar en nærmere kikk på de drept kvinnene og innser plutselig at hun har sett dem før. I *Skudenes*. På kontorene til jobben til Vibeke. De bestemmer seg for at om ikke annet, så må de reise ut til Karmøy og sjekke ut om Tor Magnus i det minste er trygg. Før de reiser tar Elin *graviditetstesten*. Den er positiv.

En luksusyacht skjærer gjennom bølgene på vei ut fra Skudenes. På dekket står Frode og betrakter havet. Etter en stund sakker båten farten og Ansgar kommer ut til Frode med to whiskyglass. De skåler for Frodes nye «jobb» som sjef for distribusjonen av Ansgars «sorte produkter». Frode følger spent med på når Ansgar tar fram en liten pose med svarte piller til han og kaster seg umiddelbart over dem. Ansgar ber Frode være forsiktig og ikke *overdosere* men Frode har problemer med å begrense seg, til det har avhengigheten hans gått for langt. Et par milligram er nok, forklarer Ansgar, mer enn det og risikoen for den *kosmiske galskap* blir for høy. Hvor kommer det egentlig fra, spør Frode og nesten rister av abstinenser der han sitter. Fra havbunnens herre, svarer Ansgar og gliser. Så forteller han Frode om de glemte mytene og sagnene hans bestefar vokste opp med ute på Krakenes, som en av gårdbrukerne der. Om hvordan bestefaren ble drevet fra gård og grunn men allikevel klarte å bygge opp Alne Shipping til det internasjonale, børsnoterte selskapet det er i dag, en av Norges største innen «Supply og seismikk». Et selskap hvis egentlige formål alltid har vært å gjenoppreise Krakenes sin storhet igjen i form av den endetiden «yppersteprestinnene» deres har predikert. Han forteller hvordan først bestefaren, så faren og til slutt ham selv, gjennom «vitenskap» og ikke «overtro» har klart finne denne enorme *energikilden* i havet utenfor Karmøy som de så har klart å tappe metodisk. Den samme energikilden som nå bruser gjennom blodårene til Frode, den samme som «mennesker over hele jorden snart enten kan velge å tilbe eller bli knust under føttene på». Frode ser på sin nye *herre*, og når er det min tid til å ta det valget der, spør han. Når er det jeg skal få lov til å kjenne på all denne makta? Snart, svarer Ansgar og smiler, snart min venn. Det vil si, så snart Frode er villig til å gjøre sitt endelige *offer*. Ansgar avslutter med å si at så fort det blir mørkt nok så skal de ut til en meget spesiell plass. Hvor Frode en gang for alle skal bli innlemmet i rekkene til den nye tids herskerinner. Frode nikker spent, gliser, kjenner galskapen bruse gjennom blodet hans. Dette er han virkelig klar for.

Emma kommer og henter Tor Magnus, får han kledd om og tar han med til en enorm *Mjødhall* på bruket. Der sitter ikke bare familien hennes men en rekke gjester Tor Magnus aldri har sett før. Han plasseres ved siden av den samme kvinnen vi så *Elin* avhøre (og skjønner at dette er ei av søstrene). Hun stirrer tomt ut i lufta, som om hun har mistet alt å leve for, og hun og Tor Magnus er de eneste i lokalet som ikke ser ut til å more seg. Alle gjestene begynner å skåle og forsyne seg av de store grytene med *svart* fiskesuppe. Tor Magnus kjenner feberen rase gjennom han nå. Han sliter med å registrere alt som skjer rundt han. Noe som ikke akkurat blir bedre av at Emma begynner å *mate* han med suppa. Gradvis eskalerer etegildet til noe mer orgiastisk og rituelt messende. «Forgjengeren din var ikke like stille», sier plutselig kvinnen ved siden av ham. «Han så jo fram til å bli Jordfar. Til å være den som skulle gi sin kropp som gave». Forgjenger? Tor Magnus forstår ikke hva hun refererer til. «Jarle? Var det ikke det han het? Han skulle jo egentlig ha sittet i din stol nå. Men sånn ble det jo ikke. Han var jo en tyv. Som stjal fra oss». Med ett forstår Tor Magnus hvem hun snakker om. *Jarle*. Barndomsvennen hans. Så skjønner han like fort hvordan alt henger sammen: hvordan maleriet må ha kommet *Frode* i hende fra Jarle som på et eller annet tidspunkt har stjålet det her ute, før det da til slutt endte opp hos ham selv. Det svimler for ham. Han ser ned i suppetallerkenen foran seg. De tjukke klumpene av koagulert *masse* som ligger der og dupper mellom fiskebitene og skalldyrene. Han ser på Emma, på søstrene hennes, på de nå *enda* større magene deres. Gjestene begynner å ha seg med hverandre. Det spinner rundt for han, gradvis er det som om gulvet fylles med sjøvann, som

om alt begynner å flyte, i en kaskade av latter og stønning, han ser tentakler på bunnen av det gulvhavet, som kommer glidende innover i rommet, han ser SVART.

Nordlyset danser over den klare nattehimmelen ovenfor Frode. Han står alene på dekk på den oppankrede yachten og nipper til en drink, isbitene svarte som blekk. «Er du klar?», spør Ansgar når han kommer ut på dekk til han. «For den endelige innlemmelsen?» Frode setter fra seg whiskyglasset. Han er klar, han er villig til å gjøre hva enn det her for å kunne oppnå samme status som Ansgar. Bra, svarer Ansgar og med ett kommer to skikkelser bærende på en tredje person med hette over hodet. Her er ditt offer, sier Ansgar, her er din portal til den nye tid. Han drar av hetten på den vettskremte personen. Det er *Harald*. Frodes bestevenn. Han ser opp på Frode og skjønner ingenting. Panikken og dødsangsten rir gjennom kroppen hans der han sitter på sine knær og trygler for livet.

De plasserer Harald ytterst på baugen. Han ber om nåde. Tiden er inne, sier Ansgar til Frode. Den nye tid venter på deg. Frode går fram til den gamle vennen sin, ser han i øynene, lenge. Så tupper han Harald bakover og ned i de svarte bølgene og før Harald rekker å reagere har munnen hans fylt seg opp med sjøvann. Han er borte.

Frode snur seg og ser på Ansgar. Velkommen min venn, sier han og strekker ut armene. Bak han kommer *Kine* til syne. Ansgar faller umiddelbart ned på kne foran henne, som en hund. Hun stryker han over håret, ser interessert bort på Frode. Blikkene deres møtes. I Sjøen begynner det så smått og boble; svarte bobler av blekk som stiger oppover og legger seg som olje på overflaten.

108.

Frode spionerer på Ansgar og Kine mens de har sex på yachten. Etterpå ser han hvordan hun i realiteten ikke bare er sjefen i ekteskapet deres men også for alt annet, inkludert Alne Shipping. Etterpå lytter han tilsynelatende interessert til Ansgar dosere ved lunsjbordet om hvordan Den Nedsunkne har levd på menneskeblod siden «de første menneskene slo seg ned her», men at det av naturlige årsaker kunne gå mange hundre år mellom hver gang disse ofringstradisjonene ble gjenopplivet. Ansgar skryter av hvordan han har utviklet metoder for å ekstrahere blekkslimenergi fra Guddommen deres uten at «den store oppvåkningen» inntreffer. Han gir også Frode skryt for hvor vellykket distribusjonen hans av den «svarte MDMAEN» har vært og at det jo ikke kan være feil å gjøre litt privat profitt på Dommedag. «Man må basere seg på moderne vitenskap, ikke gamle sagn, eventyr og god natt-fortellinger», utbasunerer Ansgar og får ikke med seg kniven Frode plukker opp og gjemmer under skjorta si.

Ute på dekket foreslår Ansgar at de skal prøve fiskelykken og holder på å gjøre i stand havstengene, når Frode stikker kniven han i halsen. Ansgar snur seg med et overrasket blick og skjønner ingenting når Frode planter kniven i øyet hans. Tilfeldigvis kommer Kine også ut akkurat idet Ansgar faller gurglende ned på kne. Hun ser tilsynelatende uaffektet på sin døende ektemann, på Frode, som ser tilbake på henne. «Det er på tide du får deg et ekte mannfolk» sier han til henne og gir Ansgar et siste, saftig hogg i skallen. Hun lar seg ikke affisere. I stedet sier hun bare at de skal treffe søstrene hennes om et par timer og at han må «rydde opp i griset sitt før den tid», før hun går inn igjen. Frode

ser på Ansgar. «Den var for kompisen min, din rikmannsjævel», sier han og lempet Ansgar ut på sjøen.

Tor Magnus går gjennom bunkene med eldgamle malerier og lerreter som ligger igjen etter forgjengerne hans i det støvdekte og falleferdige «atelieret». Når han finner en halvferdig avbildning av et mastodontisk vesen fra havets dyp, setter han det på staffeliet sitt og later som om det er *hans* maleri når, den nå høygravide, Emma og de andre kommer inn til ham. Emma skryter hemningsløst av kjærestens evner og tar også æren for at de har klart å gjenopplive tradisjonen med å holde en «skipbrudden huskunstner» på bruket.

Senere ved middagsbordet passer Tor Magnus på å ikke få i seg noe av det svarte. Han ser hvordan de andre mannlige gjestene har blitt markant blekere og fått store problemer med konsentrasjonen, noe han er overbevist har med maten å gjøre. Den eneste som får med seg at han ikke spiser noe er den ikke-gravide søsteren. I løpet av middagen ankommer også *Kine* og *Frode* som tydeligvis er et par nå. Tor Magnus blir forstyrret av å se den gamle vennen sin der og prøver å advare han, men samtalen går ikke som han forventer. Frode er kun opptatt av å skryte hoverende over at Tor Magnus kanskje fikk den søtteste, men han fikk i hvert fall den *mektigste* søstera, «så får vi se hvem av oss som kommer best ut av *det* til slutt».

Elin og Judith kjører inn i et tilsynelatende *folketomt* Skudenes. De prøver å finne folk men ikke en sjel er å se. I hvert fall ikke før de går innom *Den Friterte Akkar* og plutselig ser *Sørлие* og *Oppedal*, i lystig, animert passiar med en av de lokale lasaronene. Elin lurert på hva i all verden de gjør der, og de forteller at de «ikke fikk mailen om konferansen her ute» før i dag og at de så klart var sent ute, etter et «par litt harde dager». Elin aner ikke hva slags konferanse de sikter til og de aner det ikke selv en gang. Når Elin spør dem om de aner hvor alle folka i bygda har blitt av, påstår drukkenbolten at etter «Sjømatfestivalen forrige helg», ble alle «pissesprø av mareritt og knulling og forsvant». Når Elin ser plakaten for Sjømatfestivalen og ser at *Alne Shipping* står som hovedsponsor, foreslår hun at de skal reise opp dit og sjekke. På veien opp konfronterer Elin dem med siktelsen av Sivert, og de avslører at de egentlig ikke hadde noen holdepunkter for den utover at det «kom klar beskjed fra ledelsen» om hvem de skulle gå etter.

Tor Magnus er tilbake i «atelieret» sitt hvor han ikke er opptatt med å male men med å eksperimentere med blekket sitt. Han ser hva som skjer når han tar en åpen flamme mot det. Da tar det ikke lang tid før det begynner å ryke før det så tørker unaturlig raskt inn. Han funderer litt, så slår det han, hva med *han selv*? Han kutter seg på en kniv og drypper blodet sitt ned i et lite kar, så drypper han blekket oppi. Reaksjonen er umiddelbar. En tjukk, grøtaktig substans dannes, som putrer og bobler litt og *beveger* på seg, før den også gradvis dør ut og blir stille. Tor Magnus ser på materien; den har nøyaktig samme farge som de groteske selvportrettene til Linfred hadde. Så tar han det endelig skrittet i eksperimenteringen og drypper blekket ned i det åpne såret sitt. Det svarte trenger inn i ham samtidig som de første hallusinasjonene melder seg. Tor Magnus får panikk og tar kniven og *skjærer ut området hvor blekket ser ut til å ha trukket inn i kjøttet hans*. Den lille klumpen ligger og spreller på bordet foran han og i et par sekunder begynner den til og med å produsere enda mer blekk, før den til slutt tilsynelatende dør av seg selv.

Han innser at hva nå enn det her er for noe, eller hvor det opprinnelig kommer fra, så er det på et eller annet vis *levende*. Og alle disse hallusinasjonene, synene og visjonene, de er

jo ikke er «drømmer», men en direkte effekt av at den regelrett forgifter eller overfører noe slags sansemessig signal til deg. Plutselig legger han merke til at det står noen i døråpningen. Han dekker over såret sitt og later som ingenting. Det er den ikke-gravide søsteren. Hun kommer inn i rommet og begynner å se seg rundt før hun forteller at egentlig bare er en stor «bløff». Ikke i den forstand at kunsten ikke er autentisk, men at alle «sensitive sjelene» som har levd der opp gjennom tidene, var folk fanget etter skipbrudd som kun malte fordi de fikk valget mellom enten «å forevige drømmene hans» eller selv bli ofret ute på havet. Kunsten ble rett og slett produsert av mennesker desperate etter å holde seg selv i live, noe som gjorde at de forsøkte å kopiere det andre hadde påstått de hadde «sett» før dem. «Så det du sier», spør Tor Magnus henne, «er at det egentlig ikke fins noen 'sanne' eller 'ekte' bilder av «Den Nedsunkne? At alt her inne bare er en nærmest uendelig strøm av kopier av kopier av kopier, utført av vettskremte sjøfolk som etterapte sine forgjengere ut ifra den rene dødsangst?». Søsteren nikker trist, så forlater hun ham.

Oppe ved Alne Shippings kontorlokaler kjører plutselig Elin og kompani rett inn i en veisperring satt opp flere av de kvinnelige kollegaene til Elin, inkludert *sjefen* hennes. Situasjonen utvikler seg til en slags merkelig meksikansk standoff hvor ingen helt stoler på hverandre. Elin og de andre blir overbevist om at alt er som det skal være og situasjonen ser ut til å roe seg. Men idet Elin prøver å fortelle kollegaene sine at de tror det muligens har skjedd noe alvorlig med lokalbefolkningen der ute i Skudenes, skjærer en av kollegaene hennes over halsen på Sørлие. Elin, Judith og Oppedal angripes, men Oppedal er ikke fan av Clint Eastwood og generell voldsfilm for ingenting, og meier de ned med sin .44 Magnum.

Når røykskyene etter hvert har lagt seg entrer de lokalene og Elin viser dem det mystiske spa-anlegget hvor nå alle bassengene er tomme og helt renvaskede. Ut av ingenting finner de der en passasje som til slutt tar dem hele veien opp til Ansgars kontor, hvor Judith legger merke til et eldgammelt kart på veggen. Når de studerer det, ser de til sin overraskelse at Krakenes er avmerket på det, ikke langt fra «De Forrådttes Fyrtårn». De tar seg tilbake til lasaronen på *Den Friterte Akkar* som kan fortelle dem at stedet de peker på kartet på, er det bare mulig å komme seg med båt og at det ikke har bodd folk der på «over hundre år». Elin og gjengen bestemmer seg for å finne seg en båt, men før de reiser for å finne Tor Magnus, kommer hun på det han sa og de fyller båten opp med skvulpene bensinkanner.

Tor Magnus går for å snakke med Emma. Han finner henne sammen med de to gravide søstrene sine, som plutselig ser ut som de skal føde hvert øyeblikk nå. Han spør henne hvorfor de har reist hjem til familiegården hennes egentlig, og om ikke de burde komme seg på et sykehus snart. Emma forklarer at det er det ikke noe bruk for nå. «I natt blir det saltfødsel», sier hun, «den første på over hundre år». Hun forteller at han også snart må gjøre seg klar for rollen som *Jordfar*, Tor Magnus spør henne hva i all verden det er hun snakker om. Hun svarer at han jo skal være med på å ta imot «vår herre og frelser fra hans tusenårige slumring». Tor Magnus spør dem hva det er de egentlig har sett for seg. Om de tror det liksom skal reise seg et enormt sjømonster eller noe lignende opp fra havet, som så vil kreve at vi alle skal bli dets slaver og tjenere? Emma svarer at underkastelsen er for alle andre, for de på Krakenes er dette den nye tidsregning, øyeblikket da «vi alle, inkludert din datter, skal regjere over resten av menneskeheten». Han vet ikke hva han skal svare til disse skrudde, åpenbart hjernevaskede tankene, men han prøver så godt han kan å forklare dem

at han tror alle der ute, helt siden tidenes morgen har tatt *grunnleggende feil* om denne såkalte «Den Nedsunknes» vesen.

Ingenting er som dere tror, sier han til dem. Deres forfedre og formødre har misforstått alt og hva det nå enn er som befinner seg der nede, så har det ikke noen annen form enn dette blekkaktige slimet de har latt seg infisere av. Sjokkert hører de på Tor Magnus kalle «Den Nedsunkne» for en *feig* gud, som har ligget og skjult seg, men som nå, sakte men sikkert, har fått kreftene tilbake på grunn av tilgangen til kroppene deres. «Ja, i den grad den i hele tatt kan kalles en form for gud da, og ikke bare en mutert slimasteroide som falt ned fra himmelen en eller annen gang i istida».

Emma vil ikke høre på han. Et øyeblikk av tvil melder seg hos henne, men hun slår det fra seg, det er uansett for sent. Hun kjenner det på kroppen sin. I blodårene sine. I kjøttet sitt. Den Nedsunkne er overalt i henne, i ferd med å ta over kroppen hennes. Han ser på den sprekkeferdige magen hennes som har gått fra unnfangelse til høygravid på mindre enn ei uke, og med ett skjønner han hva det er Linfred har ønsket å gripe, enten bevisst eller ubevisst, med bruken av det anamorfosiske perspektiv. Dette er et eksempel på *biologisk* anamorfose, på postembryonisk utvikling. Hva det nå enn er som ligger inni magen hennes og vokser så er det definitivt *ikke* datteren hans, definitivt ingen «Amalie».

Emma blir rasende. Hun anklager han både for å ikke like henne lenger og bodyshame henne – og det attpåtil mens hun går gravid med hans egen datter. Hun sier han er det «verste mannsvinet hun noen gang har hatt inni seg». Tor Magnus vet ikke helt hva han skal gjøre. Han går tilbake til «atelieret» sitt for å tenke, men det tar ikke lang tid før Frode og de andre mannlige gjestene på garden bryter seg inn til han og legger han i bakken. Inn kommer Emma og søstrene hennes. Er dette takken for den æren det er å få være Jordfar til den nye tidsalder og gjenoppstandelsen av Krakenesfolket? Tor Magnus prøver å advare dem igjen, gjentar at de har tatt grunnleggende feil om «Den Nedsunknes» vesen. Men det er tydelig at de ikke lytter, at de ikke *evner* å lytte der søstrene nå står og stryker seg over de groteske graviditetsmagene sine og mennene står bak dem igjen og ser merkelig anemiske ut, som om de sakte er i ferd med å tappes for livsenergi ...

Frode avbryter han og sier at det er nytteløst, at dette er «tungetalen til en falsk profet» og at Tor Magnus ikke forstår hvilken ære det er å skulle bli Jordfar, men at det vel er sånn folk blir «der borte i Oslo, når de glemmer ut hvor de kommer fra». Tor Magnus prøver å advare han, som en *gammel venn*, men hverken Frode eller noen andre vil så klart lytte når Tor Magnus desperat sier at dette er en *døds kult* som vil sende dem alle i undergangen. Sammen med tre andre menn tar Frode på seg det blodstenkte Jordfedrekostymet, som er sydd sammen slik at fire menn kan gå i det samtidig og begynner snart å blø etter å ha kuttet seg på de sylskarpe skjellene som er sydd inn i drakta. Tor Magnus kjenner kostymet igjen fra maleriet som startet alt det her.

Etterpå tar de med seg Tor Magnus til *Horgahuset* og det undersjøiske grottesystemet hvor de lenker han fast i oldtidskjettingene foran basrelieffene, skjærer digre kjøttsår i han og fyller de med dødelige doser blekk. Emma ser med avsky ned på han og sier at nå kan han ligge der og tenke over oppførselen sin, over at han ikke er noe bedre enn «den dårlig faren du selv hadde» og at «når kjøttkrabbene kommer, tenker jeg nok du vil angre på at du ikke stilte mer opp for dattera di, ja».

Elin og gjengen har fulgt kartet sitt og sklir sakte inn ei bukt hvor de kan se fakler lyse opp stranda lenger inne. De går i land på god avstand men blir snart oppdaget, tatt til fange og plassert på rekke og rad langs sjøkanten. En av fangevokterne deres viser seg å være *Vibeke*. Hun får dårlig samvittighet og slipper dem løs. Når Elin vil ha en forklaring på hva det er som egentlig skjer sier Vibeke at de skal «snakke mer om dette senere» og ber dem om å komme seg vekk derfra.

Samtidig ligger Tor Magnus dekket av kjøttkrabber og svever mellom liv og død. Han harker blod og blekk mens det bobler i sårene hans og krabbene spiser av han. I det han tror han skal ta sitt siste åndedrag, kommer plutselig et par hender og frigjør han fra kjettingene hans. Tor Magnus ser opp. Det er den ikke-gravide søsteren, som sakte går ut i havet og forsvinner uten å si noe mer. Han klarer å karre seg opp og får etter hvert øye på de mannlige kultmedlemmene. Han følger ette dem til et av fjøsene hvor han ser de dra ut over tretti nakne og skjelvende *narkomane*, inkludert hans egen bror, Sivert, som ser ut til å være den eneste av dem som får med seg hva som faktisk skjer.

Kultmedlemmene tar med seg fangene sine ned til stranden hvor de plasseres uti sjøen. Så trekker de fram digre slaktekniver. Både de narkomane og kultmedlemmene ser fullstendig hypnotiserte nå, som om det hele var et slags dukketeater styrt av usynlige tråder. Når de narkomanes hoder begynner å skjæres av, skjønner Tor Magnus at familiens «karneval» i realiteten er et enormt *Blodoffer* hvor blodet fra Haugalandets narkomane er det som endelig skal vekke «Den Nedsunkne» fra sin drømmende tilstand.

Tor Magnus bruker de siste kreftene på å overmanne et kultmedlem akkurat idet det skal til å slakte Sivert, som forteller at blekket ikke virker på han, «sikkert fordi han er homo». Mens kultbødlene begynner på sitt massedrap, forsøker Sivert og Tor Magnus og stoppe dem. Plutselig dukker Elin og gjengen også opp for å hjelpe, men de klarer ikke å avverge at atskillige fanger får halsen sin skåret over og at blodet flyter. I kampens hete kommer et opptog nedover mot stranden bestående av kultens kvinnelige medlemmer, Jordfedrene og de gravide søstrene. Mens blodet siver ut i sjøen og tiltrekker seg enorme mengder blekk som blander seg med blodet og begynner å koagulere til en tjukk, grøtaktig substans, går opptoget ut i sjøen. Den stadig mer seige massen siger inn i kroppsåpningene på kultmedlemmene, noe som bare gjør dem enda villere. Kvinnene begynner å få orgasmiske sammentrekninger, mens mennene – i en tilstand av delirisk, morderisk massehypnose – til slutt begynner å kutte sine *egne* struper også. Snart begynner søstrenes fødselsskrik også, noe som etter hvert får kultmedlemmene til å roe seg. De smertefulle hylene deres trekker alle mot dem som om de nå begynnende fødslene fullstendig trollbinder dem. Dette er øyeblikket, innser Tor Magnus. Endelig skal Den Nedsunkne gjenoppstå, etter tusener av år i dyp søvn på havets bunn! Endelig skal alle hans undersåtter få se ham med sine egne øye, i all sin grusomme prakt!

Tor Magnus, Elin og de andre samles og Tor Magnus forteller dem at hvis ikke de får stoppet dette, så er det muligens verdens undergang de er vitne til. Han sier han har funnet ut at blekkstoffet har en form for sansevne når det blander seg med menneskeblod, men at det tørker ut hvis ikke det kan oppholde seg i væske. Det er tydelig at væsken den nå søker etter, er den man finner i menneskekroppen. Elin sier at de har flere kanner med bensin uti båten deres og når Tor Magnus kaster opp store mengder svart slim og sine egne organer og sier at det allerede er for sent for han og at han ikke kommer til å klare seg, blir de enige om at han skal ta båten mens de forsøker å sperre *fødselsteatret* inne langs klippene med

bensinen. Elin visker inni øret hans at hun er gravid og at hun bare har hatt sex med han. Tor Magnus sier han tror hun kommer til å bli en god mor, «mye bedre enn visse andre hespetre». De feller noen tårer før de sier farvel for siste gang.

Blant de gjenlevende kultmedlemmene er spenningen til å ta og føle på. Jordfedrene tar imot de nyfødte barna som for kulten ser ut som velskapte, perfekte små babyer, men som for oss andre ikke ser ut som noe annet enn pulserende, bløddryppende slimklumper. Som kosmisk galskap. I sjøen bobler det i blod og blekk. Ut av den feite suppa strekker det seg en slags slimtentakler av koagulert gugge og råttent fisk og skalldyr som trekker inn i kostymet til Jorfedrene. Frode og de andre begynner å danse ukontrollert, som om de var marionetter ute av kontroll. De rives fram og tilbake. Så begynner de å boble og koke og kroppene deres ser ut til å smelte sammen til ei diger smørje av kjøtt og blod og kroppsvæsker som flyter inn og ut av hverandre. Frode rekker akkurat å brøle «Åh herlige London ka fakårten e det så skjer her egentlig» før stemmebåndene hans tas over av noe som ikke minner om noe vagt menneskelig en gang.

Plutselig kommer en båt kjørende rett mot dem. Styrt av Tor Magnus, i lys lue, som treffer perfekt og sprenger det som en gang var Frode og de andre i kostymet til himmels. Det hveser i kroppene til kultmedlemmene, det enorme flammehavet fra båten antenner bensinen Elin har helt ut og danner en vegg av ild som driver kultmedlemmene bakover. Judith og Oppedal skvetter bensin på så mange som mulig av dem og det er som om flere av kultmedlemmene går innvendig i oppløsning med slimet tytende ut av dem. Elin ser Vibeke smelte sammen til en diger haug av hud, hår og en svart, gelatinlignende masse. Hun setter fyr på skiten. Andre springer gjennom flammene og tar fyr og blir til levende ildballer som forsvinner utover markene og snart er de som fortsatt i live, spredd for alle vinder, forsvunnet ut i mørket. Elin går bort til Emma som ligger med sprengt underliv, et monstrøst *keisersnitt* om du vil. Hun ser opp på Elin, endelig i stand til å ta innover seg Tor Magnus sine advarsler, erkjennelsen av at hun og hele hennes slekt og alle forgjengere og alle deres kultmedlemmer, i all tid har tatt feil av Den Nedsunknes *Væren*, og med spak, døende stemme kan ytre sine siste ord: «I kosmos er vi alle som insekter. Ubetydelige».

EPILOG 1:

Året er 1915. En litt eldre Amadeus Hansen flanerer selvhøytidelig nedover Skudenes sine smale gater mens han hilser på de fastboende. Plutselig legger han merke til noe han ikke har sett før, et nytt etablissement som er i ferd med å åpne: *Galleri Borghild*. Amadeus går bort til den unge piken som står utenfor og gjør i stand en blomsterdekorasjon av vannliljer og spør henne hvem som er eieren av det nyåpnede galleriet. Den høygravide jenta, knapt kjønnsmoden etter Amadeus sitt syn, forteller at eieren, hennes kunstnerekte mann, er reist til Sør-fylket for et ærend, men at han vil komme tilbake neste dag og at Amadeus er hjertelig velkommen tilbake da for å hilse på han. Amadeus nikker høflig og går videre. Neste dag besøker han på ny galleriet. Den unge piken sier at det er bare er å gå inn, at mannen hennes er inne på bakrommet og jobber men at han alltid blir glad for besøkende.

Amadeus entrer galleriet og passerer en rekke merkelige malerier som vagt minner han om noe han har sett før, uten at han klarer å komme på hva det er ...

Etter hvert finner han en dør som må være inn til bakrommet. Han banker på, men ingen åpner. Til slutt åpner han den, går inn selv og kommer inn i et mørklagt atelier. Han ser forundret på alt malerutstyret og staffeliene som står der inne. Lerretene og malerkostene. Uten å få med seg at døren bak han sakte går igjen. Eller at det ut av skyggene gradvis kommer flere skikkelser til syne, utstyrt med digre kniver ...

Utenfor smiler den unge, gravide Borghild til forbipasserende mens hun deler ut vannliljer. Og i et lite øyeblikk er det mulig å høre Amadeus redselsfulle skrik gjalle mellom trehusene, et kort, lite skrik som abrupt kappes tvert av.

EPILOG 2:

En ung jente leker i skolegården på Fridalen Skole i Bergen. Når dagen er omme ser vi Kasper komme og hente henne. Senere ser vi Elin og Sivert lage middag hjemme på Nymark mens jenta leker på gulvet. Mens det gjøres klart til middag og dekkes på bordet reiser jenta seg plutselig opp og går ned til kjelleren. Hun åpner en dør og går inn på et lager hvor hun begynner å flytte på flere kasser. Bakerst inne med veggen står maleriet av de dansende Jordfedre. Den unge jenta blir stående og se på det, nærmest som hypnotisert. Et lite øyeblikk funkler et svart glimt over øynene hennes.



KARMØY

EPISODE 1

"Pilot"

Skrevet av

Tom R. Spidsø

"Ifølge sagnet om Jomfru Marias synål ved Avaldsnes Kirke på Karmøy, vil verden forgå den dagen steinen rører ved kirkeveggen. Den 7.3 meter høye bautaen antas å være de siste restene etter en steinsetning fra Jernalderen brukt som hedensk kultsted, og tradisjonen forteller at Olav Tryggvason bygget kirken inni denne. Opp gjennom tidene regner man med at utallige prester har gjort sitt for at ikke stein og kirke skulle berøre hverandre, og med det unngå at erkeengelen Mikael kom for å lede sjelene våre inn i dommedag. I respekt for den gamle forbannelsen passet man på at kirkens nordlige vegg skrånet nok til å unngå kontakt, og i dag utgjør avstanden til verdens undergang knappe 9,2 centimeter".

Blå himmel. Strålende sol. Den svale fönvinden som blåser gjennom gresset på kirkegården. En lettere sakral stemning, kun forstyrret av lydene fra en traktorgressklipper.

I utkanten av gravplassen kommer kirketjener ARVID HITSØY (32) kjørende med hørselvern og *norsk Black Metal* på øret. Han passerer et par av de eldste gravstøttene før han parkerer tett inntil steingjerdet og skrur av motoren. Venter litt, så hopper han over gjerdet og går nedover mot sjøen.

MINUTTER SENERE:

Arvid sitter på en stein nedi fjæra og røyker. Han ser ut på båtene som glir forbi. I bakgrunnen hviler forskjellige Shipping- og Supply-skip som ligger i opplag i Karmsundet. Han tar det siste trekket og knipser røyken ut i sjøen, reiser seg og går.

MINUTTER SENERE:

Arvid er tilbake på gressklipperen. Musikken også. Han fortsetter opp bakkene, kjører sikksakk mellom de gravlagte og nærmer seg den gamle kirka, når noe får han til å stoppe opp.

Arvid ser på kirkeveggen. Lenge. Skrur av både gressklipperen og musikken, før han hopper av den og går mot kirka.

JOMFRU MARIAS SYNÅL. Arvid står helt inntil den og ser opp mot spissen av den. Først fra én vinkel, så fra en annen. Han tror ikke helt på det han ser. Bautaen bokstavelig talt *hviler* inntil kirkeveggen. Han prøver forsiktig å kjenne om den beveger på seg før han forsvinner rundt hjørnet.

MINUTTER SENERE:

Arvid kommer tilbake med *presten*, GORDON AKSDAL (45), som ser ut til å ha blitt forstyrret i noe, geistlig sett, svært viktig.

GORDON

... Det her har jeg ikke tid til i hele tatt. Så klart den ikke har *bevegd* på seg. Den har jo stått sånn i over åttehundre år.

ARVID

Ja, ta og se sjøl da.

De går bort til synåla. Stiller seg opp ved siden av den og kikker opp. Nå ser han det han også. Måten den *trykker* seg inn til kirkeveggen på. Presten ser på kirketjeneren.

ARVID (CONT'D)

Tror du meg nå?

GORDON

Det her er jo ikke mulig.

ARVID

Tydeligvis.

GORDON

Men den har jo stått sånn...

ARVID

I åttehundre år. Ja, du sa det.

GORDON

Altså. Det her må vi fikse opp i. Nå med én gang. Hermansen og ordføreren og hele bømteballetten skal jo være her om mindre enn tre timer.

ARVID

Fikse opp? Hvordan skal vi fikse opp i det her da?

Pause. Gordon ser på Arvid. Så opp mot steinspissen.

MINUTTER SENERE:

Arvid og Gordon står og SKUBBER på bautaen alt de klarer.

GORDON

Forsiktig!

De stopper opp og ser oppover mot tuppen av den. Ser at det har blitt litt luft mellom stein og kirkevegg igjen.

GORDON (CONT'D)

Yes!

KA-DANG! Steinen faller tilbake på veggen. Sekunder senere begynner kirkeklokkene også å slå.

GORDON (CONT'D)

Åh, herre min Frelser.

TITTEL: KARMØY.

3 INT. BAD. MORGEN.

3

En mann står og barberer seg foran speilet. I bakgrunnen en kvinne som dusjer. Han veksler på å konsentrere seg om barberingen og hun i dusjen. Gradvis blir det mer og mer *damp* i dusjen. Til slutt så mye at mannen ikke ser noe som helst der inne lenger. Han legger fra seg høvelen og ser bekymret mot dusjen som dampen nå kommer ut fra som den tjukkeste sumptåke.

MANN

June?

Plutselig slår det to hender mot dusjkabinettet. Som om noen blir overfalt der inne. Mannen skvetter, før han får åpnet døra og går inn.

Inne i dusjen er sikten tilnærmet lik null. Mannen går forsiktig framover i tåkehavet. Gradvis blir han våtere på beina, helt til han omtrent *vasser* framover. Til slutt stopper mannen og ser ned på beina sine som nå har vann opp til knærne.

Noe SVART kommer flytende opp rundt han.

4 INT. SOVEROM. NATT.

4

TOR MAGNUS DJUPASKAR (40) våkner med et rykk i senga si. Han blir liggende et øyeblikk og bare stirre opp i taket, før han plukker mobilen opp fra nattbordet. Klokken er 04:37. Han legger seg ned igjen. Den svake lyden av flere sirener et eller annet sted utenfor kommer og går.

5 INT. LEILIGHET. MORGEN

5

Tor Magnus går nedover en gang. Han stopper opp foran en åpen dør og kikker inn i et rom som er tapetsert som et barnerom, men ellers står helt tomt. I vinduskarmen en tøykanin med et sørgelig ansikt.

Han går videre inn på kjøkkenet hvor han fyller et halvliterglass med vann. Han styrter hele glasset. Fyller det på nytt. Kjøkkenet ser ut som det ikke har blitt ryddet på flere måneder. Overalt står det skitten oppvask, tomme vinflasker, ølbokser og søppel fluene har begynt å surre rundt.

6 INT./EXT. TRIKK/UIO. OSLO. MORGEN.

6

Tor Magnus sitter på trikken. Når den stopper utenfor Blindern, går han av.

7 INT. UIO. MORGEN.

7

Tor Magnus entrer INSTITUTT FOR KUNSTHISTORIE og stopper opp foran ei dør med hans eget navn på: "Tor Magnus Djupaskar. Professor". Han låser seg inn.

8 INT. KONTOR. UIO. MORGEN.

8

Inne på kontoret hans er det et salig rot. Han får nesten ikke opp døra. Pappesker og kasser står stablet på gulvet. Blader, papirer og bøker flyter overalt. Dokumentmapper og plansjer. Tegninger og utsnitt.

Han henger fra seg frakken og setter seg ned foran pulten, åpner veska og tar ut to rødvinflasker han legger i ene skuffen. På pulten er det enda mer rot, papirer, bøker og store mengder FRANSKE OG AMERIKANSKE TEGNESERIER. Tor Magnus lener seg tilbake, lukker igjen øynene. Sukker.

9 EXT. BAKARØY BRO. HAUGESUND. FORMIDDAG.

9

Flere feite måker sitter på gelenderet og kikker ut på Smedasundet under dem. Det er stille og forsoffent. Typisk norsk småby på Vestlandet. Et par mennesker går nede på kaien. En fritidsbåt sklir stille gjennom sundet. Etter hvert kommer det en Politibil kjørende over broa. Det er regn i lufta.

10 INT. BYGÅRD. OPPGANG. HAUGESUND. FORMIDDAG. 10
 Politimannen FRODE BAKKEVOLD (40) går rolig opp trappene i et nytt og velholdt boligkompleks, i full uniform.

11 INT. STUE. HAUGESUND. FORMIDDAG. 11
 Den veltrente oljearbeideren HARALD HALVORSEN (40) støvsuger stua i leiligheten sin til høy musikk. Plutselig hamres det hardt på ytterdøra hans.

STEMME

(O.S)

HALVORSEN! LUKK OPP! DET HER ER
 POLITIET! LUKK OPP MED EN GANG!

Harald slutter å støvsuge. Han skrur av musikken. Ser seg om før han går for å åpne.

Han åpner døra så vidt opp, ser ut gjennom sprekken.

STEMME (CONT'D)

(O.S)

Kom an, få den opp! Vi veit at du
 er der inne! Opp med døra
 Halvorsen!

Han åpner døra helt opp. Utenfor står Frode. Han gliser.

HARALD

Jøvla tulling.

FRODE

Ja, du spylte vel ikke alt ned i
 dass nå vel?

HARALD

Kom deg nå inn før naboene friker
 helt ut.

Politimannen kommer inn, lukker døra igjen etter seg. Harald går tilbake mot stua og fortsetter med ryddinga si. Inne i gangen drar Frode opp ei *golfkølle* fra en golfbag som står inni ene hjørnet og tar den med seg.

HARALD (CONT'D)

(Fra stua)

Ferdig på jobb allerede?

FRODE

Ser det sånn ut?

HARALD

Nei, veit da faen jeg. Er ikke det der bare forklodningen din da?

Frode kommer inn i stua og blir stående der og se på Harald mens han flytter rundt på putene i sofaen. Pynter og steller.

FRODE

Hva, skal du ha damebesøk, eller?

HARALD

Jannicke kommer bort seinere. Matteo har jo hatt litt problemer på skolen det sist året, så vi må prøve og finne ut et eller annet. Så hvis alt går etter planen nå, så flytter hun kanskje inn igjen. Du veit, for Matteo sin skyld.

Privatlivet til Harald interesserer *ikke* Frode. I stedet begynner han å slå imaginære golfslag ut i lufta.

FRODE

Gjett hvem som meldte meg i går kveld da.

Harald slutter å rydde og ser overrasket på Frode.

HARALD

Hæ? Seriøst? Du har klart å få tak i han?

Frode nikker.

HARALD (CONT'D)

Så da hadde han ikke reist til Tibet allikevel da altså?

FRODE

Nei, ikke Tibet.

HARALD

Ja, var det Stavanger Kretsfengsel allikevel da? Åsmund Evensen og de mente jo at noen hadde sett han der.

FRODE

Nei, ikke der heller. Skudenes sier han.

HARALD

Skudenes? I to og en halv måned?
Uten å gi livstegn ifra seg? Faen
har han gjort på der ute da?

FRODE

Bodd på bondegård, sa han.

Harald ser på Frode. Frode smiler. Det her tror Harald ingenting på. Ikke Frode heller ser det ut til. Han slår et nytt slag.

HARALD

Ok, så han *har* sittet inne.

FRODE

Who knows. Nå er han i alle fall i
byen igjen, så nå blir det ikke noe
mer tull.

HARALD

Ja, skal du opp til han nå da,
eller?

FRODE

Nei, det går jo ikke det. Jeg har
jo hu jævla lesba nedi bilen.

HARALD

Kjører du med henne enda? Skulle
ikke du kvitte deg med henne da?
Trodde du var sånn der *untouchable*
jeg.

FRODE

Ja, det er faen ikke så lett
heller. Så lenge hun ikke gjør noen
direkte tjenestefeil er jeg jo
stuck med henne. Verste er jo at
hun går rundt og stiller en jævlig
masse spørsmål og.

Harald får en bekymret mine.

HARALD

Spørsmål? Er det her på grunn av
han der tullingen Fred Are? At han
ikke klarte å holde kjeft?

FRODE

Sikkert. Hun skjønnte jo at det ikke
akkurat hang på greip noe av det
han sa da han trakk hele
tilståelsen sin.

Frode går bort til golfbagen igjen, stapper kølla oppi og begynner å se på de andre.

HARALD

Ja, trenger jeg bekymre meg? Hun har vel ikke noe på *meg*, vel?

Frode hører ikke etter mens han står der og studerer golfbagen.

FRODE

Du, *skulle* du selge de her, eller?

12 EXT/INT. POLITIBIL/UTENFOR LEILIGHETSKOMPLEKS. HAUGESUND. 12 FORMIDDAG.

Politibetjent ELIN SIMONSEN (26, fra Bergen) sitter i en politibil og venter utålmodig. Plutselig lander ei diger *Sildemåke* på panseret foran henne. Hun skvetter. Måka stirrer på henne. Hun stirrer tilbake. Så begynner måka å pikke på vindusviskerne.

ELIN

Hei, gi nå faen i det. Det der er offentlig eiendom.

Hun skrur på vindusviskerne men måka bryr seg ikke. Etter hvert kommer Frode ut av blokka ved siden av, bærende på Haralds golfbag. Han hiver den bak i bagasjerommet. Slår i panseret så måka flakser av gårde før han han setter seg inn i bilen. Hun ser på han som om han var ei måke han også.

ELIN (CONT'D)

Ja, var det mer nå?

FRODE

Mer?

ELIN

Har du flere *private* ærend igjen for dagen? Biltema, for eksempel. Du hadde vel tenkt deg en tur opp der også, hadde du ikke?

FRODE

Faen du har så jævlig imot Biltema for egentlig? De har mye bra på Biltema skal jeg si deg.

ELIN

Ja, det er jo ikke det som er poenget da.

Frode finner fram mobilen.

FRODE
(Fraværende, ser på
mobilen)
Hva er poenget da?

ELIN
Poenget er at når vi er på jobb så
skal vi jobbe. Alt annet du
absolutt må, kan du ta på *fritida*
di.

Han ser opp fra mobilen. Begynner å se seg rundt.

FRODE
Jobbe? Ok. Ja ser du noe
mistenkelig? Noen suspekter
individer? Hun der for eksempel?

En gammel dame kommer gående forbi med hunden sin.

FRODE (CONT'D)
Hm? Det der kan vel ikke være
hennes hund, kan det vel? Syns du
vi skal gå bort og avhøre henne?
Finne ut hvor hun har fått tak i
den bikkja?

Elin blir oppgitt, igjen. Det er som å snakke med et barn.

ELIN
Du skjønner godt hva jeg mener.
Hadde Iversen fått nyss i at vi
kjørte rundt og besøkte kompisene
dine og gikk på all slags butikker
hele dagen, så hadde hun jo ikke
akkurat blitt sånn kjempehappy.

FRODE
Ja, hvis hun begynner å mase, så
veit jeg jo hvem som ikke har klart
å holde kjeft om ting hun faen ikke
har noe med å legge seg opp i da.

Pause. Elin ser på Frode. Var det en slags trussel? Han sier
ikke noe mer. Til slutt starter hun bilen og begynner å
kjøre.

FRODE (CONT'D)
Ta og så kjør opp på Raglamyr. Det
var melding om noe slags innbrudd
der oppe i dagmorges.

ELIN

Ja vel? Hvor på Raglamyr da?

Frode ser på henne.

FRODE

På Biltema.

13 INT. KONTOR. UIO. DAG.

13

Tor Magnus har sovna i stolen sin. Plutselig banker det på. Tor Magnus våkner med et rykk, desorientert og forvirret. Han ser mot døra. Venter. Så banker det på igjen.

STEMME

(Fra andre sida av døra)

Tor? Er du der inne?

Når noen prøver å åpne den låste døra reiser han seg fra stolen.

14 EXT. GANG. UIO. DAG.

14

I gangen står Professor Emeritus ZACHARIAS ZACHARIASSEN (70) og venter tålmodig. Han smiler tappert når Tor Magnus forsiktig åpner døra.

ZACHARIASSEN

Heisann. Går det bra? Jeg så du var her tidlig, men ville ikke forstyrre, i tilfelle du øvde på... forsvaret ditt.

Zachariassen prøver å se inn på kontoret hans, før Tor Magnus kommer ut i gangen og lukker døra etter seg. Han ser på klokka si.

TOR MAGNUS

Åh, er den så mye allerede?

Zachariassen ser bekymret på han.

ZACHARIASSEN

Ja, altså... Du er fortsatt ett *hundre* prosent sikker på at du ikke ville ha med han fra Forskerforbundet? Du vet, det er jo tross alt oppgaven hans å forsvare deg, Tor. Samme hva. Prinsipielt sett.

TOR MAGNUS

Hva skal jeg med han? Jeg har jo deg? Holder ikke det?

ZACHARIASSEN

Ja, jo... Det gjør vel kanskje det. For så vidt...

Zachariassen kremter og klør seg i nakken.

15 INT. POLITIBIL. HAUGESUND. DAG.

15

Elin kjører rolig gjennom ei av sentrumsgatene. Frode sitter ved siden av og blar plystrende i Biltema-katalogen. Ingen av dem sier noe. Ute på gata er det omtrent helt dødt. Et par trygdede sjeler halter forbi. Ungdomsskolekids. Polske elektrikere.

FRODE

Stopp her.

ELIN

Hvorfor det.

FRODE

Ville du ikke gjøre politiarbeid allikevel nå?

Hun svinger inn til siden og stopper utenfor et stort og grått PARKERINGSBUS.

16 INT. PARKERINGSBUS. DAG.

16

Inne i en trappeoppgang sitter en gjeng på seks, sju TUNGE NARKOMANE. De bråker og styrer som en gjeng med tenåringer, selv om omtrent samtlige av dem er godt over førti. En av dem har en diger koffert han går igjennom, som åpenbart er tyvgods.

Plutselig smeller døra ved siden av dem opp og inn kommer Frode.

FRODE

God morgen gutter og jenter! Er alle klare for matteprøven nå da?

Narkisene ramler sammen oppå hverandre. Han med kofferten får total panikk.

NARKOMAN #1

Den der er ikke min altså. Den lå bare her.

(MORE)

NARKOMAN #1 (CONT'D)

Jeg har aldri sett den før. Bare spør Ronny, han har heller ikke sett den før.

NARKOMAN #2

Faen ikke spør meg om noe!

FRODE

Ok, på tide å vrenge lommene, jeg vil ikke ha noen jukselapper her i dag.

Den ene narkomane reiser seg opp og prøver å snike seg vekk.

FRODE (CONT'D)

Hei, det er ingen som skal noe plass her nå. Få se lommene dine. Hva er det du har for noe?

NARKOMAN #3

La meg være i fred. Jeg har ikke gjort en jævla drit.

Elin kommer inn i trappeoppgangen akkurat i det Frode tar tak i han og skubber han hardt inn i betongveggen.

FRODE

Faen, er det du ikke forstår? Opp til veggen, sier jeg! Beina fra hverandre! Har du noen våpen? Noe skarpt på deg? Sprøyter?

Frode begynner å ransake den narkomane. Elin ser på den stakkarslige gjengen. En av de hilser forsiktig til henne, han ser hakket friskere og yngre ut enn de andre, men tynn og skral for det. Elin går bort til SIVERT (32).

ELIN

Hei, er det her du er i dag?

Sivert ser opp på Elin, han er rimelig dopa. Bruker litt tid på å kjenne henne igjen.

SIVERT

(imiterende bergensk)
Ke det går i? E det nåkke liv?

ELIN

Har du ikke en annen gjeng enn det her du kan henge med?

Sivert bruker tid på å klare og svare.

SIVERT

(Svært rusa)

Ikke så lett det når alle du
kjenner bare forsvinner sporløst og
snuten ikke bryr seg en jævla drit
med det.

Elin vet ikke helt hva hun skal si til den anklagen. Hun ser på de andre, så tilbake på Sivert.

ELIN

Du fikk nummeret mitt, ikke sant?

SIVERT

Ja da. Har det her en plass. Skal
vi se...

Sivert lener seg bakover i trappa mens han prøver å ta fram mobilen sin. Han sliter både med å holde øynene åpne og seg selv sittende.

ELIN

Bare ring hvis det er noe, ok? Noe
du trenger hjelp med. NAV. A-
senteret samme hva, du vet at du
kan ringe meg, ikke sant.

Sivert smiler, før han begynner å rappe på svensk.

SIVERT

Ring snuten, eran kollega e
skjuten, jao jao jao...

I bakgrunnen finner samtidig Frode noe ulovlig i lommene på han som ransakes.

NARKOMAN #3

Hei, gi faen da. Det der er
medisinen min.

FRODE

Åh? Og hva slags apotek har du
kjøpt den her på da? Har du resept?
Få se på resepten din da.

Den narkomane strekke seg mot den lille posen Frode har tatt i fra han. Så fort han berører armen til Frode, slår Frode han hardt i leveren. Stakkaren faller ned på betonggulvet som en potetsekk.

FRODE (CONT'D)

Faen ikke rør meg med de jævla
hepatittfingrene dine.

Elin får det med seg. Blir rådvill. Hun snur seg og ser på Sivert som mer eller mindre har kollapsa i trappa og ligger der og prøver å trykke på mobilen sin.

17 INT. KORRIDOR. UIO. FORMIDDAG.

17

Tor Magnus sitter på en stol med øynene igjen. Folk går forbi, flere av dem stirrer på han. Zachariassen kommer gående med to kaffekopper fra 7-11. Han setter seg ned ved siden av Tor Magnus, som sakte lukker opp øynene når Zachariassen dulter borti han og gir han den ene kaffekoppen.

ZACHARIASSEN

Behøver du en Paracet?

TOR MAGNUS

Har du?

ZACHARIASSEN

Nei... Men jeg rekker vel en tur ned på 7-11 før vi begynner.

Tor Magnus ser på koppen sin.

TOR MAGNUS

Kom ikke du akkurat derfra?

ZACHARIASSEN

Jo da, men jeg rekker jo ned igjen hvis du vil.

TOR MAGNUS

Det går fint. Jeg klarer meg.

De blir sittende der litt i stillhet sammen og drikke kaffe. Flere studentgjenger går forbi. Samtlige ser i overkant streite og skikkelige ut.

ZACHARIASSEN

Når ble studentmassen så høyrevridd egentlig? De her ser jo ut som rene Hitlerjügend. Har du lagt merke til det? Hvordan ingen av dem røyker lengre for eksempel? Eller at de i fullt alvor sammenligner kunst med aksjespekulasjon?

Det blir en liten pause mellom dem.

TOR MAGNUS

Du må ikke være med. Det er ingen som tvinger deg.

ZACHARIASSEN

Hva? Du tror jeg har tenkt å overlate deg med de furiene der inne på egenhånd? Ja, du kan nå tro. Nei, ekte venner, Tor Magnus, de stiller opp. De svikter ikke, uansett hvor hardt fienden blåser i basunene sine. Vi er spartanere, min venn, vi kjemper til siste mann!

Zachariassen blir oppglødd. Nesten som et lite barn. Tor Magnus ser bort på den gamle kollegaen sin. Nipper til kaffen.

18

INT. MØTEROM. UIO. DAG.

18

Et digert og mørklakkert kontor. Alvorspreget og med dannelsen tjukt utover veggene. Plaketter og diplomer. Brunt møblement. Bak en pult sitter Tor Magnus og Zachariassen. Foran pulten sitter DEKAN HERMINE CAPPELEN, INSTITUTTLEDER INA HUITFELDT og FORSKNINGSLEDER CELINE KROGH.

Huitfeldt kremter alvorlig og ser ned på noen papirer mens hun begynner å prate.

HUITFELDT

La oss bare innlede her med å presisere hvor fryktelig lei oss vi alle er, for at vi har havnet opp i denne situasjonen. Instituttet ønsker å ta selvkritikk for at det kunne la ting gå såpass langt før det hele ble tatt tak i. At vi ikke har vært oppmerksom nok på din situasjon Djupaskar, og alt det du har gått gjennom, er simpelthen svært beklagelig. Ok?

KROGH

Ja, virkelig.

Instituttlederen tar seg god tid til å se på alle i rommet, før hun fortsetter.

HUITFELDT

Når det er sagt, så er vi jo også kommet til et punkt hvor dette ikke lenger bare er en personalsak, men fra og med opplysningene som kom fram forrige måned, nå også en straffesak.

(MORE)

HUITFELDT (CONT'D)

Og akkurat det er noe instituttledelsen, etter vårt syn, definitivt ikke kan påta seg noe ansvar for.

KROGH

Nei, overhodet ikke.

Huitfeldt begynner å lese fra arket sitt.

HUITFELDT

Kort fortalt så er vi nå da i den situasjonen at vi mangler litt over syvhundretusen av de frie forskningsmidlene våre for i år. Implikasjonen av dette, er per dags dato, at Kunsthistorie ved Universitetet i Oslo for første gang i historien, rett og slett ikke har råd til å hyre inn gruppeledere til studentmassen sin. Noe som da, på sin side igjen, vil medføre såpass mye ekstraarbeid for våre vitenskapelig ansatte, at vi i realiteten ikke har noe annet valg kommende semester, enn å måtte kutte drastisk kurstilbudet vårt. Én ting er den praktiske byrden her, men jeg vil jo også benytte anledningen til å påpeke hvor dårlig lys dette faktisk stiller ledelsen i. Ja, man kan jo selv tenke seg hva det vil si for fakultetets gode navn og rykte, skulle det komme ut at så store summer er skuslet vekk på alt fra uautoriserte kunstinnkjøp, dyre middager, enorme mengder alkohol og til noe så *primitivt* som...

KROGH

Supermann og Lynvingen og Edderkoppmannen og gudene vet hva du har brukt opp alt på!

Det oppstår en liten pause.

TOR MAGNUS

Ja, han heter jo ikke Edderkoppmannen da... Og så var det vel mindre enn halvparten som gikk med til ...

KROGH

Det er vel det samme hva han heter!
Poenget er jo at du har sittet på
nattestid og *sølt* vekk våre penger
på... på *EBay* for svarte!

TOR MAGNUS

Sølt og sølt Fru Krogh.
Førsteutgaver taper seg jo som
regel ikke i verdi da. Spesielt
ikke disse her.

For første gang melder dekanen seg inn i samtalen.

CAPPELEN

Unnskyld? Hva mener du med det?

Tor Magnus ser på dekanen.

TOR MAGNUS

Førsteutgaver. De taper seg ikke i
verdi hvis de er sjeldne nok.
Silver Surfer for eksempel, gikk jo
for over førti tusen dollar nå i
vinter.

For første gang blander også Zachariassen seg inn.

ZACHARIASSEN

Hører dere? Kanskje ikke det her
var så dumt allikevel? Ja, kan det
hende at vi faktisk sitter på en
kommende gullgruve her? En
investering for framtiden som
instituttet faktisk til slutt kan
komme til å nyte godt av? Hm?

HUITFELDT

Professor Zachariassen. Syns du
dette faktisk er noe å kimse av?
For det gjør ikke vi. Spesielt ikke
nå når disse siste anklagene mot
Djupaskar også har kommet fram. På
toppen av alt det her.

Tor Magnus retter seg opp.

TOR MAGNUS

Hvilke anklager er det?

Huitfeldt ser strengt på han.

HUITFELDT

Seksuell trakassering, Herr Djupaskar. Ja, flere tilfeller faktisk.

TOR MAGNUS

Hæ? Hva faen snakker du om? Jeg har da aldri trakassert noen jeg.

CAPPELEN

Vel. Vi har fått flere varsler om at du ved en rekke anledninger har kommet med krenkende økenavn på de kvinnelige PhD-kandidatene våre. At du har kalt dem... skal vi se her, ja, nettopp, for henholdsvis *The Scarlet Witch*, *She-Hulk* og ... *Shanna the She-Devil*?

Zachariassen begynner å ase seg opp.

ZACHARIASSEN

Ja, men i alle dager? Dette er jo ikke trakassering dette, det er *komplimenter!* *Scarlet Devil*, det høres jo da vitterlig ut som en mer enn kraftfull karakter, gjør det ikke?

HUITFELDT

Dette handler ikke om deres mannlige tolkninger Zachariassen. Dette handler om unge mennesker som blir usikre på seg selv på grunn av uakseptabel oppførsel.

Zachariassen slår ut med armene.

ZACHARIASSEN

Unnskyld meg, men er dette noe slags svertekampanje? En personlig vendetta? Et komplott rett og slett? Slik som Haftorsen ble utsatt for i nittini? *Dere vet jo hva denne mannen har gjennomgått!* Vil dere virkelig at han skal ende opp som Haftorsen?

CAPPELEN

Haftorsen fikk femten år i fengsel for drapet på sin egen kone, Zachariassen. La oss ikke blande ham inn i alt dette.

TOR MAGNUS

Slapp av Zacharias. Det går bra.

KROGH

Ja, var det et kompliment da du på julebordet kastet ribbesaus på Litteraturprofessor Hallstein Grutlenes og kalte han og hans mannlige PhD-kandidat for, og jeg siterer, "et par bortskjemte Chelsea Rent-boys" også?

Det blir stille. Tor Magnus og Zachariassen ser på hverandre, de klarer plutselig ikke å holde seg helt seriøse.

TOR MAGNUS

Nei, akkurat det var ikke noe kompliment. Den skal dere få.

ZACHARIASSEN

Ja, altså, Chelsea er jo et forbaska kjøpelag da.

KROGH

Nå holder det Zachariassen. Ok?

Dekanen tar av seg brillene og ser på alvorlig på Tor Magnus.

CAPPELEN

Jeg håper virkelig at dere innser realitetene av denne situasjonen. Du er klar over at øvre strafferamme for grovt bedrageri er fengsel inntil seks år? Du er innforstått med hvilke følger det her kan komme til å få for deg?

Tor Magnus begynner å le, rister på hodet.

CAPPELEN (CONT'D)

Professor Djupaskar. Du er edru nå? Ikke sant?

19

EXT. SØR-KARMØY. FJÆRA/STRAND. NATT

19

En åpen båt kjører stille inn mot et steinete strandparti. Personen i båten - som tydelig har prøvd å MASKERE seg selv - fortøyer den før han sniker seg opp på land.

20 EXT. SØR-KARMØY. SKOG. NATT. 20

Den maskerte mannen kommer ut i en glenne i et lite skogholt. Han begynner å flytte på et par steiner før han finner et større, rektangelformet og flatt objekt. Han tar det med seg, snur og går tilbake.

21 EXT. SØR-KARMØY. FJÆRA/STRAND. NATT 21

Mannen trør oppi båten sin med objektet. Når han skal til å skyve båten fra land legger han plutselig merke til et par skikkelser på sandstranda et par hundre meter ifra han. Det er tre stykk, hvorav en ser *GRAVID* ut. Den gravide legges ned i sjøkanten og holdes fast av de andre. Hva i all verden er det her for noe? Den maskerte prøver å se bedre, noe som resulterer i at han velter båten ut på sjøen med et aldri så lite brak.

Skikkelsene snur seg umiddelbart imot han. Han legger seg langstrak ned i båten. Ikke lenge etterpå lyser strålen fra en sterk lommelykt over hodet hans. Han ligger helt stille, holder pusten, til lommelykta skrus av igjen.

Når han reiser seg igjen, er skikkelsene borte. Han tar raskt ene åra og skubber seg enda lenger ut på sjøen og begynner å ro i stedet for å starte påhengsmotoren.

22 INT. KJØKKEN. MORGEN. 22

Elin sitter ved frokostbordet sitt og spiser frokost. Inn kommer samboeren hennes, *VIBEKE KVALSVIK* (33), kledd i typiske *businessklær* og tydelig klar for å gå på jobb. Hun går rett bort til kaffemaskinen og åpner boksen med kaffebønner ved siden av

VIBEKE

Kjøpte du ikke mørkbrente
allikevel?

Elin ser opp, morgentrøtt.

ELIN

Hæ?

VIBEKE

Kaffebønnene, det her er jo helt
vanlige.

Hun viser bønnene til Elin.

ELIN

Åh, sorry, jeg glemte det.

Vibeke setter på kaffemaskinen, irritert. Det blir stille igjen en liten stund mens maskinen kverner.

ELIN (CONT'D)

Vil du sitte på med meg ned til byen, eller? Så kan jeg hente deg etter jobb? Vi kunne jo kjørt innom den nye sushi-plassen og testa den ut for eksempel?

VIBEKE

Nei. Ikke i dag. Tenkte jeg skulle sykle ned.

Elin ser bort på Vibeke som står med ryggen til. Ser på de stramme klærne hennes.

ELIN

Du har tenkt å sykle til jobben sånn som det der?

Før noen av de sier noe mer, ramler også Vibekes tenåringssønn, KASPER (15), inn dørene. Vibeke tar med seg kaffekoppen og går inn på badet. Kasper er trøtt i trynet og morgengretten. Han ser ut som en typisk *fotball-type*: streit og trent.

ELIN (CONT'D)

Hei, Kasper? Våken? Klar for ny dag?

Han ignorerer henne fullstendig. Finner seg en skål med Cheerios og melk før han går etter Vibeke.

KASPER

Mamma?! Kjører du meg til kampen i dag? Jeg må være der ute før fire. Mamma?!

Elin blir sittende igjen alene på kjøkkenet med frokosten sin.

23

INT. JULA. DAG.

23

Elin går rundt inne på Jula og ser seg uinteressert rundt. Et par meter foran henne står Frode i verktøysavdelingen og diskuterer engasjert med en ansatt. Hun plukker opp noe verktøy. Legger det fra seg igjen.

MINUTTER SENERE:

Nå er det Elin som står og kikker på litt forskjellige typer arbeidsklær. Frode er ikke å se noe sted.

Hun vandrer litt mellom hyllene. Plutselig ser hun han gjemt bak en reol, snakkende i mobilen. Hun hører så vidt samtalen, sniker seg nærmere for å høre bedre:

FRODE

(I mobilen)

Yo boi. Er det Kjell Kriminell?
Fett. Hæ? Ja, jeg er på jobb, ja.
Du veit, *fightin' crime*. Hø hø. Hæ?
Nei, jeg er ferdig halv fire cirka.
Og så tenkte jeg meg på gymmen
etter det. Åh? Du har fått varene?
Awesome, man. Ja, jeg kommer opp
etter trening jeg. M-m. Yes yes. C
U later. Alligator.

Elin lytter. Hva er det her for en slags samtale? Hun går nærmere. Får det med seg. Når han legger på ser han seg rundt om noen kan ha overhørt han. Elin tar raskt et skritt tilbake så ikke hun skal bli sett.

24

INT. BIL. DAG.

24

Elin kjører mens Frode sitter og tekster noe voldsomt på mobilen. Hun prøver å få med seg noe av det han skriver, men akkurat da ser han opp og hun retter blikket umiddelbart mot veien igjen. Ute regjerer den totale hverdagsstillheten som vanlig. Ingenting skjer. Så kjører de plutselig forbi *Vibeke*, som står inntil en dør og prater tett med noen. En kvinne. På omtrent samme alder som Elin. Hun har aldri sett henne før. Alt dette får Frode også med seg.

FRODE

Hei, var ikke det dama di da?

Elin ser i sladrespeilet.

ELIN

Jo...

FRODE

Ville du ikke stoppe og si hei?

ELIN

Nei, det går fint.

Frode ser på henne.

FRODE

Hvem var det hun var med?

ELIN

Åh, bare ei fra jobben. Tror jeg.

Frode fortsetter å se på henne, før han ser ned på mobilen igjen med et skadefro smil.

FRODE

Du må passe på kvinnfolket ditt.
Før du veit ordet av det, så bytter
hun deg ut. Eller. Skifter lag
igjen.

Elin ser intenst framover. Svarer ikke. Frode ler av noe på mobilen. Holder den opp og viser henne en idiotisk video fra Facebook.

25

EXT. UIO. DAG.

25

En gruppe unge studenter står utenfor Universitetet og prater. De ser særdeles ordentlige ut.

STUDINE #1

... Altså, jeg mener bare at selv
om man er *fattig* så er man jo ikke
automatisk fritatt fra å tenke på
miljøet. Ikke sant?

STUDINE #2

Ja, betyr det noe for de fattige at
man må betale bompenger, egentlig?
Jeg mener, de fattige er jo...
fattige, uansett.

STUDINE #1

Hvorfor skal de egentlig kjøre bil
i hele tatt? Har ikke de nok med å
ha råd til... brød liksom?

Tor Magnus kommer ut fra Universitetsbygningen. Han passerer studentene, hilser på en av de. Så fort han er litt på avstand, rotter studentene seg sammen.

STUDINE #2

Var det *han*? Professoren du snakka
om?

De ser på studenten Tor Magnus hilste på. Han nikker.

STUDENT

Han skulle egentlig ha Lucien Freud-
seminar på masternivå dette
semesteret, men det blir det visst
ikke noe av nå.

(MORE)

STUDENT (CONT'D)

Morten og de sier at det blir oppretta sak mot han, og at hvis han får sparken så kommer han til å være den første professoren som får det siden han på historie som ville kjøpe truser av studentene sine.

Studentene ser på ryggen til Tor Magnus med sjokk, vantro og avsky idet han går vekk fra dem.

STUDINE #3

Herregud så creepy. Og *sånne* har fått lov til å undervise oss?

26 EXT. HAUGESUND POLITISTASJON. ETTERMIDDAG. 26

Frode kommer gående ut av politistasjonen. Han har byttet til sivil. Han går og setter seg i bilen sin. Kjører.

27 INT. BIL. ETTERMIDDAG. 27

Frode kjører gjennom *Karmsundgata*. Hører på tung gangster-rap og trommer på rattet. Plutselig legger han merke til noe i sladrespeilet: en hvit KIA et par biler bak han.

FRODE

Du kødder. Hun der er faen ikke sann.

Han fortsetter å følge med i speilet, før han tar opp mobilen og ringer.

FRODE (CONT'D)

(I mobilen)

Yo? Er du våken? Du. Hadde ikke du et sånn der lite videokamera? Ja? Kan du ta det med deg og komme ned på Aerobicsenteret, *nå*, fort som faen? Ja, *nå* ja, med én gang. Hæ? Nei, bare gjør sånn som jeg sier. Ring meg når du kommer her, se etter en *hvit KIA* og ikke gå ut av bilen. Skjønner du? Nice.

Han legger på. Svinger inn på parkeringsplassen foran AEROBICSENTERET. Parkerer og ser at KIA'en ikke lenge etterpå også svinger inn fra hovedveien.

28 INT. AEROBICSENTERET. ETTERMIDDAG. 28

Bassen dundrer i lokalet. Frode står i knebøystativet og løfter tungt. Når det kommer en melding på mobilen hans, setter han fra seg stanga og plukker opp mobilen. Meldingen er fra Harald: "Ser henne. Hva vil du jeg skal gjøre? Filme henne liksom?". Frode svarer: "få med det stygge trynet hennes OG registreringsnummeret". Det går litt tid, så svarer Harald igjen: "Er du sikker på det her? Er det trygt liksom?". Frode begynner å bli irritert, skriver raskt tilbake "Slutt å vær så jævla pussy. Just do it".

Han legger fra seg mobilen og gjør seg klar for et nytt sett.

29 INT. ELINS BIL. ETTERMIDDAG. 29

Elin sitter i bilen sin utenfor Aerobicscenteret og venter med capsen godt trukket ned. På god avstand ser hun Frode til slutt komme ut. Hun retter seg opp. Starter bilen når han begynner å kjøre.

30 INT. FRODES BIL. ETTERMIDDAG. 30

Frode trommer på rattet til musikken, rapper med. Mens han kjører ser vi *Elin*s bil lenger bak. Så fort hun forsvinner bak en sving setter han opp farten helt til han kommer til et veikryss hvor han tar krappt inn til høyre.

Frode ser i sladrespeilet sitt. Fortsetter rolig nedover ei gate med eldre trevillabebyggelse før han svinger inn bak en tilsynelatende forlatt garasje og skrur av både motoren og gangsterrapen.

31 INT. ELINS BIL. ETTERMIDDAG. 31

Elin følger etter Frode på god avstand. Idet han forsvinner rundt svingen setter hun opp farten litt, men ikke nok. Hun stopper opp i neste kryss. Bøyer seg framover. Ser til venstre og til høyre.

Hun tar til høyre. Kommer etter hvert til innkjørselen Frode tok, men fortsetter rett fram. Hun ser han ikke noen steder og til slutt kommer hun til et nytt veikryss.

ELIN

Den satans jævelen.

32 EXT. GATE. ETTERMIDDAG. 32

Frode går rolig nedover den stille gata, forbi de eldre villaene og store hagene deres mens han melder på mobilen. Fornøyd med seg selv. Han stopper opp foran en av hageportene, ser seg om, før han går inn.

33 EXT. BARNEHAGE. OSLO. ETTERMIDDAG. 33

Kvinnen vi så i Tor Magnus sin drøm - hans EKS-KONE JUNE (39, stilrent kledd) - kommer ut av en barnehage med en liten gutt i vogn. En mann på samme alder, står utenfor og venter på dem. De kysser når de møtes. Idet de skal til å gå fra barnehagen er det som om June plutselig får øye på noen i en park på andre siden. Hun stopper opp og ser bekymret mot parken, noe mannen får med seg.

MANN

Ser du etter noen?

June skvetter til, som om hun har blitt tatt på fersken i noe.

JUNE

Hva? Nei, ingenting.

PETTER (35, frisert helskjegg, dyre klær) ser alvorlig på henne. Hun later som ingenting og begynner å gå.

PETTER

Du stirret jo ut i parken. Så du noen der eller?

Hun fortsetter uten å svare han. Petter ser mistenksomt mot parken på andre sida.

34 EXT. PARK. DAG. 34

Tor Magnus går med raske skritt ut av en park. En panisk kappgang som snart tar han vekk derfra mens mobilen durer i lomma hans.

35 EXT. LUGUBERT OMRÅDE. DAG. 35

Tor Magnus har satt ned farten. Mobilen har sluttet å ringe. Han aner ikke hvor han skal. Han har ei halvflaske brennevin han smugdrikker av. Foran han står det et par somaliere. Tor Magnus setter ned farten, ser på dem, en av de ser tilbake på han.

SOMALIER

Wolla. Hva trenger du bror?

Tor Magnus stopper opp litt foran dem. Responderer ikke. Tar en slurk av brennevinet sitt.

SOMALIER (CONT'D)

Hva vil du ha, bror. Jeg har alt, mann. Du ser ut som du trenger noe.

Tor Magnus ser seg litt om, så ser han på somalieren.

TOR MAGNUS

Ja. Kanskje jeg gjør det.

36

INT. STUE. FALLEFERDIG VILLA. TIDLIG KVELD.

36

Ei heftig stripe HVITT PULVER forsvinner opp en nese. Nesa tilhører Frode. Han sitter i sofaen til JARLE GRØNÅS (40, lurvete og hippieaktig), som står ute på kjøkkenet og finner fram pils fra kjøleskapet. Et oppmerksomt blikk vil gjenkjenne han som den maskerte mannen vi så i båt tidligere.

JARLE

Ok, så han trodde Stavanger Kretsfengsel og du foreslo Tibet? Hva med *dau* da? Var det ingen av dere som gikk for det? At jeg lå begravd en eller annen plass?

FRODE

Du er ikke typen som dauer Jarle. Du er sånn som kakerlakkene. Overlever faen meg alt.

JARLE

Ja, det pleide faren min og å si. Jøvla kakerlakk! Kom deg ut før jeg slår deg helselaus!

Jarle ler mens han kommer inn i stua med to halvliterer. Han setter seg ned og gir ene pilsen til Frode.

FRODE

Så. Skudenes altså? Du måtte helt ut der for å finne deg dame du?

JARLE

Karmøy beibi. Det er der det skjer. Langt faen i vold uti havgapet der. Damn, det er fint der ut altså.

FRODE

Ja, så det var der du traff henne?
Uti havgapet?

Jarle smiler for seg selv. Får stjerner i øynene.

JARLE

Nei, jeg traff henne jo her i byen
først. Hun er sånn dere sjef for en
utstilling nede på Billedgalleriet
og en dag jeg var der nede, så kom
vi bare i snakk liksom.

Frode ser mistenkelig på Jarle.

FRODE

Du var og så på kunst?

JARLE

Hva?! Jeg er jo jævlig kunstnerisk
jeg! Emma sier at jeg er sjelden,
at jeg er en *sensitiv sjel*.

37 EXT. HAUGESUND BILLEDGALLERI. DAG. FLASHBACK.

37

Jarle kommer gående nedover gata, røykende på joint mens han
hører på Reggae. En diger plakat foran HAUGESUND
BILLEDGALLERI får han til å stoppe opp. Det er en reklame for
utstillingen:

DE NORDISKE SJØMONSTRE. AVBILDNINGER OG REPRESENTASJON AV
VÅRE MARITIME MYTER FRA STEINALDEREN OG FRAM TIL I DAG.

Jarle ser litt nærmere på plakaten, studerer de forskjellige
monstrene som er avbildet på den, og når han ser noe som
ligner på *CTHULHU*:

JARLE

Ha ha, fett!

38 INT. HAUGESUND BILLEDGALLERI. DAG.

38

Jarle sprader rundt inne på galleriet og kikker. Fortsatt med
headsettet på. Reggaen har gått over til *italiensk
filmmusikk*. Han stopper opp foran en diger FORHISTORISK
STEINFIGUR: *En slags flytende masse med flere kuler som ser
ut til å være en slags samling av ulike typer ØYNE*.

Han pirker så vidt borti et av dem. Og vipps så faller det
ned på gulvet og begynner å trille bortover. Han får panikk
og følger etter det. Til slutt stopper øyet opp rett foran et
par HØYE HÆLER.

Jarle stopper opp. De høye hælene tilhører en ung kvinne, EMMA (25, stilrent kledd i svart drakt, men med store hipsterbriller og bustete, farget hår), utstillingens KONSERVATOR, som plukker opp øyet.

EMMA

Har du sett.

Jarle tar av seg headsettet. Ser fårete på den slående, vakre damen foran seg.

JARLE

Den bare... datt ut. Liksom. Helt av seg selv.

39 INT. STUE. FALLEFERDIG VILLA. TIDLIG KVELD. 39

Tilbake hos Jarle og Frode.

FRODE

Så du sjekka henne opp mens hun var på jobb? Nede på Galleriet?

JARLE

Ikke helt. Det skjedde jo ikke noe mer den dagen. Men så traff jeg henne igjen et par uker seinere. Ute i Kopervik, hos et par kunder jeg har der ute. Noen som er litt sånn... på kanten kan du si.

FRODE

Alle som kjøper noe av deg er jo faen meg på kanten da, Jarle.

40 EXT. LEILIGHETSKOMPLEKS. KOPERVIK. KVELD. 40

Jarle kommer gående. Han stopper opp foran et nybygg og ringer på ringeklokken. Kort tid etter buzzes han inn.

JARLE

(V.O)

Joda, men de her er på kanten kanten.

41 INT. HEIS/GANG. KVELD. 41

Jarle kommer ut av en heis og går bort til en dør og ringer på. En kvinne i åletrang minikjole åpner døren. Kontrasten kunne omtrent ikke vært større enn til Jarle, der han står og ser ut som en narko-gjøgler i de alternative klærne sine.

JARLE

Heisann. Pizzabudet her. Er det dere som har bestilt dobbel pepperoni med angel dust og PCP-oregano?

KINE ALNE (33) smiler lurt og slipper Jarle inn.

KINE

Ansgar! Jarle er her!

ANSGAR

(O.S)

Ja, slipp han inn da! Og spør om han vil ha noe å drikke!

42

INT. LUKSURIØS LEILIGHET. KVELD.

42

Jarle står inni en strøken, luksuriøs leilighet og betrakter alt designinventaret og kunsten på veggene. Smooth jazz fyller leiligheten. I bakgrunnen står Kine og lager en Negrone til han.

JARLE

(V.O)

Hun er kanskje tretti, mens han tror jeg er nesten femti. Ektepar, med sjefsjobber begge to, og *den* fete Penthouseleiligheten nede i havna der.

Kine kommer bort til Jarle og gir han drinken hans. Jarle nipper forsiktig til den.

JARLE (CONT'D)

Ja, når kommer folket da?

KINE

Ikke så lenge til tipper jeg. En time kanskje.

JARLE

Ja, dere vil vel ha stashet deres nå med én gang da.

Kines ektemann, ANSGAR (50) kommer inn i stua. Kledd i svart dress, veltrent, høy og mørk.

ANSGAR

Det er ikke stress. Du kan bli så lenge du vil. You complete the room som de sier. Ikke sant Kine?

(MORE)

ANSGAR (CONT'D)

Vi trenger noen som er litt
eksotiske her i kveld også.

Kine går enda nærmere Jarle, stryker han over ryggen.

KINE

Det er ingen her som gjør noe de
ikke vil.

ANSGAR

Hvem vet, kanskje du til og med
treffer på noen du liker?

SENERE:

Gjestene til Kine og Ansgar er på plass og festen er i gang. Samtlige - utenom Jarle - er kledd i kjole eller dress og har kommet som par. Og for utrent øye ville det kanskje sett ut som en helt vanlig fest hadde det ikke vært for at alle var så utrolig *vennlige* med hverandre...

Jarle går bort til fingermaten og plukker opp noe mikroskopisk han ikke aner hva er for noe. Det smaker ikke spesielt godt. Han skyller det ned med en Dry Martini (som heller ikke smaker allverdens) før han plutselig ser rett på EMMA.

JARLE

(v.o)

Og vips, så var hun plutselig der
også.

ENDA LITT SENERE:

Emma og Jarle sitter og prater sammen i en sofa. Rundt dem har folk begynt å kline og tafse.

JARLE (CONT'D)

Ja, altså, jeg er jo litt kunstner
selv også da. Spesielt han dere Odd
Nørdrum er bra syns jeg. Han er
jævlig flink.

Emma ser på han.

EMMA

Gjør du andre ting også?

JARLE

Andre ting enn kunst mener du?

EMMA

Ansgar sa du kanskje hadde noe til
meg?

JARLE

Sa han det? Ja, altså...

Blikket hennes fortryller Jarle. Han forsvinner helt inn i det. Klarer nesten ikke å finne veien ut igjen.

JARLE (CONT'D)

Ja, nei, hvorfor ikke...

Han ser seg om, så tar han fram en liten klipspose med MDMA. Han fukter fingeren sin og stikker den nedi. Emma smiler. Åpner munnen. Han stikker fingeren inn i munnen hennes. Hun lukker munnen. Ser på han. Som om han er den eneste i rommet.

43

INT. STUE. FALLEFERDIG VILLA. ETTERMIDDAG.

43

Jarle holder på å veie opp amfetamin, fleinsopp og weed.

FRODE

Så nå er orgier den nye greia di
liksom? *Karmøyorgier?*

Jarle rister på hodet og ler.

JARLE

Nei, altså vi to gikk jo derfra da.
Plutselig så bare vandra vi rundt,
i Kopervik sentrum, jeg og hun, til
sola gikk opp.

44

EXT. KOPERVIK SENTRUM. NATT.

44

Jarle og Emma går rundt mens de ler. Plutselig er de på kaien.

JARLE

Wow. Sjøen.

Jarle ser ned på det mørke sjøvannet som slår mot kaien. Trør forsiktig på de gamle bildekkene som henger der. Det glinser i de skvulpende krusningene.

EMMA

I gamle dager pleide de å si at
jentene i slekta mi hadde lavere
kroppstemperatur enn alle andre. At
vi kunne svømme i sjøen uansett
hvor kaldt var.

Jarle ser på henne.

JARLE

Hva, så du er liksom kvart havfrue
du da?

EMMA

Eller sjømonster!

Hun hopper på han og lekebiter han i halsen. Han ler, hun ler. Det tar ikke lang tid før de begynner å kysse. Jarle tar en liten pause og ser på henne.

JARLE

Du ligner jo ikke sånn kjempemasse
på draugen da.

Emma blir plutselig "seriøs".

EMMA

Tror du meg ikke?

JARLE

Hæ?

Plutselig begynner Emma og kle av seg. Hun går bort til kaikanten i bare truse og BH, kikker ned. Snur hodet og ser på Jarle. Før hun stuper uti og forsvinner.

JARLE (CONT'D)

Emma?! Hva faen...

Han blir stående rådvill og se ned på vannet. Emma er borte vekk. Han begynner å stresse. Få panikk.

JARLE (CONT'D)

EMMA!? HALLO?! Åh, faen...

Han snur seg og begynner å se seg rundt, usikkert etter hva. Tar fram mobilen og ringer nødnummeret. Bak han er det små krusninger under overflaten...

JARLE (CONT'D)

(Inni mobilen)

Ja, er det ambulansen? Nei, det var akkurat ei jente som hoppa på havet her? Hæ? Nei, aner ikke, aldri sett henne før, jeg var bare ute og gikk og så...

Jarle snur seg og ser henne stige opp fra sjøen igjen, glinsende og trolsk, som nøkken. Synet hans vibrerer.

JARLE (CONT'D)

Damn...

45 INT. STUE. FALLEFERDIG VILLA. ETTERMIDDAG.

45

Frode holder på å line opp nye linjer. Jarle sitter bakoverlent og drikker av ølen sin med stjerner i blikket.

JARLE

Og etter det, så fikk vi liksom bare den connectionen og så har det, ja, bare balla på seg egentlig.

FRODE

En sånn connection kunne jeg også tenkt meg i kveld. Du veit vel ikke om noen flere sexparties, vel?

JARLE

Nei, ikke i kveld nei.

FRODE

Så denne Emma har ikke tatt deg med på flere altså?

JARLE

Nei... Men hun tok meg jo med hjem til foreldrene hennes.

FRODE

Foreldrene? Såpass?

46 INT. SPISESTUE. DAG.

46

Et nesten arkaisk rom. Lavt under taket, ubehandlede trevegger, møbler fra en annen tid.

JARLE

(V.O)

Hun kommer fra gård. En skikkelig sånn bortgjømt, gammaldags gård langt uti ingenting som har stått der i hundrevis av år sikkert. Med utedass og knapt strøm i alle rommene.

Rundt bordet sitter en ELDRE MANN MED FULLSKJEGG, hans *tre døtre* og Jarle som ser ned på maten han har fått servert. Det er slimete og udesignerbart, muligens fra havet. Han er tydelig utilpass. Ved siden av ham sitter Emma, som i motsetning til slik vi tidligere har sett henne, nå er kristenkonservativt kledd, i blomstrete, stor kjole. Hun legger en hånd på låret hans under bordet.

JARLE (CONT'D)

(V.O)

Jøvla merkelige folk da. Men. Det
var jo verdt det.

Jarle pirker i maten, ser noe som ligner på en... tentakel?
Han bøyer seg mot Emma, visker inn i øret hennes.

JARLE (CONT'D)

Hva er det vi spiser egentlig?

EMMA

Marulk.

Han ser på henne, på den svarte slimete suppa foran ham.
Plutselig utbryter FAR:

FAR

Det har ikkje vore byfolk til gards
siden forrige sekel!

47 EXT. GÅRD. DAG.

47

Den eldre mannen skrever over en sprellende sau. Han holder
den fast med ene hånda, i den andre har han en DIGER KNIV.

FAR

Når du får ein gardidl smale så er
det berre ein ting du kan gjera.
Skjera strupen rett av på den.

Det er Jarle som står og ser på den gamle mannen som begynner
å skjærer over halsen på sauene med lange drag. Blodspruten
treffer Jarle midt i ansiktet.

48 INT. SOVEROM. NATT.

48

Emma sitter oppå Jarle. Hun stønner gradvis høyere. Samtidig
syns Jarle at han også hører noen *andre* stønne, et eller
annet sted i huset. Begge deler blir stadig høyere, som om
stønnene vikler seg inn i hverandre og til slutt fanger han i
nettets sitt.

SENERE:

Stillhet. Morgenrøde. Emma ligger og sover. En mild vind
blåser inn det åpne vinduet. Det blafrer i hvite gardiner.
Jarle ser seg rundt. Det er som å være på besøk hos noen på
1800-tallet. Han ser på mobilen sin. Klokka er halv seks på
morgenen.

Jarle reiser seg forsiktig. Går bort til vinduet. Ser ut på engen som strekker seg fra gårdstunet og nedover mot svabergene og havet.

Lyden av BØLGER når Jarle der han står i vinduet og ser ut.

JARLE

(V.O)

Hun vil jo at jeg skal komme og bo der ute med henne. Snakker om unger og greier. At jeg endelig skal finne roen. Mate sauene, klippe graset, male drømmene sine.

49

INT. JARLES STUE. KVELD.

49

Jarle holder på å mekke seg en joint.

FRODE

Male drømmene dine? Hva betyr det?

JARLE

Nei, veit da faen, det er vel sikkert bare sånn som kunstnerdamer liker å si. Men slekta hennes har en hel haug med nedlagte gårdsbruk som bare står der ute, siden det nesten ikke er flere igjen der. De kan vi bare forsyne oss av, sier hun.

Frode ser på Jarle mens han fyrer opp, han rister på hodet og flirer.

FRODE

Du, din snik, jeg veit jo hva du har tenkt på. Du ser for deg å sitte der og dyrke du. Ja, bare ikke ring meg når de kommer og buster deg. Lensmannen der ute er jo helt cowboy.

JARLE

Dude. Jeg skal gå så jævlig clean fra alt som heter drugs. Jeg skal leve i ett med naturen, mann! Jeg og sauene, fisken i havet og blomstene. Havet, mann. Der har du meg nå.

50 EXT. ENG. TIDLIG MORGEN.

50

Jarle går på en sti gjennom høyt gras. Han lukker øynene og kjenner på den varme lufta som blåser forbi han. Drar fingrene gjennom graset. Nyter stillheten. Roen. Det pastorale.

FRODE

(V.O)

Havet? Ja, skal du bli sjømann og?
I tillegg til bonde? Og kunstner?

JARLE

(V.O.)

Det var jo akkurat som... om det
kalte på meg. *Kom*, sa det. *Kom ned*
og *kjenn på meg*.

Stien til Jarle deler seg. En vei går ned mot sjøen, den andre mot ei grind som leder inn i et gjengrodd skogholt. Han går mot grinda, åpner den og beveger seg inn mellom trærne. Plutselig dukker det opp et HUS lenger framme i lysningen. Et med skodder foran alle vinduene som ser ut som det har stått der, urørt, i utallige tiår. Treverket er grått og inntørket, som om det har blitt bygd med saltvaska drivved.

JARLE (CONT'D)

(V.O)

På et tidspunkt, litt før jeg kom
ned til sjøen, så finner jeg dette
forlatte huset. Midt uti ingenting.

MINUTTER SENERE:

Jarle står foran døra på huset, som verken har håndtak eller nøkkelhull. Han legger forsiktig press på den. Dytter. Døra gir sakte etter.

FRODE

(V.O)

Et sånt som hvis det her hadde vært
en skrekkfilm, så ville du vært
skikkelig idiot hvis du gikk inn i,
mener du?

JARLE

(V.O)

Nøyaktig et sånt hus.

51 INT. HUS. TIDLIG MORGEN.

51

Hvis våningshuset delvis så ut som noe fra 1800-tallet, ser dette ut som noe fra århundret før det igjen.

Jarle står lamslått og ser seg rundt der inne. Stillheten er total. Støvet flyter rundt i det lille av sollys som slipper inn døråpningen. Det står bord og stoler der og på veggene henger det som ser ut som rustne, arkaiske VERKTØY. Han går videre innover, helt fram til to små vinduer. Når han kikker ut, ser han rett på havet. Jarle ser ned. Under føttene hans er det en diger LEM. Han tar raskt to skritt tilbake, skal til å gå ut derfra når han legger merke til en åpen dør, inn til enda et rom. Han kikker forsiktig inn. Det er helt mørkt der inne, så han finner fram mobilen og lyser det opp. Og da ser han det, hengende på veggen der inne: et nesten halvannen meter bredt MALERI.

JARLE

(V.O)

Du veit sånn her *museer* hvor de liksom skal vise hvordan folk levde før i tida? Ja, det så akkurat sånn ut.

Jarle går mot maleriet. Gulvet knirker under føttene hans...

JARLE (CONT'D)

Men det her var jo ikke noe museum. Det nekter jeg å tro. Det må bare ha stått sånn, siden syttenhundretallet eller noe sånt...

Han lyser opp maleriet. Ser at det er et slags KYSTLANDSKAP. Klipper, svaberg, strand og sjø. Og helt nederst, i sjøkanten: det som ser ut et slags opptog, bestående av en form for marsjerende og forvridde KARNEVALSFIGURER...

Jarle ser seg rundt. Hva slags plass er det her egentlig? Han ser tilbake på maleriet igjen. På detaljene. Havet som slår mot klippekantene. De bisarre figurene.

Så tar han maleriet ned fra veggen og bærer det med seg ut.

52 INT. JARLES LEILIGHET. KVELD.

52

Frode ser skeptisk på Jarle.

FRODE

Ok. Så nå er du ikke bare drugdealer som går på sexparties, du har blitt kunsttjuv i tillegg?

Jarle ler, før han reiser seg entusiastisk fra sofaen og går mot soverommet sitt.

JARLE

He-he. Har du lyst til å se det eller?

FRODE

Om jeg har lyst til å se på tjuvgodset ditt? Syns du det er så god idé?

JARLE

Ja, som om du har hatt så mange gode ideer siden du kom her...

Jarle begynner å romstere noe voldsomt inne på soverommet. Flytter på senga og løfter vekk noe tungt. Så kommer han tilbake, med maleriet, som han gir til Frode.

JARLE (CONT'D)

Hæ, hva sier du? Er ikke det her far out så veit faen ikke jeg. Se på det da. Tror du ikke det kan være verdt en shitload? Det har jo sikkert stått der ute i et par hundre år. Det her er jo *antikk* shit for faen.

Frode tar overraska imot det.

JARLE (CONT'D)

Tenkte jeg skulle høre med Tor Magnus om det. Han veit jo garantert hva du kan få for noe sånt.

FRODE

Hvem?

Jarle setter seg ned mens Frode blir sittende der med maleriet i fanget.

JARLE

Tor Magnus Djupaskar. Som satt foran deg i sju år på barneskolen og som du ikke snakka med på et halvt år da han stakk av med Charlotte i C-klassen.

FRODE

TM?

Frode ser på Jarle. Der var et navn han ikke har hørt på mange år. Jarle nikker mens han finner fram et par bøker som ligger ved siden av sofaen.

JARLE

TM har jo blitt professor. I kunst,
borte i Oslo.

Jarle slenger bøkene på bordet foran Frode.

JARLE (CONT'D)

Fyren er jo satans skarpe da. Men
det har han jo alltid vært.

Frode ser på bøkene, setter fra seg maleriet og plukker de
opp.

FRODE

Hvordan vet du sånne ting? Du og TM
hang jo aldri sammen.

JARLE

Hæ?! Vi hang jo *masse* sammen. I
alle fall før de sendte meg på
Trialskolen. Husker du de jødene
nede i Strandgata? De hadde jo
brukte tegneserier. Jeg og TM
pleide jo å gå ned der etter skolen
av og til. Han var Marvel og jeg
var DC. Faen, vi stod jo der i
timevis vi, og bladde i gamle
blader. Fyren hadde jo sykt peiling
allerede da, leste jo Frank Miller
Sin Daredevil, mens vi andre satt
der med Donald Duck.

FRODE

(Ser på bøkene, leser
titlene, skjønner fint
lite)

*The ... Oedipal Phantasms in Marvel
and DC Superheroes...?*

(Så neste bok)

Francis... Bacon: the body... as
a... canvas?

Han ser opp på Jarle som et stort spørsmålstegn idet Jarle
drar inn ei saftig linje.

JARLE

Jeg kjøpte de på Universitetet der
borte da jeg var og henta noe
opplegg hos albanerne i fjor. Tror
jeg kom til side seks i forordet på
den første der før jeg sovna.
Shitten er jo faen meg sterkere enn
White Widow jo.

Frode ser opp fra bøkene.

FRODE

He. Jaja. Noe må du jo bli her i livet. Hvorfor ikke professor?

JARLE

I kunst, Frode! Fyren er jo et jævla geni!

Frode bøyer seg ned mot bordet, mot kokainen til Jarle.

FRODE

I alle fall smart nok til at han kom seg til helvete vekk herfra.

Han drar inn hele skiten.

53 INT. TOALETT. PUB. KVELD. 53

Tor Magnus står inne på et skittent og nedslitt pub-toalett. Han åpner posen han fikk av somalieren og drysser hele innholdet ut på det sprukne dolokket. Setter seg ned på huk og begynner å forme det til linjer.

Han drar det i seg. Gnir seg i nesa og i øynene. Går etter hvert ut derfra.

54 INT. PUB. KVELD. 54

Tor Magnus sitter i baren med en øl og en Fernet. Klarer egentlig ikke å skjule at han er rimelig høy.

55 INT. KJØKKEN. KVELD. 55

Elin har laget pizza. Hun tar den ut av ovnen og begynner å skjære den opp. Hun legger et par stykker på en tallerken og tar den med seg nedover en gang.

56 INT. ROM. KVELD. 56

Kasper sitter og gamer. Når Elin banker på og forsiktig åpner døra reagerer han ikke.

ELIN

Kasper? Du ville ha pizza, ikke sant?

Han svarer ikke. Stirrer bare intenst på skjermen. Hun kommer bort til han med tallerkenen. Ser på de hypervoldelige scenene som utspiller seg på skjermen foran henne.

ELIN (CONT'D)

Oi. Det så jo... voldsomt ut.

KASPER

(lett irritert)

Bare sett den der.

ELIN

Ok.

Hun setter fra seg tallerkenen på pulten hans, og blir bare stående der, uten helt å vite hva mer hun skal si.

ELIN (CONT'D)

Du har vel ikke lyst til å se en film, eller en serie, med meg etterpå vel?

KASPER

Ikke nå.

Noen drepes brutalt på skjermen.

ELIN

Nei, du er vel kanskje litt opptatt. Men om en stund? Når du trenger en liten pause fra all... drepinga?

KASPER

Ja, okei, kanskje.

ELIN

Kult.

Pause. Klein stemning.

KASPER

Lukker du igjen døra når du går?

57

INT. HÆRVERK PUB. OSLO. KVELD.

57

DJ-en spiller tung housemusikk. Folk danser. En godt beruset Tor Magnus står og svaier for seg selv med en halvliter i hånda. Ute på dansegulvet poger en overdrevet rusa latinamerikaner i femtiårene voldsomt fram og tilbake. Snart blir det bråk mellom han og et par tjueråringer og han kastes på Tor Magnus som får den fulle halvliteren over hele seg.

Latinamerikaneren stirrer på Tor Magnus mens han roper noe uforståelig på spansk og later som om han skal slå, før han snur seg mot de på dansegulvet og begynner å brøle.

Tor Magnus betrakter han. Plutselig knuser han det tomme ølglasset sitt i bakhodet på latinosen. Så begynner *han* å danse. Glisende. Med øynene igjen.

Helt til en rundt seksti år gammel og nesten to meter høy DØRVAKT tar tak i Tor Magnus bakfra, løfter han opp med en slags bjørneklem og bærer han med seg ut.

58

EXT. HÆRVERK PUB. OSLO. KVELD.

58

Den tause dørvakta kaster Tor Magnus ned trappene og ut på gata. Utenfor står det post-pønkere, post-skinheads og kunstnertyper. De ser ned på Tor Magnus. En av dem er en av studentene som stod utenfor Universitetet tidligere på dagen.

STUDENT

Djupaskar? Går du på... Hærverk?

Tor Magnus reiser seg opp. Han ser rimelig skrudd ut.

TOR MAGNUS

Hvor skal dere? Skal dere på fest?
Hva slags fest er det dere skal på?

De andre begynner å le.

RANDOM TJUETREÅRING

Hei, Oldboy, er det ikke på tide å slutte med drugs når du pusher femti'a?

TOR MAGNUS

Kan dere skaffe mer? Jeg spanderer jeg. Si hvor mye dere vil ha. Jeg kjenner en fyr, under ei bro. Jævla gem type. Afrikaner da. Svart som beken. Det pleide farmora mi å si. Hun kalte seg for *rasehatar* og var stolt av det. Hun skremte jo vettet av meg. For et kvinnfolk!

Studenten går bort til han, prøver å skjerme han fra de andre.

STUDENT

Du... Professor. Du skal ikke gå hjem nå da? Det her, det ser jo ikke så bra ut. Lissom.

Tor Magnuser ser på studenten. Kjenner han ikke igjen. Plutselig springer han rett ut i veien, holder på å bli påkjørt, før han forsvinner inn i ei av sidegatene. Gjengen utenfor Hærverk holder på å le seg i hjel. Studenten ser bekymra etter han, før han tar fram mobilen og begynner å skrive en melding.

59 EXT. KAIEN. HAUGESUND. NATT. 59

Frode går forbi flere utesteder, når han kommer til *MM* passerer han køen, hilser på dørvaktene og går rett inn.

60 INT. MM NATTKLUBB. NATT. 60

Inne på utestedet er det typisk småby-klientell: alt fra overstadig berusa attenåringer til de nærmere pensjonsalder, i en salig blanding av nihilisme og oljepenger. Frode går i baren og bestiller seg en øl.

Lenger inne i lokalet sitter Harald sammen med flere kompiser. Når han får øye på Frode går han bort til han og gir han diskret en minnepinne.

HARALD

Hun fulgte faen meg *etter* deg?! Det er jo helt krise. Faen, hun veit jo om *alt*, garantert.

FRODE

Slapp av, hun kommer rett fra Politihøgskolen, hun veit ikke en drit. Det er sånn kvinnfolk er når de kommer ut fra skolen. De skal redde hele jævla verden. Som om noen på den her plassen, i den her byen, er interessert i å bli redda fra noe som helst.

HARALD

Ja, er det her nok til å bli kvitt henne da?

FRODE

Det er nok til å få henne ut av bilen i hvert fall. Så tenker jeg at et par måneder på etterforskning sammen med Klabb og Babb er mer enn nok til å gi henne så mye hjemlengsel at hun glatt flytter hjem til jævla Bergen igjen.

HARALD

Etterforskning? Men er ikke det
liskom bedre enn sånn der street
cop da?

FRODE

Det er bare på TV. I den virkelige
verden er det ingen som vil jobbe
som etterforsker. Da mister du alle
tilleggene dine. Det er jo der
pengene er. Helgetillegg, overtid,
nattevakt. Du får ingenting av det
som etterforsker. Der er det bare
grunnlønnen. Ni til fire. Åtte timer
bak en pult og ikke en drit igjen
for det. Det er nesten ti tusen
mindre i måneden å shoppe for det.
Kvinnfolk takler jo ikke sånt.

HARALD

Så etterforskning er en degradering
liksom?

Frode nikker. Ser ut i lokalet. Og gir Harald en liten pose
med både piller og pulver.

FRODE

Se her.

Frode gliser og vil skåle.

HARALD

Du min gode politikonstabel, er en
utspekulert faen.

61 INT. SOVEROM. NATT.

61

June har sovna i senga med en bok i fanget. Ved siden av
henne ligger Petter og sover også. En melding tikker inn på
mobilen hennes og vekker henne.

Hun ser på mobilen. Så på Petter. Får tydeligvis noe å tenke
på. Hun prøver å være så stille som mulig når hun lister seg
ut av rommet.

PETTER

Fikk du en melding?

June skvetter. Snur seg og ser på en søvndrukken Petter.

JUNE

Eh, hva?

PETTER
Hvem fikk du melding av?

JUNE
Åh, nei det var bare en av
studentene mine.

PETTER
Halv ett på natta?

Hun prøver å virke oppgitt.

JUNE
Du vet jo hvordan de er...

PETTER
Ja, hva ville han da? Eller hun?

JUNE
Nei, egentlig ingenting. Sikkert
bare noe fyllerør.

PETTER
Ja, hva er det du skal nå da?

JUNE
Jeg... Skal bare ut en liten tur.

PETTER
Du skal ut en liten tur?

Hun ser på han, blir svarskyldig.

PETTER (CONT'D)
Du kødder nå, ikke sant?

JUNE
Jeg blir ikke lenge. Jeg skal bare
sjekke at... at alt er bra.

Han faller ned på puta si igjen, oppgitt.

PETTER
Hva er det han har gjort nå da?

JUNE
Han... har ikke *gjort* noe. Jeg bare
er... litt bekymra.

Petter gnir seg i øynene. Han er mer enn bare oppgitt
egentlig.

PETTER

Hvor lenge har du tenkt å være gift
med to stykker egentlig?

62 EXT. GATE. OSLO. NATT.

62

June går nedover gaten. Det er fulle folk overalt. Hun stopper opp foran en brun pub. Ser inn vinduet.

63 INT. BRUN PUB. KVELD.

63

Tor Magnus sitter i baren. Dritings. Han er stort sett den eneste i lokalet under seksti. Han er også den eneste som klarer å duppe av samtidig som han velter en full halvliter ut over hele bardisken og ned på lårene til de to eldre karene som sitter ved siden av han.

BARGJEST #1

Nei men for helvete da mann! Se deg
for!

BARGJEST #2

Sitter du her og sover?!

Han våkner med et rykk. Ser fadesen sin. Og bartenderen i andre enden som ikke har fått med seg noe som helst foreløpig.

TOR MAGNUS

Sorry. Unnskyld altså. Se her, jeg
skal spandere en ny...

Han legger en tohundrelapp på bardisken. Rett opp i ølet.

De rister på hodet. Den ene av de plukker opp den søkkvåte seddelen mens den andre prøver å få vekk ølet fra bukselårene sine.

BARGJEST #2

Faen altså. Når ble det her en
barnehage egentlig? Det her er jo
verre enn de forbaska barnebarna
mine. Bortskjemte små krek er det
de er.

TOR MAGNUS

(Plutselig på
*Haugesunds*dialekt)
Hva sa du for noe?

BARGJEST #2

Åh! Se på han da. Nå våkna
guttungen ja!

BARGJEST #1

Hei, det er leggetid! Ta og så pell
deg hjem til morra di!

Noe blir mørkere i ansiktet til Tor Magnus. Han går av
barkrakken. De to eldre gjestene skjønner plutselig alvorret.
Men så:

JUNE

(O.S)

Tor? Går det bra?

Han snur seg. Synet av June setter han ut.

BARGJEST #1

Oi, sjekk da. Morra hans *kom*
faktisk for å hente han.

June ser strengt på dem. De tar hintet, snur seg sporenstreks
og setter seg tilbake på barkrakkene.

TOR MAGNUS

(På østlandsk igjen)

June? Hva gjør du her?

JUNE

Passer på så du ikke gjør noe du
kommer til angre på, ser det ut
som.

TOR MAGNUS

Jeg må vel få lov til å gå ut og ta
meg ei øl vel?

Liten pause.

JUNE

Snakka du haugesundsk til dem?

TOR MAGNUS

Til hvem? De to der?

Gutta bak han trekker på skuldrene og rister på hodet, som om
de plutselig er på *hans* lag nå.

JUNE

Du har ikke lyst til å bli med ut
litt da?

TOR MAGNUS

Jeg sitter fint her jeg sitter jeg.

Tor Magnus prøver å sette seg på barkrakken han også, det går vel bare sånn passe bra.

BARTENDER

Professoren har sitti her og prata
Haugesundsdiialekt i halve kveld
han.

Bartenderen ser megetsigende på June. Hun ser på Tor Magnus.
Han vet ikke helt hvor han skal se.

64

EXT. BRUN PUB. KVELD.

64

Tor Magnus og June står utenfor puben. Det er ikke noen lett
stemning mellom dem.

TOR MAGNUS

Og hvor er... Petter i kveld da?

JUNE

Hjemme.

TOR MAGNUS

Med...?

JUNE

Med Sebastian, ja.

TOR MAGNUS

Hvordan går det med han da?

JUNE

Med Petter?

TOR MAGNUS

Med Sebastian. Er han sunn? Frisk?

June blir stille. Leter etter det rette å si.

JUNE

Det går veldig fint med han
egentlig. Masse venner i
barnehagen. Og så lærte han seg å
sykle forrige måned.

TOR MAGNUS

Ja, det er jo... viktig det. Lære
seg å sykle. Hva med å svømme da?
Har du...

JUNE

Tor Magnus. Du kan ikke holde på sånn. Du må tenke på Petter. Han tror jo at du er syk. At jeg har en syk eksmann som potensielt sett er farlig både for ham og familien hans.

TOR MAGNUS

Jeg er ikke farlig jeg.

Ny pause. June leter etter de rette ordene.

JUNE

Han kommer ikke til å akseptere det her noe særlig lenger. Han har fått nok. Skjønner du? Han tenker jo på... på Sebastian, ikke sant. Neste gang kommer han til å ringe til politiet. Samme hva jeg sier.

TOR MAGNUS

Sebastian? Det er etter...

JUNE

Pappa, ja.

TOR MAGNUS

Jeg trodde ikke du likte sånn der kalle opp ungene dine etter slekta di-greier jeg.

Pause.

JUNE

Ting forandrer seg Tor. Ting...

TOR MAGNUS

Eller så bare forsvinner de. Blir borte. For godt. Sånn som du ble. Sånn som alt har blitt.

JUNE

Det der er ikke rettferdig, Tor. Ikke etter alt vi har gått gjennom sammen. Det var du som ga klar beskjed om at du ikke ville gå videre. Ikke ville prøve på nytt.

TOR MAGNUS

Man kan ikke bare bytte ut et barn med et nytt et.

Pause.

JUNE

Du er et godt menneske, Tor. Det har du alltid vært. Selv om du nekter deg selv å innse det. Men det her... du må stoppe, skjønner du? Hvis ikke så må vi til slutt involvere noen andre. Om det blir politi, eller helsevesen, jeg vet ikke, men du kan ikke gå rundt sånn og...

Tor Magnus snur og går mot døra inn til puben igjen. Der står en dørvakt, og sperrer for ham.

DØRVAKT

Du, det der tror jeg ikke er noen god idé.

TOR MAGNUS

(På Haugesundsdialekt)
Flytt deg din jævla lillebo.

DØRVAKT

Nå snur du og går vekk herfra, hører du.

JUNE

Tor. Kom.

Han snur seg og ser på June.

JUNE (CONT'D)

Vær så snill.

65 INT. TAXI. NATT. 65

En taxi kjører gjennom natten. I passasjeretet sitter June. Tor Magnus sitter bak. Han har sovna.

66 INT. TRAPPEOPPGANG. NATT. 66

June får hjelp av Taxisjåføren til å bære med seg Tor Magnus inn i leiligheten hans.

67 INT. LEILIGHET. NATT. 67

Tor Magnus ligger i senga si. Han sover. June sitter på sengekanten og ser på han. Hun ser ut i rommet. Reiser seg, slukker lyset og går ut derfra.

Hun går gjennom leiligheten. Stopper ved døra inn til rommet som er innredet som et barnerom. Hun ser inn. På det tomme rommet. På tapetet. Det er full av superhelter fra MARVELUNIVERSET. Hun går inn. Bort til kaninen i vinduskarmen. Hun plukker den opp. Det blir for mye for henne.

68

INT. JARLES LEILIGHET. NATT.

68

En gotisk skrekkfilm i svart-kvitt står på. I sofaen har Jarle sovnet.

Et HØYT SKRIK fra filmen rykker han ut av søvnen. Han setter seg raskt opp, som en kriminell, alltid på vakt. Når han skjønner at det kommer fra filmen, plukker han opp en bong fra bordet, fyller den og tenner på. Midt i trekket hører han et nytt HØYT SMELL, denne gangen definitivt *ikke* fra filmen.

Jarle setter fra seg bongen, blåser ut trekket. Skrur av lyden på filmen og blir sittende og bare kikke ut mot gangen. Når han ikke hører noe mer, reiser han seg og går ut på kjøkkenet og finner seg noen kalde pizzarester. Idet han skal til å ta et tygg hører han et nytt HØYT SMELL. Han skvetter, mister pizzaen på gulvet og banner.

JARLE

Faen! Er det her da?!

Han går inn i stua igjen, myser ut i den mørke gangen.

JARLE (CONT'D)

HALLO?! Er det noen her eller?! Jeg har gønner, så det er bare å komme!
(til seg selv)

Faen, gjorde jeg av den da?

Han går forsiktig ut i gangen. Plukker opp BALLTREET som står der og prøver å skru på lyset. Det går ikke.

Han snur seg og ser inn i stua. Plutselig er den mørklagt også. Han fortsetter nedover gangen, lyser seg fram med mobilen og åpner sikringsskapet. I skyggene bak han kommer det en skikkelse til syne i stua. Jarle fikler med sikringene, bruker tid før han plutselig legger merke til at det er noen der. Han myser ut mot stua.

JARLE (CONT'D)

Frode? Er det deg? Er det du som
kødder med meg?

Total stillhet. Ingen som svarer han.

JARLE (CONT'D)

Emma?

Skikkelsen kommer nærmere, det er umulig for Jarle å se hvem det er. Det er som om den har på seg en slags... *hette?* Han holder balltreet opp, klar til å svinge.

JARLE (CONT'D)

Du har valgt så jævlig feil hus, du aner faen ikke.

Han tar et skritt bakover. Uten å merke at ytterdøra bak han sakte glir opp. En diger, VÅT KJETTING slynges rundt halsen hans og drar han bakover med voldsom kraft. Balltreet detter i gulvet. Føttene hans letter nesten. Jarle gurgler, begynner å kjempe mot kjettingen. Personen som prøver å kvele han har en slags strieaktig hette på seg. Jarle slenger hodet bakover og treffer han eller hun midt i ansiktet med full kraft. Det løsner det dødelige kjetting-grepet.

Han snur seg og ser på den hettekledde angriperen, sparker han alt han kan i skrittet og løper inn mot stua. Der stopper han opp og ser seg panisk rundt. En ny hettekledd skikkelse kommer ut fra soverommet hans. En annen fra badet. De går sakte mot han.

SCHMOKK.

Hans eget balltre treffer han i bakhodet, sender han rett i bakken.

Jarle blir liggende blødende og stønnende på gulvet. To par med armer tar tak i han og snur han rundt. Han ser opp. En av de holder en slags URNE. Blodet renner ned i øynene hans, han sliter med å se.

De åpner lokket på urnen, holder den over hodet hans og begynner å helle en form for ETSENDE VÆSKE ned i ØYNENE hans. Jarle spreller og skriker av smerte, mens væsken etser seg gjennom øyeepler, gjennom hud, gjennom kjøtt, og til slutt, selve kraniet.

De tause, hettekledde skikkelsene står i sirkel rundt ham og ser ned på Jarle, på de siste gurglende bevegelsene i det nå rykende ansiktet hans; den sydende boblingen i den flytende hjernemassen, den svake ristingen i armer og bein som gradvise ebber ut.

69

INT. STUE. NATT.

69

Elin våkner med et rykk på sofaen. Foran henne står pizzaen, bare halvspist. Det er helt stille.

Hun summer seg, ser på mobilen. På meldingen hun sendte til Vibeke, uten å få svar: *kommer du ikke hjem i kveld eller? Hva er det som skjer her?*

Hun blir bare sittende og se på mobilen.

70 INT. SOVEROM. MORGEN. 70

Frode våkner opp i bakrus hjemme hos seg selv. Morgensola er som en skalpell i øynene hans. Ved siden av han ligger en naken kvinne og sover. Han kommer seg opp av senga og stavrer seg ut av rommet.

71 INT. STUE. MORGEN. 71

Frode sitter i underbuksa og svelger ned et par paracet med cola mens han ser på Formel 1. Han bor i en åpenbart ganske stor villa, typisk innredet av en enslig, voksen mann. Inventaret består hovedsakelig av en diger TV og et enormt Surroudanlegg. På stuebordet står det tomme øl- og spritflasker; tydelige tegn etter nachspiel.

Kvinnen - JANNICK (36) kommer ut i døråpningen i ei av politiskjortene hans og ser på han.

JANNICKE

Kan du kjøre meg hjem?

FRODE

Hæ? Vil du ikke bli for litt...?

JANNICKE

Jeg kan ikke, mamma kommer jo med Matteo om to timer.

FRODE

Og så skal du treffe eksen din etterpå?

Jannicke blir litt satt ut av spørsmålet. Så irritert. Hun ser surt på han.

JANNICKE

Kan du eller kan du ikke kjøre meg?

FRODE

Ja. Ok, men da må du lage frokost først.

JANNICKE

Hæ?

FRODE

Egg og bacon. Det hadde jo vært sykt digg nå.

Hun blir bare enda mer irritert på han.

JANNICKE

Du tror jeg har tenkt å være hushjelpen din og stå her og lage mat til deg for at du skal kjøre meg hjem?

FRODE

Bilen står hos... en kompis. Jeg må uansett bort der før jeg kan kjøre deg noe sted som helst. Da kan jo du ta og rydde litt her imens og lage frokost. Som takk for i natt. Ikke sant?

Hun ser på han, så snur hun og går inn på badet. Når han hører henne skru på dusjen drar han fram ei glassplate fra under sofaen. Frode fukter fingeren og drar den over glassplata, før han gnir seg i gommene med den.

FRODE (CONT'D)

Right.

72

EXT. JARLES VILLA/GATE. DAG.

72

Frode går nedover gata til Jarle såpass i sin egen verden at han ikke får med seg det voldsomme oppbudet av POLITIBILER utenfor den gamle villaen, før det er for sent. Det kryr av politifolk, av kollegaene hans. En av dem hilser på han. Frode fryser fullstendig. Hva er det her for noe? En drugbust? Han går bort til kollegaen sin, legger merke til sperrebåndene.

POLITIBETJENT

Nei, hallo. Er du her og? Har ikke du frihelig da?

FRODE

Joda, tenkte bare jeg skulle... Sjekke om dere trengte... hjelp.

POLITIBETJENT

Hjelp? Sørlie og Oppedal? Du har tenkt å gå inn der og spørre Sørlie og Oppedal om de trenger *hjelp*?

Frode blir overrasket over å høre de navnene.

FRODE

Er... de her?

POLITIBETJENT

Ja, hvem ellers skal de sende ut når ting er såpass grotesk. Nytter jo ikke å sende inn noe ferskinger som ikke har sett blod før på noe sånt akkurat. Eller hjernemasse.

Frode ser opp mot huset. Hva er det som har skjedd her egentlig?

FRODE

Grotesk?

73

INT. JARLES LEILIGHET. DAG.

73

To middelaldrende menn i frakk står og ser på noe på gulvet i den raserte stua til Jarle mens forskjellige politifolk beveger seg fram og tilbake. Dette er DRAPSETTERFORSKERNE SØRLIE & OPPEDAL (55+).

OPPEDAL

Nei, det er nok uten tvil åpenbart av psykoseksuell karakter, vil jeg si. Muligens rituelt. Med en liten dasj delirisk fetisjerijng av forbudt og voldelig perversjon.

Sørlie ser på makkeren sin som ser rett fram med steinansikt. Oppedal klarer ikke å holde seg. Begynner å flire.

SØRLIE

Hva syns du? Var det troverdig? Det er fra andreutkastet mitt. Når de finner hu jenta i skogen. Jeg tenker TV2, HBO, Netflix, ikke nødvendigvis i den rekkefølgen.

Sørlie ser ned på liket av Jarle. Det er ikke noe pent syn.

OPPEDAL

Don't quit your dayjob, sier jeg bare.

SØRLIE

(Liksomsåret)

Er du klar over hvor mye han der Jørn Lier Holst gjør på ei bok, eller? Du aner jo ikke hvor mye penger det faktisk er i det her du!

Frode kommer inn i leiligheten. Ser umiddelbart synet av Jarle med ansiktet ETSET VEKK. Sjokkert prøver han å trekke seg tilbake, men for sent, Sørлие og Oppedal snur seg og ser på han.

SØRLIE (CONT'D)
Bakkevold? På en søndags formiddag?
Skulle ikke du vært i kirka nå?

Frode stopper opp, prøver å ikke miste fatningen.

FRODE
Ja, nei, altså. Jeg bare skulle se om det var noe jeg kunne... kunne bidra med.

OPPEDAL
Betyr det her at dette er narkorelatert kanskje? Siden du er her?

Frode klarer å ta seg inn igjen og går inn i rollen som lokal politimann med ekstra god kjennskap til byens narkomiljø.

FRODE
Ja, altså, Grønås har jo vært i kikkerten vår lenge. Han var en av de som det ble vurdert å rekruttere som informant. Vi...

SØRLIE
Så du mener noen kan ha funnet ut at han hadde planer om å tyste?

74 INT. JARLES LEILIGHET. KVELD. 74

FLASHBACK: Frode og Jarle gjør et par voldsomme linjer til dundrende House-musikk.

75 INT. JARLES LEILIGHET. DAG. 75

Oppedal og Sørлие ser på Frode. Han prøver å komme opp med noe mer å si.

FRODE
Det er i hvert fall noe der bør være... åpne for i etterforskningen deres. Deler av det det miljøet er jo ikke akkurat å spøke med.

SØRLIE
No Shit, Sherlock.

En av politibetjentene i rommet plukker opp BONGEN til Jarle fra gulvet.

OPPEDAL

Ja, men for faen da? Ikke rør noe!
Det der kan være bevismateriale.

76 INT. JARLES LEILIGHET. KVELD. 76

FLASHBACK: Frode sitter med maleriet til Jarle i nevene.

Han forestiller seg alt han har TATT på der inne. Flasker.
Dører. Vegger. Speilet. Dassen.

Så: hvordan han legger fra seg BILNØKLENE sine på stuebordet.

77 INT. JARLES LEILIGHET. DAG. 77

Frode stirrer på bilnøklerne sine som fortsatt ligger der,
mellom alt rotet, på stuebordet.

SØRLIE

Vet vi hvem som rapporterte inn det
her?

OPPEDAL

En av naboene skal ha våkna av, la
meg se her, "grufulle skrik, midt
på natta, som om noen ble
torturert", og så ringt oss.

SØRLIE

Ok. Men ingen som har sett noe
altså?

OPPEDAL

Niks. Ikke ei sjel.

78 EXT. GATE. DAG. 78

Frode står og spyr inn i en hekk. Han brekker seg noe
voldsomt. Etterpå blir han bare stående der, kvalm og
rådvill.

79 INT. STUE. KVELD. 79

Tor Magnus sitter i sofaen sin i halvmørket og bare stirrer
rett fram. Sekundene tikker. Så begynner mobilen hans å
ringe. Det tar flere sekunder før han reagerer. Han ser ned
på den. Det er Instituttleder Huitfeldt som ringer.

Istedenfor å svare begynner han å *styrte* ei J&B Whisky-flaske.

80 EXT. JARLES HAGE. NATT. 80

Villaen står mørk og forlatt. En sortkledd skikkelse med finlandshette og sekk kommer smygende inn mellom frukttrærne og politisperringene. Bryter seg inn i huset gjennom et vindu med et brekkjern.

81 INT. JARLES LEILIGHET. NATT. 81

Den maskerte personen står i stua og ser seg om. Han plukker opp Frodes bilnøkler. Så går han ut på kjøkkenet og finner ei VASKEFILLE og begynner å vaske av alle mulige flater der inne.

KVARTER SENERE: Personen tar av seg finlandshetta. Det er så klart Frode. Han svetter. Tørker seg med filla. Prøver å tenke ser det ut som.

82 INT. JARLES LEILIGHET. KVELD. 82

FLASHBACK:

Frode sitter i sofaen mens Jarle går tilbake til soverommet med maleriet. Han hører på hvordan Jarle drar vekk senga der inne, romsterer rundt.

83 INT. JARLES SOVEROM. NATT. 83

Frode står og ser på senga. Han tar tak i den og skyver den til sides. Under senga ligger det flere VEKTER oppå et teppe. Han flytter på vektene, drar vekk teppet og ser ei LUKE I GULVET. Han åpner den. Kikker ned i et mørkt hull før han stikker hånda nedi og begynner å dra opp all DOPEN til Jarle, pakket i forskjellige ziplock-poser. Han hiver dopen i sekken. Idet han skal til å lukke luka igjen, ser han noe mer der nede. Han bøye seg ned. Så drar han opp MALERIET.

Han blir sittende på gulvet og se på det. DETALJENE bergtar han. Det er nesten som om den dårlige belysningen får skikkelsene i maleriet til å virke LEVENDE.

84 INT. BIL. NATT. 84

Tor Magnus kjører på motorveien. Det striregner. På radioen er det NATTØNSKET hvor noen hilser til sin elskede og ønsker seg Mods sin TORE TANG.

Sangen begynner mens han kommer fram til en bro. Han kjører inn til siden og stopper. Blir sittende der og høre på sangen, mens vindusviskerne går.

85

EXT. BRO. NATT.

85

Tor Magnus står på *feil* side av rekkverket. Han holder seg fast. Stirrer nedover. Regnet treffer ansiktet hans med stor kraft mens han lukker øynene. Fingrene begynner så vidt å slippe taket.

MARINBIOLOG

(O.S.)

Du ser det du og, ja.

Tor Magnus skvetter til av stemmen. Den automatiske reaksjonen hans er å *ikke* hoppe, men klamre seg enda mer fast. Han ser til siden og der, et par meter ifra han står det *én til* på feil side av rekkverket og stirrer ned i avgrunnen.

TOR MAGNUS

Ser... hva da?

MARINBIOLOG

Alle tegnene.

TOR MAGNUS

Tegnene?

MARINBIOLOG

Gaia pleide vi jo å kalle henne. En kjærlig og tilgivende Moder Jord. Det var jo mens vi fortsatt trodde på en selvregulerende biomasse som gjorde betingelsene for livet på planeten så optimale som mulig. Den globale temperaturen. Saltinnholdet i havet. Oksygenet i atmosfæren. Oksidasjonen, og surheten. Alt sammen trodde vi jo var tegnene på en som elsket sine barn og passet på at de hadde det så bra som mulig. Så feil kunne vi altså ta.

TOR MAGNUS

Feil?

Personen ser bort på Tor Magnus.

MARINBIOLOG

Alt det her, det er jo straffen hennes, for vår uvitenhet.

(MORE)

MARINBIOLOG (CONT'D)

Fisken som dør. Havtemperaturene som stiger. Nå er det husarresten som kommer. Og den blir ikke nådig.

TOR MAGNUS

Hvordan... vet du det?

MARINBIOLOG

Det jobben min å vite det. Jeg er Marinbiolog av yrke. Professor faktisk.

TOR MAGNUS

Professor? Ja, det er jo jeg og... Ikke at det... betyr noe nå. Eller kanskje, hvis jeg hadde studert en eller annen naturvitenskap, at ting hadde blitt annerledes. Men så igjen, kanskje ikke...

Han ser bort på Marinbiologen, men han ser ikke ut til å lytte. I stedet høres det ut som om han proklamerer et *dikt*:

MARINBIOLOG

Under tordenen til det øvre dyp /
Langt, langt nede i den bunnløse
sjø / Hans eldgamle, drømmeløse,
uinvaderte søvn / Sover Kraken.

Marinbiologen HOPPER. Tor Magnus skvetter så mye at han holder på å miste grepet igjen. Så fort Marinbiologen treffer overflaten, blir han borte.

Tor Magnus klamrer seg fast. Stirrer ned mot der Marinbiologen har forsvunnet. Sjøen skummer seg. Regnet pisker ansiktet hans. Han ser på bølgene. På det *SVARTE*. Ser han noe der nede? Er det noe som former seg der nede? Han lukker øynene. Begynner å synge, lavt til seg selv.

TOR MAGNUS

... Han seie det, at med døden får
eg fred, då skal ingen plaga meg
igjen. Eg skal ha ro, der kor eg og
Jesus skal bo...

Livet passerer i revy. Én etter én slipper fingrene hans taket.

MOBILEN HANS RINGER.

Tor Magnus skvetter *igjen*. Nok en gang vil ikke automatikken i han dø. Han presser seg bakover mot rekkverket. Fisker opp den ringende mobilen. Ser på den. Det er et ukjent nummer for han. Tor Magnus lar det ringe. Til slutt så svarer han den.

TOR MAGNUS (CONT'D)

Ja?

FRODE

(O.S)

Tor? Er det deg?

TOR MAGNUS

Hallo? Hvem snakker jeg med?

FRODE

TM? Er du der?

"TM". Tor Magnus har ikke hørt det kallenavnet på mange år.

FRODE (CONT'D)

Det er meg, Frode! Fra bakerste rad!

TOR MAGNUS

Frode? Bakerste rad?

FRODE

Han du gikk hjem fra skolen med i ni år. Han husker du vel.

Et lys går opp for Tor Magnus.

TOR MAGNUS

Frode?!

FRODE

Du, jeg har noe her som jeg lurte på om du kunne sett litt på for meg jeg.

TOR MAGNUS

Sett litt på?

FRODE

Ja, noe sånn dere *kunstgreier*. Et maleri. Husker du tanta mi på Haugå? Tante Gudrun? Ja, nå har det seg sånn at jeg har arva noe greier etter henne, blant annet et sånt dere eldgammelt maleri, og så tenkte jeg at siden du er professor, kanskje du kunne sett litt på det for meg? Sjekke om det var verdt noe og sånt? Hadde du giddet det?

Tor Magnus vet ikke hva han skal si. Han stirrer ned i avgrunnen under seg.

FRODE (CONT'D)
Hallo? TM? Er du der?

Tor Magnus summer seg.

TOR MAGNUS
Ja, jo. Jeg kan sikkert se... på
det jeg.

EPISODE SLUTT.

KARMØY

EPISODE 2:

"FOLKETS HUS"

Skrevet av

Tom R. Spidsø

Address
Phone Number

En eldre mann kjører utover sjøen i en båt. Det er forholdsvis fint vær, med rolig sjø. Idet mannen slakker ned på farten og begynner å nærme seg en bøye, hører vi FRODES stemme på en TELEFONSVARER:

FRODE

(O.S)

Ja, hei Tor, det er meg igjen, Frode. Takk for sist! Sprøtt å høre stemmen din igjen, etter så lenge. Hvordan går det? Ja, jeg lurte jo bare på om du hadde fått de bildene på mail nå, jeg da. Og tid til å se litt på de? Er jo veldig spent på hva du tror. Altså jeg tror jo det her kan være skikkelig spesielle greier altså. Ja, sånn der antikk oldtidsshit liksom. Det er vel sånt som du digger, ikke sant?

Mens Frode prater stopper den gamle mannen båten og begynner etter hvert å dra opp et GARN. Dette er tydeligvis noe han har gjort utallige ganger gjennom et langt liv. Det lille av fisk det er i dag, dras opp på automatikk. Når hele garnet er kommet oppi båten ser den gamle mannen noe som GLINSER.

Han stusser. Begynner å grave seg gjennom den sprellende fisken før han til slutt klarer å få tak i det skinnende, slimete objektet, på størrelse med en håndball, som ligger der og flyter sammen med fisken. Som et foster fra dets livmor, drar han det ut, og ser at det er et ØYE.

Et digert, dødt øye som stirrer opp på den gamle mannen med det uendelig sorte dyphavsblikket sitt.

TITTEL: KARMØY.

Elin sitter på kontoret til SJEFEN sin, AVSNITTSLEDER ANN-KRISTIN HOLE (50). En streng og senete kvinne, med stort, krøllete hår som konsekvent ser på laptopen sin og ikke Elin på andre side av pulten hennes.

ANN-KRISTIN

Ja, Elin, hvordan syns du det går da? Trivs du her på bruket?

ELIN

Joa, jobben er... fin den.

ANN-KRISTIN

Så, ikke noe savn etter hjembyen din eller noe sånt?

ELIN

Bergen? Nei det går... fint det og. Hva tenkte du på?

ANN-KRISTIN

Og partneren din? Frode Bakkevold, hva tenker du om han da? Syns du dere samarbeider fint? Jeg vet jo at han kan være litt ukonvensjonell til tider.

ELIN

Frode? Nei, det går vel greit med... han?

ANN-KRISTIN

Så ingenting å sette fingen på der i gården?

ELIN

Nei, det vil jeg ikke si...

ANN-KRISTIN

Så, da er det altså ingen *tjenestemessig* grunn til at du ikke lar han være i fred på fritiden?

Spørsmålet tar Elin på senga.

ELIN

Hæ?

Ann-Kristin ser på Elin, ikke så vennlig i tonen lenger.

ANN-KRISTIN

Vi har fått inn en bekymringsmelding, Simonsen. Ja, ikke bare det. Vi har rett og slett blitt tilsendt et opptak her.

Hun snur laptopen og viser den til Elin.

ANN-KRISTIN (CONT'D)

Er ikke dette deg?

Elin bøyer seg fram og ser på videoen. Den er filmet på avstand men fortsatt av såpass kvalitet at man klart kan se Elin sitte i bilen sin med capsen godt trukket ned idet Frode kommer ut av treningssentret. Man kan også se henne følge etter han når han kjører ut fra parkeringsplassen.

ELIN

Hva er... Hvem som har filma det her?

Ann-Kristin smeller igjen laptopen.

ANN-KRISTIN

Jeg forstår det sånn at du også har tatt kontakt med noen av *informantene* hans? Uten å ha klarert det med nærmeste leder først? Du er klar over hvilken risiko det innebærer? Ja, ikke bare for den enkelte informant, men for potensielt sett hele etterforskninger også?

Elin blir stressa. Vet ikke helt hvordan hun skal svare for seg.

ELIN

Altså. Det jeg tror, er at han... ja, ikke alltid er like mye... på rett side av loven. Liksom. Altså, jeg har jo ikke direkte *bevis* da, men-

ANN-KRISTIN

Hva slags anklager er det du kommer med her nå egentlig, Simonsen? Har du belegg for noe av dette? For hvis ikke, så er det jo voldsomme beskyldninger å komme med for en *tjenestekvinne*.

ELIN

At jeg er kvinne har vel ikke noe med saken å gjøre?

Det blir en liten pause mellom dem.

ANN-KRISTIN

Vanligvis så ville vi jo måttet gjøre en større evaluering i en slik sak som det her, Simonsen. Med hele den *bøtteballetten* det igjen innebærer.

(MORE)

ANN-KRISTIN (CONT'D)

Men i og med at personalsituasjonen er som den er for tiden, så vil vi i denne omgang bare gjøre visse omrokninger her. Så håper jeg du innser alvoret i det?

Elin nikker, ubekvent.

ANN-KRISTIN (CONT'D)

Og så forventer jeg at du rapporterer til Sørli i morgen tidlig og så tar vi det videre derfra. Er det forstått?

Pause.

ELIN

Vent, Sørli?!

3 INT. KIRKE. FORMIDDAG. 3

Et fåtall mennesker hører på en prests tale. Hovedsakelig eldre folk, samt en og annen heller tvilsom type. På bakerste rad sitter Frode med mørke solbriller og holder en lav profil.

4 EXT. KIRKENS PARKERINGSPLASS. FORMIDDAG. 4

Bisettelsen er over. En eldre dame går mot bilen sin med et par buketter mens kirkeklokkene slår bak henne. Idet hun låser opp, kommer Frode gående.

FRODE

Fru Grønås?

Hun snur seg og ser på han.

FRODE (CONT'D)

Det er meg, Frode. Fra Frøyas vei. Eldstesønnen til Tone og Geir? Bakkevold?

Det er ikke godt å si om hun kjenner han igjen. Blikket hennes er fraværende, som om hun har gått på medisiner i mange år.

FRODE (CONT'D)

Jeg kondolerer Fru Grønås. Jeg skjønner det her må være veldig tøft for deg.

Moren stirrer på bukkettene sine.

FRU GRØNÅS
(Fraværende)

En mor skal ikke måtte begrave sine egne barn. Det er mot Guds vilje. En straff. Det er det der. En straff for alt det en skulle gjort annerledes.

FRODE

Ehm, ja... Jeg veit ikke, men fortalte Jarle deg noen gang hva jeg endte opp med til slutt? At jeg snart har tjue år i politiet?

Hun ser på Frode igjen. Riser på hodet og ser tomt ut i luften.

FRU GRØNÅS

Jeg var aldri der for han når han trengte meg som mest. Det var jo han Arnt-Olav som måtte ta seg av han i oppveksten. Det gikk jo som det gikk det til slutt.

FRODE

Altså... Det jeg ville spørre deg om, Fru Grønås, var jo om du la merke til noe spesielt med han før... det her. Kan han ha følt seg trua av noen for eksempel? Merket du noe til det? Noen fra *miljøet* kanskje, som han nevnte for deg? Noe sånt?

Hun kopler ikke til spørsmålene hans.

FRU GRØNÅS

Men det var ikke Arnt-Olav sin feil noe av det. Han skulle jo aldri hatt barn. Vår herre burde ha visst det. Visst at enkelte her i livet ikke er utstyrt for den slags.

Frode skjønner at han ikke kommer noen vei her, han ser rundt seg, tar på seg solbrillene sine igjen.

FRODE

Ok, men hyggelig å se deg igjen i alle fall, Fru Grønås. Og husk å ta vare på deg selv.

Han snur og går vekk fra henne.

FRU GRØNÅS

Min lille Jarle som bonde. Har du hørt noe så dumt. Nei, jeg vet ikke hva det blasfemiske kvinnemennesket fylte hodet hans med der ute på Karmøy, men noen *kristen* Gud var det i hvert fall ikke.

Frode stopper opp og snur seg igjen.

FRODE

Bonde? Kvinnemenneske?

FRU GRØNÅS

Å finne frelsen på havets bunn og ikke i himmelen. Før i tiden brente man dem på bålet for å komme med den slags bespottelse av vår herre. Det håper jeg du også gjør, Bakkevold. Få de heksene på bålet.

I et lite øyeblikk stirrer den sørgende, gamle damen med et stikkende og intenst blikk. Plutselig fikk han noe å tenke på allikevel.

5 INT. BIL. HAUGESUND. DAG. 5

Frode kjører nedover sentrumsgatene før han svinger inn foran HAUGESUND BILLEDGALLERI. Han stopper og parkerer. Ser på Galleribygningen.

6 INT. HAUGESUND BILLEDGALLERI. DAG. 6

Frode kommer inn i lokalene, hvor alle spor etter utstillingen Jarle var på, er borte. I dag er det galleriets ordinære kunstsamling som pryder veggene.

Frode er den eneste besøkende. Han ser seg litt om, så går han bort til de to MIDDELALDRENDE KVINNENE som ser ut til å jobbe der.

FRODE

God dag, damer. Emma, er hun på jobb i dag?

MARIT (51) og GRETHE (53) ser på Frode.

GRETHE

Hvem?

FRODE

Emma... et eller annet, ei ung jente? Fra Karmøy? Hun skal være noe slags sjef her, tror jeg.

De to kvinnene ser på han. Så på hverandre. Begge to rister uforstående på hodet.

MARIT

Fra Karmøy? Nei... De eneste som jobber fast her, er jo meg og Grethe.

ØYVIND

Ok? Ja, dere har ikke hatt noen sommervikarer her da? Eller noen som har vært her på noe slags engasjement eller noe sånt?

MARIT

Nei...

GRETHE

Ja, det er ikke Preben-André du tenker på da? Men han har jo reist tilbake til Oslo igjen, har han ikke Marit?

Marit nikker.

FRODE

Nei, jeg tror ikke det er Preben-André jeg leter etter...

MARIT

Ja, da kan vi nok ikke hjelpe deg dessverre.

De to kvinnene snur seg plutselig rundt og blir fryktelig opptatt med et par plansjer, som om *kundeservice* ikke akkurat er noe man kaster vekk tiden på i deres bransje. Frode ser litt betuttet på dem.

FRODE

Ja, nei, da så. Da får jeg vel bare lete videre... et annet sted da. Men, ha en fin dag, ladies.

De nikker så vidt til han, før han snur og går derfra.

7 EXT. HAUGESUND BILLEDGALLERI. DAG. 7

Frode står utenfor bilen sin og tenker. Får ikke det her til å stemme. Han ser bort mot galleriet igjen, før han setter seg inn i bilen.

8 INT. HAUGESUND BILLEDGALLERI. DAG. 8

Grethe står og spionerer på Frode i bilen. Bak henne står Marit i telefonen.

MARIT

Ja, det er meg. Marit. Ja, nå var det noen her. En mann. Rundt førti. Nei, aldri sett han før. Så veldig ordentlig ut. Hæ? Nei, aner ikke, men han spurte jo etter henne.

9 INT. KAFÉ. OSLO. DAG. 9

Det klirrer i glass og tallerkener inne på en travel og fasjonabel Oslo-kafé av det mer ærverdige slaget. På bordet foran Tor Magnus og Professor Zachariassen ligger det flere store fargeutskrifter av Frodes/Jarles MALERI. Rundt dem svirrer kelnere og kunder fram og tilbake.

Mens Zachariassen studerer detaljene i motivet med et forstørrelsesglass, shoter Tor Magnus en fernet før han begynner på en full halvliter.

ZACHARIASSEN

Ja, og hva mener du er av spesiell betydning her da?

TOR MAGNUS

Alder. Mulig opprinnelsessted. Kombinasjonen av teknikk og materialvalg, ikke minst.

ZACHARIASSEN

Det ser nesten ut som noe slags... blekk, gjør det ikke?

TOR MAGNUS

Fra et sted mellom 1850 og 1900, hvis jeg skal tippe, gitt den protomodernistiske karakteristikken over det hele.

ZAKARIASSEN

Jaha? Såpass?

TOR MAGNUS

Ja, hvis ikke det er enda eldre da. Patinaen kan jo tyde på det. Men det finner jeg jo ikke ut av før jeg får sett det med egne øyne og sjekket om det eieren sier faktisk stemmer. I alle tilfeller sitter vi uansett igjen med noe som per dags dato ikke tilhører noen tradisjon. Det vil si, meg bekjent, ikke noen *kjent* tradisjon.

Zachariassen legger fra seg forstørrelsesglasset og ser på Tor Magnus. Kremter mens Tor heller nedpå halvliteren sin.

ZACHARIASSEN

Det er vel å ta litt hardt i Tor, er det ikke? Du vil vel ikke høres ut som Professor Kjørberg gjorde i nittién, vil du? Da han var overbevist om at Edvard Munch egentlig var navnet på et kunstnerkollektiv?

TOR MAGNUS

Du mener jeg er tre artikler fra galehuset?

ZACHARIASSEN

Nei... Eller. Jeg sier bare at sannsynligheten for at du har klart å avdekke en slags form for vestlandsk kunsttradisjon av betydning som har blitt oversett i over hundreogfemti år - *per mail* - kanskje ikke er så veldig mye større enn at et par anarkister klarte å fabrikere hele livet til Norges største kunstner. Mest sannsynlig så er det jo en helt naturlig forklaring på det her.

TOR MAGNUS

Som hva da?

ZACHARIASSEN

Vel. Enten så er det ikke norsk, eller så er det ikke fra attenhundretallet, eller, så er det ikke malt med blekk. Antageligvis er det jo sikkert ingen av delene. Kanskje det bare er en spøk?

TOR MAGNUS

Det samme sa de vel om Hertervig
også, gjorde de ikke? Før Kofoed
klarte å trekke han fram fra
glemselen igjen?

ZACHARIASSEN

Lars Hertervig? Han var vel fra
dine hjemtrakter opprinnelig han
også, var han ikke?

Zachariassen plukker opp en av utskriftene igjen.

TOR MAGNUS

(Mest til seg selv mens
han drikker)

Tror ikke jeg har hatt en eneste
drøm den siste uka uten at jeg til
slutt endte opp på den stranda
der...

Tor Magnus tømmer halvliteren, setter fra seg glasset og ser
etter kelneren for å bestille en ny en. Zachariassen studerer
utskriften.

ZACHARIASSEN

... Men han malte vel ikke med
blekk, gjorde han vel? Eller var
spesielt opptatt av
karnevalsfigurer?

Tor Magnus får øyekontakt med kelneren og indikerer at han
vil ha en ny halvliter.

TOR MAGNUS

Hva... mener du?

ZACHARIASSEN

Er det ikke det det er?
Karnevalsfigurer?

De ser på de *FORVRIDDE, SAMMENVOKSTE* KARAKTERENE nederst i
billedrammen.

ZACHARIASSEN (CONT'D)

Hva er det de egentlig holder på
med, tror du? Danser de? Eller er
det noe slags... marionetter
kanskje?

TOR MAGNUS

Nei, si det.

ZACHARIASSEN
(Studerende detaljene på
maleriet)

Hertervig, ja. Endte ikke han opp
på asylet til slutt forresten? Og
ble umyndiggjort før han hadde fylt
tretti?

TOR MAGNUS
28, hvis ikke jeg husker helt feil.

ZACHARIASSEN
Ja, nettopp Men da gir jo det her
faktisk litt mening. Da skjønner
jeg det jo.

FRODE
Skjønner hva da?

ZACHARIASSEN
Hva det er vi faktisk sitter her og
ser på.

Tor Magnus forstår ikke hvor han vil hen nå.

TOR MAGNUS
Og hva er det da, mener du?

Zachariassen tar en aldri så liten kunstpause, fornøyd med
seg selv.

ZACHARIASSEN
En advarsel, så klart. En
formaning. Ser du ikke det? Ser du
ikke hva kunstverket ditt prøver å
fortelle deg?

Tor har ikke noe godt svar til det, blir usikker.

ZACHARIASSEN (CONT'D)
(Siterende)
*Den som våger seg så langt inn i
fantomenes land, han vil til slutt
ende opp med å gå fortapt.*

Tor Magnus ser på den gamle mentoren sin, aner ikke hva det
er han siterer. Kelneren setter en ny halvliter hardt ned ved
siden av ham. Ølskummet skvulper ut av glasset.

10

INT. BIL. HAUGESUND. TIDLIG FORMIDDAG.

10

Frode sitter i bilen utenfor leiligheten til Harald og venter. Han er utålmodig, trommer på rattet og klarer ikke å sitte stille.

Ut kommer Harald. Han småløper bort til bilen og setter seg inn.

HARALD

Hva skjer? Har du fri i dag og?

Frode nikker. Så stikker han en nøkkel ned i en liten klipspose med hvitt pulver. Snorter det. Sender nøkkelen og posen videre til Harald uten å si noe mer. Gnir seg under nesa.

HARALD (CONT'D)

Såpass? Breakfast of champions
liksom?

Harald tar seg også en nøkkel. Gir pose og nøkler tilbake.

FRODE

Liker du Sherlock Holmes?

HARALD

Sherlock Holmes?

FRODE

Sherlock Holmes. Mikke Mus. Han dere med homo-barten. Poirot? Ser du mye Poirot?

Harald blir usikker.

HARALD

Ikke mer enn... normalt, tror jeg.

FRODE

Du og jeg skal starte opp et lite detektivbyrå i dag. Er du klar?

HARALD

Hæ?

FRODE

Jeg har fått en *lead*. To pluss to er lik Kopervik. Så nå skal vi ut der.

HARALD

Hva skal vi der?

FRODE

Jarle. Siste sikre observasjon jeg har av han med andre enn oss, er der ute. På jobb. Skjønner du?

HARALD

Jarle?! Hva er det du snakker om? Du har vel ikke tenkt å blande meg opp i det der?

FRODE

Ja, det er du allerede.

HARALD

Allerede? Og hvordan i helvete er jeg det? Jeg har jo ingenting med et fåkkings drap å gjøre jeg!?

FRODE

Nei, men du har fin kåk, fin bil, fin båt, har du ikke? Du hadde ikke hatt det uten han, hadde du? Uten *sidebissnissen* din? Så mye tjener ikke en maler i Nordsjøen, gjør han vel?

HARALD

Ja, han er jo ikke dau på grunn av båten min. Det er faen meg det dummeste jeg har hørt.

Frode ser på Harald.

FRODE

Hva er det du ikke forstår her egentlig? Du og jeg, akkurat nå så har vi null kontroll på hva folk går rundt og sier om Jarle Grønås. For alt vi veit, så sitter det en eller annen speedtomte nede på kammerset akkurat nå og lirer av seg alle navna han har hørt for å slippe varetekt. Skjønner du? Det skal ikke så jævlig mye til før navnet ditt plutselig står på blokka deres. Og hva gjør du da? Hvis de graver litt og finner ut hvor mye Jarle lånte av deg i fjor for eksempel? Tror du virkelig det er så vanskelig å koke opp et pottetett motiv til deg?

HARALD

Motiv? Hæ? Hva babler du om?

FRODE

Jarle hadde ikke noe jobb, noe inntekt, hvordan klarte han å betale alt det tilbake? Hm. Nei, han her Harald ..., han vi må sjekke ut, han virker interessant. Forstår du ikke hvor fort alt her kan gå så jævlig til helvete hvis ikke vi får ut fingren og finner ut av hva faen det var han egentlig holdt på med der ute på Karmøy?

Harald friker litt ut nå.

HARALD

Men for satan da, Frode. Det her er jo *politigreier*. Jeg kan ikke...

FRODE

Det her er *personal shit*. Det er det det er. Han var din venn like mye som min.

HARALD

Venn og venn...

FRODE

Drit i det der. Du veit like godt som meg at den eneste som stilte opp for Jarle i alle år var meg og deg. Og det skal vi gjøre nå også.

Frode starter bilen. Og stereoanlegget. Harald siger resignert tilbake.

HARALD

Du er jo sjuk i hodet. Du veit det, ikke sant? At de faktisk slapp deg inn på den dere Politihøyskolen, det er jo faen meg helt latterlig.

Akkurat det flirer Frode litt av idet de spinner av gårde.

11 EXT. KARL JOHAN. OSLO. DAG.

11

Tor Magnus og Zachariassen spaserer nedover Karl Johan. Den gamle professoren ser tankefull ut.

ZACHARIASSEN

Du vet hva jeg tenker, Tor. Det er ikke sånn at man plutselig mister spisskompetansen og erfaringen sin over natta.

(MORE)

ZACHARIASSEN (CONT'D)

Du er fortsatt en briljant akademiker. Du skjønner det, ikke sant. Man må ikke gi opp *alt*.

TOR MAGNUS

Jeg trenger å gå videre Zakarias.

ZACHARIASSEN

Ja, det er det jeg sier til deg. Vi må ta opp kampen. Slå tilbake. Være nådeløse. Knuse et par Phd-karrierer og vise dem hvor David kjøpte ølet.

De stopper opp foran et overgangsfelt, ikke langt fra Oslo S.

TOR MAGNUS

Jeg vet ikke, kanskje jeg bare trenger å komme meg vekk fra Oslo en periode. Ta meg en lang ferie eller noe sånt.

ZACHARIASSEN

Ja, vil du låne sommerhuset til meg og Kathinka nede i Toscana da? Det står jo tomt nå, etter kreften hennes, og du likte deg jo alltid der du?

Tor Magnus tenker seg om.

TOR MAGNUS

Jeg har tenkt litt på å reise hjem faktisk. Det har blitt noen år siden nå.

ZACHARIASSEN

Hjem? Du mener ikke til...? Men er det noe sted å reise til da for en i din... forfatning?

TOR MAGNUS

Jeg har en bror der borte. Jeg kunne brukt anledningen til å besøke han. Vi har ikke sett hverandre på en god stund nå.

ZACHARIASSEN

En bror? Men er ikke du enebarn da? Ja, døde ikke foreldrene dine tidlig heller da kanskje?

TOR MAGNUS

Det er en del år mellom oss kan du si.

Det blir grønn mann, de går videre.

ZACHARIASSEN

Akkurat. Ja, så dere har hatt litt lite kontakt da kanskje?

Liten pause.

TOR MAGNUS

Han har vel vært narkoman i snart femten år nå.

Zachariassen vet ikke hvordan han skal respondere på det.

ZACHARIASSEN

Jaha. Akkurat. Men...når tenkte du å forlate byen da? Jeg mener, hvem vet, kanskje jeg fortsatt har en og annen tråd jeg kan trekke i her? Det er jo ikke sikkert at *alt* har gått tapt her.

TOR MAGNUS

Jeg tar toget ut til Gardermoen nå om et kvarter.

ZACHARIASSEN

Hva?

Tor Magnus holder opp kofferten han har gått med hele tida. Forsøker seg på et tappert smil. Zachariassen ser på kofferten.

ZACHARIASSEN (CONT'D)

Du mener *nå*?

12

INT. FLYTOGET. DAG.

12

Tor Magnus stuer kofferten sin i bagasjehyllen og setter seg ned i et sete. Han tar fram en halvliter og lukker øynene. Åpner boksen og styrter likegodt hele i én omgang. Når han åpner øynene igjen, sitter et barn og kikker på han gjennom sprekken mellom setene foran.

Frode og Harald kommer kjørende inn i sentrumsgatene i KOPERVIK – det største tettstedet med bystatus på Karmøy. Det regner tungt. Harald ser fortsatt litt gretten ut.

HARALD

Ja, så hva ser vi etter da?

FRODE

Han sa det var penthouseleiligheten i et nybygg. Med bra utsikt. Dyr som faen.

HARALD

Utsikt over den her plassen? Hvem som vil ha det da?

FRODE

Noen som er født og oppvokst her tipper jeg.

Vindusviskerne pisker hardt mens de siger sakte gjennom de stille gatene, på jakt etter stedet Jarle var på fest for x antall uker siden.

HARALD

Ok, men hvis det er nytt så må det jo finnes noe slags prospekt på det.

ØYVIND

Ja, nettopp. Sjekk om du finner noe sånt på nettet du.

Frode studerer bygningsmassen de passerer mens Harald begynner å søke på mobilen sin.

HARALD

Hva med det her da?
"Dakotakvartalet". Stod ferdig i fjor står det. "Et unikt og moderne nabolag like ved sjøen".

Harald viser Frode ei annonse på Finn. Han ser på den. Ser ut igjen.

FRODE

Det der er jo nedi havna det.

MINUTTER SENERE:

De kommer kjørende sakte nedover ei ny gate. Ser fasaden fra Finn-annonsen og parkerer på andre sida av veien.

De ser ut på nybygget, studerer det.

HARALD

Ja, hva tror du?

FRODE

Jeg tror det er på tide å gjøre litt seriøst politiarbeid.

14 INT. HELGANES FLYPLASS. KARMØY. ETTERMIDDAG. 14

17 Tor Magnus plukker opp kofferten sin på rullebåndet. Han går mot åpningen og taxiene som står parkert utenfor.

15 INT. TAXI. ETTERMIDDAG. 15

Tor Magnus sitter i taxien mens de kjører over KARMSUND BRO. Han ser ut av vinduet og lytter taust til programlederen på lokalradioen som sjåføren har satt på.

Taxien kjører gjennom KARMSUNDSGATA, byens hovedfartsåre, i rushtida. Det går sakte. Et par narkomane krangler om en hund i regnværet. Tor Magnus ser ekstra nøye på dem.

16 INT. BIL. KOPERVIK. ETTERMIDDAG. 16

Frode og Harald sitter fortsatt i bilen. Hører på musikk og forsyner seg diskret av Frodes pulverpose.

HARALD

Sa han virkelig det? At han hadde vært på sexparty i *Kopervik*?

FRODE

I kid you not. Sa han traff henne på galleriet i byen først, så på fest her ute. Men hvor mye av det som faktisk er sant, det er jo ikke godt å si. På galleriet ante de jo ikke hvem jeg snakka om.

HARALD

Så det kan bare være tull, hele greia? Noe slags fantasier han har hatt liksom?

FRODE

Det *kan* så klart. Men måten han snakka om det på... Jeg tror egentlig ikke at han dikta opp alt sammen heller.

Liten pause.

HARALD

Ja, ok, men hvis han har drevet og solgt til et sånn her Swingersmiljø her ute, over *tid*, da vedder jeg på at det går an å finne noe om de på nettet.

FRODE

Jaha.

HARALD

De folka der har jo forum de bruker, når de skal annonsere treff og sånn.

Frode ser på Harald.

FRODE

Og hvordan veit du det?

HARALD

Så du ikke han bonden i avisa da, som trodde han lånte ut luksushytta si til 50-årsdag? Og så ringte naboene og sa at det lå folk og knulla overalt? De kom kjørende i fulle busser og ødela for tjue tusen ifølge han bonden. Kanskje det her er samme folka?

FRODE

Aldri hørt om.

HARALD

Nei, ikke så rart det, snuten nekta jo å rykke ut, ifølge bonden. Anyways, avisa nevnte ei eller annen nettside de brukte...

(Leser på mobilen)

... Her ja, her har vi det. *Spicymatch.com*. Hørt om det?

Frode bare ser på Harald. Rister på hodet.

FRODE

Folk altså. At de ikke bare kan ha et normalt sexliv.

HARALD

Så... Hvis jeg søker på *Kopervik* her inne, hva får jeg da?

Frode trommer på rattet, er utålmodig.

HARALD (CONT'D)
 Bingo. Se her. *Kitty Caligula*.
 Kopervik, Karmøy. Det må jo være
 våre gjeng, tror du ikke? Oi,
 døven. Det her er dirty folk, ass.

Mens Harald ser på mobilen og prater kommer det en
 LAMBORGHINI kjørende. Den stopper opp foran garasjeporten til
 bygningen de spaner på.

FRODE
 Se der.

Harald ser opp fra mobilen idet garasjeporten åpner seg og
 bilen kjører sakte inn

HARALD
 En lambo?

FRODE
 Hva er prisen for en sånn da?

HARALD
 Tja, mellom to og tre mill, alt
 etter hvilken modell det er.

De ser på hverandre. Så hopper Frode ut av bilen og småløper
 mot garasjeporten. Harald følger etter han. Begge to når
 akkurat inn før porten går ned igjen.

17 INT. GARASJEANLEGG. DAG.

17

Frode og Harald sniker seg inn i garasjelegget. De går litt
 rundt på måfå, før Harald får øye på ANSGAR som kommer ut av
 Lamborghinien, dresskledd og med stresskoffert i hånda.

HARALD
 Hva med han der? Ser han ut som en
 swinger?

De blir stående på god avstand å se på han låse bilen og gå
 mot en utgangsdør.

FRODE
 Han ser trent ut.

HARALD
 Tror du han bor på toppen?

FRODE
 Kom.

De begynner å småløpe. Tar Ansgar igjen akkurat idet han åpner døra.

FRODE (CONT'D)

Unnskyld?

Ansgar snur seg og ser på Frode og Harald som plutselig står der, en smule andpustne, og ser mest ut som to merkelige skruer.

FRODE (CONT'D)

Beklager å måtte forstyrre, men, bor du her?

ANSGAR

Om jeg bor her? Hvorfor lurer du på det?

FRODE

Hvilken etasje? Toppetasjen?

Pause. Ansgar svarer ikke.

FRODE (CONT'D)

Jarle Grønås. Er det et kjent navn for deg?

Nok en pause. Ansgar rister sakte på hodet. Som om han aldri har hørt det navnet før.

ANSGAR

Nei... Det ringer ingen bjeller. Burde det det?

HARALD

(Konfronterende)

Hva er din rolle i Klubb Kitty Caligula Salong?

Ansgar betrakter dem. Fra topp til tå. Ser på Harald som ikke klarer å stå stille. Så på Frode.

HARALD (CONT'D)

(Enda mer konfronterende)

Vi veit at du kjente Jarle, så ikke kom med noe jævla bullshit. Ok?

Liten pause.

ANSGAR

Vel. Hvis dere insisterer på det så, kanskje vi skulle fortsette denne samtalen et annet sted?

Ansgar åpner døren og slipper Frode og Harald inn i leiligheten sin. Han lukker etter dem og går inn i stua, mens de følger etter.

FRODE

(Viskende, til Harald)

Ta og så ro ned den der Dirty Harry-rutinen din litt. Ok.

Når de kommer inn i stua blir begge to lamslått av all LUKSUSEN. De vet ikke helt hvor de skal gjøre av seg. Ansgar, på sin side, går rett og henter to kalde pils til dem.

ANSGAR

En øl?

HARALD

Åh. Herlig! Akkurat det jeg trengte nå.

Frode ser strengt på Harald, selv om han også tar imot en øl. Harald prøver umiddelbart å finne "karakter" igjen. Rensker stemmen.

HARALD (CONT'D)

Så. Jarle har vært her altså?

ANSGAR

Hvis det er han det har stått om i avisen, så mener jeg det kan stemme, ja. At han var en kort tur innom en av kveldene vi arrangerte et aldri så lite treff her.

FRODE

Ok. Og hva gjorde han på her da?

ANSGAR

Tja, si det. Hadde det hyggelig antar jeg. Han kom jo her tross alt sammen med sin kjære.

FRODE

Sin kjære?

Mens Ansgar og Frode prater begynner Harald og gå rundt og kikke på all kunsten på veggene. Uten anelse om hva han egentlig ser på. Et av maleriene på veggen ser SVÆRT LIK JARLES/FRODES STJÅLNE MALERI...

ANSGAR

Emma, er det ikke det hun heter?
Jo, jeg mener det. Det var jo hun
som tok han med seg her.

FRODE

Emma? Ja vel. Hva mer?

ANSGAR

Noe mer enn det vet jeg egentlig
ikke. Det er ikke slik at jeg
kjenner alle sammen like godt.
Mange kommer jo og går, spesielt
når de finner ut at dette ikke var
helt tingen for dem allikevel. Og
enn så lenge så har hun ikke vært
et av de mest aktive medlemmene i
vårt lille miljø her heller.

FRODE

Så du har ingen anelse om hvor vi
finner denne Emma?

ANSGAR

Nei, dessverre. Ikke på stående fot
i alle fall.

HARALD

(Vandrende rundt)
Men hun kommer jo her, sa du.

ANSGAR

Ja, jo.

Harald stopper å gå rundt, snur seg og ser teatralisk på
Ansgar i stedet, som om han var en mesterdetektiv.

HARALD

Så når er neste gang hun gjør det
da?

Ansgar tar en liten tenkepause.

ANSGAR

Tja. Si det. Det kan jo bli lenge
til det. Men... Du har jo *Konenes
Aften* nå på fredag, for alt jeg
vet, så kan det være at hun dukker
opp der, når du først nevner det.

HARALD

Konenes Aften?

Frode og Harald ser på hverandre.

ANSGAR

Noen ganger må man jo la sine bedre halvdeler få lov til å forsyne seg i godtebutikken iten at ektefellene deres skal stå og henge over dem hele tiden.

FRODE

Jaha. Og hvordan kommer vi oss inn der da eventuelt?

ANSGAR

Det gjør dere ikke. Strengt tatt.

Harald setter fra seg ølflaska si på et glassbord, akkurat litt for hardt.

HARALD

Det her er et sånn skikkelig lukka miljø er det ikke? Et sånt som egentlig ingen skal vite om?

ANSGAR

Ja, jo, for mange så er det nok det, ja.

FRODE

Så hvis, for eksempel *medlemslista* deres havna ute på sosiale medier, hadde blitt litt krise for noen av dem da?

ANSGAR

Det sier det vel seg selv, at det muligens hadde blitt, ja.

FRODE

Du skjønner det, kollegaen min her er jo data-ekspert, og du aner ikke hvor mye *sjukt* han har klart å grave opp om dere inne på...
Mysti...Watch.

Harald nikker med og gir et megetsigende blick til Ansgar. Føler han har overtaket nå.

Ansgar smiler.

ANSGAR

Dere vil virkelig treffe Emma, dere?

Han snur seg og går bort til en skuff. Åpner den og tar ut TO SORTE KONVOLUTTER og går bort til Frode igjen.

ANSGAR (CONT'D)

La oss bare si at det kreves visse kriterier skal dere i hele tatt ha noen sjanse til å få snakket med noen som helst der? Forstår du?

Frode nikker. Tar imot konvoluttene.

ANSGAR (CONT'D)

Og én ting til: ikke kom å si at jeg ikke advarte dere.

19

EXT. ANSGAR OG KINES LEILIGHETSKOMPLEKS. DAG.

19

Frode og Harald går mot bilen mens de leser kortene som lå i konvoluttene deres. Det står at treffet er førstkommende fredag, at det er dresskode, og at dørene åpner klokken ti på FOLKETS HUS.

HARALD

Er *Cop-Work* alltid så enkelt eller? Det her fiksa vi jo bare, snap, sånn.

FRODE

(Hakket mer tankefull)
Nei. På ingen måte. Det her gikk jo nesten litt... for enkelt egentlig.

HARALD

Ja, tror du det er ei felle kanskje?

Frode ser på han.

FRODE

Ei knulle-felle?

HARALD

Ja, du har vel ikke tenkt på gå på det her, vel?

FRODE

Nei, jeg har ikke tenkt til det. Men vi skal. Du og jeg.

Harald ser på Frode, bruker et par sekunder på å skjønne at Frode ikke tuller.

HARALD

Ja, det skal vi vel...

Han rister på hodet. Ser seg rundt og tar innover hvor de befinner seg. I tomme, intetsigende Kopervik.

HARALD (CONT'D)

Altså. Hva er det egentlig vi holder på med her? Hva er det vi... etterforsker liksom?

20

INT. ANSGAR OG KINES LEILIGHET. DAG.

20

Ansgar står og ser ut av vinduet mens han nipper til en drink. Bak han kommer Kine ut av en dør, like elegant som alltid.

KINE

Var det samme mann, tror du?

ANSGAR

Det virker sånn. Politi antagelig.

KINE

I tjeneste?

ANSGAR

Høy på sentralstimulerende og sammen med en sivil tulling? Neppe. Det her dreide seg nok om noe annet. Hvis jeg skal tippe, ville jeg si at de kjente denne Grønås personlig.

Kine legger armene rundt Ansgar.

KINE

Tenker du det er noe potensial der?

ANSGAR

Hos politimannen? Ja, det er godt mulig. Han virket jo mottagelig da. Vi får se etter fredag, hvordan ting har utspilt seg da.

KINE

Jeg likte han jo litt. Tror ikke jeg ville sagt nei til en aldri så liten smakebit der i gården.

Ansgar smiler. Snur seg og kysser sin kone.

ANSGAR

Nei, det ville du vel ikke.

21 EXT. BYGGEFELT. SEN ETTERMIDDAG. 21

Tor Magnus står med kofferten sin mens drosjesjåføren kjører sin vei. Han befinner seg på et typisk byggefelt fra 80-tallet med en blanding av Husbankhus og mer prangende villaer fra jappetida. Et av husene stikker ut som et sår blant alle de velstelte hagene, og har ikke blitt vedlikeholdt på flere år. Tor Magnus begynner å gå mot det.

Han kjenner på husets ytterdør, som er låst. Han ringer på. Ingenting skjer. Han legger øret inntil døra, lytter. Og hører musikk. Ved siden av døra henger det en gammel fuglekasse. Han tar vekk taket på den og stikker hånda nedi. Fikler litt før han drar opp en nøkkel. Han låser opp og går rolig rett inn i en ENORM MENGDE SYKLER stuert sammen i vindfanget. Det er så vidt han kommer seg forbi.

22 INT. BARNDOMSHJEM. DAG. 22

Stua ser ut som en tidskapsel fra 1995. Det er nittitalls møbler og nittitalls tapet. Anlegg med både plate- og CD-spiller. Utenom at det mangler en TV på TV-benken ser ingenting ut som det har forandret seg på over tjue år. Tor Magnus går forsiktig over gulvet, bort til familiebildene på veggen.

Det er hans familie det er bilder av. Mor, far, storebror og lillebror. Han betrakter dem. På et av bildene har noen tegnet Hitlerbart og hakekors i pannen på hans avdøde far.

Musikken fra overetasjen skrur av, uten at han merker det. Han er for opptatt med å se seg rundt, gå gjennom bokhyller og nips i hylleseksjonen.

SIVERT

(O.S)

Du får fem sekund på deg til å
komme det til helvete ut herfra før
jeg knuser skallen på deg, din
satans jævel.

Tor Magnus snur seg og ser på en skral skikkelse i bar overkropp som holder et balltre i nevene (som for seeren er gjenkjennelig som han Elin pratet med i Parkeringshuset i første episode).

TOR MAGNUS

Hei, lillebror. Går det bra?

Liten pause.

SIVERT

Tor?!

Tor Magnus sin lillebror, SIVERT DJUPASKAR (33), senker balltreet sitt.

TOR MAGNUS
Ja. Broren din.

SIVERT
Hvordan kom du deg inn.

TOR MAGNUS
Fuglekassen, vel.

SIVERT
Faen gjør du her?

TOR MAGNUS
Jeg har et lite ærend i gamlebyen.
Tenkte jeg bare skulle stikke innom
og si hei. Se hvordan det går det
med deg og sånn. Om du har bra.

Sivert legger merke til kofferten hans.

TOR MAGNUS (CONT'D)
Håpte kanskje jeg kunne bli her hos
deg et par dager i samme slengen.

Pause. Sivert ser på broren sin igjen.

SIVERT
Du ser jo faen meg verre ut enn meg
jo.

MINUTTER SENERE:

Tor Magnus åpner døra inn til sitt gamle rom. Det ser fortsatt ut som da han flyttet ut. Han legger fra seg kofferten på senga og setter seg ned på senga. Det samme *Tottenham Hotspur*-sengetøyet han sov i for tjuefem år siden. Han ser seg rundt. På alle de gamle tingene sine. I rommet ved siden av setter Sivert på musikken igjen, så høyt, at huset nesten rister.

Han løfter kofferten sin opp på senga og åpner den. På toppen av klærne han har pakket med seg ligger det tett i tett med BRENNEVINSFLASKER. Han åpner ei flaske J&B Whiskey og begynner å drikke.

Etter den tredje slurken reiser han seg og går bort til et tomt område i bokhylla si. Han åpner skapet ved siden av. Det er også tomt.

TOR MAGNUS
 (Til seg selv)
 Han har faen meg solgt
 stereoanlegget mitt. Og alle LP-ene
 mine.

23 EXT. HAUGESUND POLITISTASJON. MORGEN. 23

Elin svinger inn på parkeringsplassen utenfor kammerset. Hun parkerer og blir sittende i bilen mens hun ser på kollegaene sine som går inn på stasjonen. Hun leser en melding på mobilen sin: *hei, lille venn. Går det bra med deg nede? Har ikke hørt noe fra deg på lenge, kan du ringe når du får tid. Mamsen.*

Hun lukker øynene og lener seg bakover. Det er ingen god morgen.

24 INT. HAUGESUND POLITISTASJON. MORGEN. 24

Elin følger etter Etterforsker Sørлие innover i et åpent kontorlandskap. Det står flere pulter der, men det er helt tomt. Han tar henne med til pulten helt bakerst i rommet, inni et hjørne.

SØRLIE
 Ja, du får finne deg til rette her
 du da, kaffemaskinen veit du jo
 hvor er. Så kan du jo se på...

Sørлие snur seg og løfter opp et tjukk bunke med dokumenter fra nabopulten som han dumper rett ned på hennes nye pult.

SØRLIE (CONT'D)
 ... Det her når du får litt tid.

Han smiler og rister på hodet, idet han snur seg går igjen. Elin blir bare stående der. Hun ser seg rundt. Usikker på hva hun skal ta seg til. Hun ser ned på bunka med dokumenter, plukker opp den øverste mappa, åpner den så vidt før han legger den tilbake.

25 INT. BARNDOMSHJEMMET. TOR MAGNUS' ROM. FORMIDDAG. 25

Tor Magnus våkner med et rykk i senga si, fullt påkledd. Sollyset skjærer i øynene hans, der han stavrer seg opp. Den tomme J&B-flaska triller ned på gulvet.

Han blir sittende der og bare stirre ut i lufta. Så plukker han opp veska si fra gulvet, tar fram UTSKRIFTENE AV MALERIET TIL JARLE/FRODE og ser litt på dem, før han finner fram mobilen.

26 INT. FRODES SOVEROM. FORMIDDAG. 26

Frode og Jannicke har sex. De avbrytes av mobilen til Frode. Han strekker seg etter den, ser hvem som ringer og legger den tilbake på nattbordet.

JANNICKE

Hvem var det?

FRODE

Ingen.

De fortsetter akten.

27 INT. BARNDOMSHJEMMET. TOR MAGNUS' ROM. FORMIDDAG. 27

Tor Magnus ser på mobilen sin. Han tenker. Så søker han Frode opp på Gule sider og finner adressa hans.

TOR MAGNUS

Kvalsvik? Ok. Det er jo ikke så langt.

28 INT. BARNDOMSHJEMMET. GANG. FORMIDDAG. 28

Tor Magnus står ute i gangen og banker på døra inn til SIVERTS GAMLE SOVEROM. Det er helt stille i huset nå. Ikke en lyd.

TOR MAGNUS

Sivert? Er du våken? Du, jeg stikker ned til byen en tur jeg. Skal du ha på butikken? Skal jeg kjøpe noe mat til oss?

Ingen svarer. Tor Magnus venter et par sekunder til, så går han.

Nede i underetasjen tråkler han seg forbi alle syklene i vindfanget. Idet han skal til å lukke ytterdøra etter seg, stopper han opp og ser på virvaret av sykler. Så går han inn igjen og bort til trappa opp til overetasjen.

TOR MAGNUS (CONT'D)

Sivert?! Er det greit om jeg låner en sykkel av deg eller?!

29 INT. FRODES ENEBOLIG. DAG.

29

Frode står og drikker kaffe på kjøkkenet sitt, delvis i uniform og leser noe post. Jannicke ligger på sofaen og ser på TV. Mobilen til Frode ringer igjen, han tar den uten å tenke seg om.

FRODE

Ja, hallo?

Det er Tor Magnus som ringer. Det får han til å legge fra seg posten på kjøkkenbenken.

FRODE (CONT'D)

Åh, hei TM. Du fikk meldingen min, ikke sant. Ja, bra. Neida, jeg er ikke på jobb, nei. Hva sa du? Du er i byen?

(Pause)

Ja, hvor... er du da? Hæ? *Utenfor?!*

Frode går bort til stuevinduet og kikker ut. Og der står Tor Magnus utenfor huset, sittende på en sykkel med mobilen til øret. Han vinker. Frode nikker kort tilbake.

FRODE (CONT'D)

Jeg kommer ned jeg.

Han legger på. I sofaen snur Jannicke seg og lurer på hva som foregår. Hun skrur ned lyden på TV-en.

JANNICKE

Hva som skjer?

FRODE

Ingenting. Bare bli her oppe du.

JANNICKE

Får du besøk?

FRODE

Bare en kompis fra gamle dager.
Ingen du trenger å hilse på.

30 EXT. FRODES ENEBOLIG. DAG.

30

Tor Magnus setter fra seg sykkelen og går mot inngangsdøra, men før han rekker så langt har Frode allerede kommet ut. Han lukker igjen døra bak seg og prøver å oppføre seg som om det er helt normalt at han ikke slipper Tor Magnus inn...

FRODE

Ja, du har vel ikke sykla helt fra Oslo, vel?

Tor Magnus flirer og rister på hodet. Ser at Frode har på seg en POLITIUNIFORM.

TOR MAGNUS

Det må jeg si. Betyr den der at du har blitt lovlydig siden sist?

FRODE

(Uforstående)

Hæ?

TOR MAGNUS

Lovens Vokter. Var vel ikke alle som så for seg akkurat den karrieren for deg, var det?

Frode ler nervøst. Skjønner hva han sikter til.

FRODE

He he, nei, kanskje ikke. Men desto bedre å se trynene på de når de ser hvem som buster de. Så der har du den.

TOR MAGNUS

Der har du den.

De smiler. Det er spesielt å se hverandre etter så lang tid.

Samtidig som Frode *ikke* vil slippe Tor Magnus inn heller...

FRODE

Ja, du vil vel kanskje se...

TOR MAGNUS

Det store underverket? Ja, det er ikke hast altså. Vi trenger ikke...

FRODE

Nei, vi tar det nå med en gang.

Før Tor Magnus rekker å si noe mer er Frode allerede på vei mot garasjen. Han åpner den og går inn. Tor Magnus følger forbauset etter han.

Tor Magnus står bak Frode mens han flytter på flere bildekk og annet rask.

Til slutt drar han fram maleriet, innpakket i flere lag med søppelsekker. Frode begynner å rive av den svarte platen og pakke det ut.

TOR MAGNUS

Og du sa det her kom fra tanta di?

FRODE

Tante Gudrun. Hu daua i fjor vinter. Røykte tre tjuepakninger til dagen og fikk kreft i halve trynet til slutt. Tante Skorstein pleide vi å kalle henne.

TOR MAGNUS

Og Tante Gudrun, hun fortalte ingen av sine... etterlatte hva det her kunne være for noe?

ØYVIND

Ikke et pip. Jeg fant det på loftet hennes. Stua inn der med masse annet gammalt skit.

Frode setter maleriet ned på gulvet så Tor Magnus kan ta en kikk på det. Han bøyer seg ned, begynner å se på detaljene.

FRODE

Ja, hva tenker du?

TOR MAGNUS

Vel. I første omgang så ville jeg kanskje ikke hatt det stående ute i garasjen da, hvis du har planer om å bevare det i noenlunde gangbar standard...

FRODE

Ja, hva tror du vi kan få for det da? Ti tusen? Tjue? Femti? Fem hundre? En *mill* liksom?

TOR MAGNUS

He. Jeg vet ikke om du kanskje misforstod meg litt da du ringte, men som professor i Kunsthistorie så er det jo først og fremst *akademisk* verdi jeg i utgangspunktet er kvalifisert til å uttale meg om. Ikke... markedsmessig prissetting da.

FRODE

Jaha. Og hvor mye betaler folk for akademiske verdier da?

TOR MAGNUS

Nei, altså, som sagt...

FRODE

Du kom vel ikke hele veien fra Oslo bare for å fortelle meg det? Jeg vil jo få solgt skiten.

TOR MAGNUS

Du er ikke interessert i hvor det... kommer fra?

FRODE

Bare hvis det betyr at jeg får mer for det.

Tor Magnus blir litt satt ut. Dette var vel ikke helt det han hadde forventet seg.

TOR MAGNUS

Ja, nei, jeg kan så klart høre med et par gallerister og auksjonshus, hvis du virkelig vil det. Men skal vi få katalogisert det skikkelig, så må vi jo nesten prøve å finne ut hvor det faktisk kommer fra. Om det for eksempel er noen her i lokalområdet som vet hvem opphavsmannen kan ha vært og den slags.

FRODE

Du har vel ikke tenkt å gå rundt og vise det til all slags folk vel?

Tor Magnus stusser over spørsmålet.

TOR MAGNUS

Hva, er det et... problem?

Frode vrir seg.

FRODE

Nei, altså. Bare det at slekta trenger jo ikke å få vite så mye mer om det her. Du veit, arv og alt det der... Beste hadde jo vært om du bare tok det med deg tilbake til Oslo nå med én gang egentlig.

(MORE)

FRODE (CONT'D)

Så gjør du alt det du må gjøre der borte, og heller ringer meg når du har fått en bra pris for det. Ok? Kan vi ikke bare si det sånn?

TOR MAGNUS

(Usikker)

Du mener jeg skal ta det med meg nå?

FRODE

Ja, hvorfor ikke? Det var jo du som sa at det ikke kunne stå her ute i garasjen.

TOR MAGNUS

Joda, men jeg mente jo bare at det kanskje var lurt å ta det *inn* da...

FRODE

Ja, hvor holder du hus da? Kan du ikke bare sitte på med meg på vei til jobb nå da?

TOR MAGNUS

Nei, altså... Tror du det er så... lurt da?

FRODE

Ja, du bor vel ikke hos *broren* din, vel? Hm?

Tor Magnus blir rådvill et lite tidel. Så tar han seg inn igjen.

TOR MAGNUS

Hæ? Nei, er du gal, det skulle tatt seg ut. Jeg bor jo på hotell så klart, nedi byen.

Frode begynner å pakke maleriet inn i søppelsekkene igjen.

FRODE

Perfekt. Men da kjører vi nå da.

TOR MAGNUS

Ja, men hva med... sykkelen min? Jeg sykla jo ned her.

Frode ser ut på sykkelen. Den er et vrak av en offroad-syssel. Han begynner å le.

FRODE

Hvem har du fått den av? Sivert?

TOR MAGNUS
Hæ? Nei, altså...

Frode ser "oppgitt" på Tor Magnus.

FRODE
Altså, hvis du "lånte" en sykkel av
han der broren din, så kan du bare
la den stå igjen her. Den sykkelen
der er uansett tjuvgods.

32 EXT. HOTELL AMANDA. HAUGESUND. DAG. 32

Frode kommer kjørende, han stopper opp foran Hotell Amanda nede på kaien. Ut av bilen klyver Tor Magnus med maleriet.

TOR MAGNUS
Ok, men da ringer jeg da, hvis jeg
finner ut noe mer?

FRODE
Ring så fort du veit hva du kan få
for det du.

TOR MAGNUS
Ja, apropos det. Jeg...

Frode tar tak i bildøra og lukker den igjen og før Tor Magnus får sagt noe mer. Sekunder seinere spinner bilen av gårde og forsvinner. Tor Magnus blir stående der. Han snur seg og ser på hotellet bak seg. Så begynner han å gå oppover gata, vekk fra hotellet.

33 EXT. HAUGESUND SENTRUM. DAG. 33

Tor Magnus vandrer gjennom den døsigte HARALDSGATA - Norges lengste gågate. Han ser på folkene og butikklokalene rundt seg. Til slutt stopper han opp utenfor et gammelt og loslitt ANTIKVARIAT. På skiltet ovenfor de store utstillingsvinduene står det *HERSCHEL LEVIN & SØN*. Tor Magnus går bort til døra og åpner den forsiktig. Ei lita bjelle ringer idet han går inn.

34 INT. ANTIKVARIAT. DAG. 34

Stedet er fylt til randen med all slags antikviteter, krimskrams og gamle snurrepiperier. Tor Magnus går sakte innover mens han ser seg rundt. Etter en liten stund får han øye på en kvinne som sitter helt i enden av lokalet og spiser en fettete bagett mens hun ser på en liten TV. Han går bort til henne.

TOR MAGNUS
Herschel Levin? Eller sønn?

JUDITH LEVIN (65) tar ikke øynene sine av TV-skjermen.

JUDITH
Herschel var min far. Og noen sønn
fikk han aldri. Hva kan jeg hjelpe
deg med?

TOR MAGNUS
Jeg ser etter tegneseriene. Skal
ikke de står her ute i kroken?

JUDITH
Tegneserier slutta vi med i 2003.
Da blei jeg nødt til å kjøre
femogtjue kilo rett på bosset.

TOR MAGNUS
Så du har ikke fått inn noe mer
Daredevil altså?

JUDITH
Daredevil?

For første gang ser hun på det som for øyeblikket, er hennes eneste kunde. Tor Magnus smiler. Judith ser på han. Gradvis går det opp for henne hvem det er som står der.

JUDITH (CONT'D)
Tor? Er det deg?

TOR MAGNUS
God dag, Frøken Levin.

Hun legger fra seg bagetten. Tørker seg rundt munnen.

JUDITH
Men, men. Hva gjør du her?

SENERE:

Tor Magnus har satt seg ned. De drikker rødving og spiser jødekaker. Stemningen er varm.

JUDITH (CONT'D)
Så, professor altså? Det må jeg si,
Tor Magnus, det hadde jeg ikke...

TOR MAGNUS
Trodd?

JUDITH

Eller, jo. Jeg kan absolutt se for meg deg som professor. Du var jo litt sånn som barn, ekspert på alt mulig rart. Men, sånn som dere... hadde det. Ja, jeg mener, hjemme og sånn. Det kan jo ikke ha vært lett. Jeg har jo sett broren din. Han har jo gått her i gatene i mange år nå.

TOR MAGNUS

Det er vel et under at han fortsatt lever, antar jeg.

JUDITH

Ting var jo litt annerledes den gangen. Du gikk liksom ikke til barnevernet hvis ikke det dreide seg om nær familie. Ja, folk meldte vel ikke ifra da heller, kan jeg tenke meg. Men, det var jo ikke sånn at jeg ikke fikk med meg at det var en grunn til at kom her så mye. Du og han kompisen din.

TOR MAGNUS

Hvem, Jarle?

JUDITH

Ja, dere to. Der var vel litt like, var dere ikke?

TOR MAGNUS

Tja. Tror kanskje det eneste vi hadde til felles, var at begge to ville være minst mulig hjemme egentlig.

JUDITH

Ja, det var jo veldig trist det med han da. At det skulle ende sånn.

TOR MAGNUS

Ende? Hva mener du?

Hun ser alvorlig på han.

JUDITH

Har du ikke fått det med deg? Han ble jo drept for litt over en uke siden.

TOR MAGNUS

Jarle?! Drept?

(Satt ut)

Nei, det har... ingen fortalt meg noe om. Men, så har jeg jo ikke vært her på nesten to tiår heller da.

JUDITH

Politiet snakker om noe slags oppgjør i et kriminelt miljø. Jeg tror jo du skal være glad for at du kom deg vekk herfra, jeg. Fra alt sammen egentlig.

TOR MAGNUS

Ja, nå er jeg jo tilbake da...

JUDITH

Ja. Er det... det er vel ikke på grunn av Sivert, vel?

TOR MAGNUS

Hæ? Nei, det har ingenting med broderen å gjøre. Faktisk så er det jo på grunn av det her.

Tor Magnus tar fram det plastinnpakkede maleriet sitt. Han pakker det opp og viser det til henne.

JUDITH

Og hva er dette for noe da?

TOR MAGNUS

Nei, det lurder jo jeg litt på også. En gammel venn av meg her sier han har arva det, og så har jeg sagt meg villig til å se om ikke jeg kan finne ut litt mer om det.

JUDITH

Ja, har du funnet ut noe da?

TOR MAGNUS

Nei... Eller, ikke noe mer utover at det er visse ting med det som ikke passer helt inn i de norske malertradisjonene vi kjenner til, hvis det er så gammelt som det jeg tror. Se bare på fargetonene her for eksempel. Hva ville du kalt grunnfargen her?

Hun bøyer seg fram, ser på maleriet.

JUDITH

Hm. Nei, jeg vet ikke, en slags brunfarge? Eller rød? Rustrød? Kanskje... sepia?

TOR MAGNUS

Nettopp. Sepia. Som igjen er en typisk *blekkfarge*, ikke sant.

JUDITH

Ja, er det noe spesielt med det da?

TOR MAGNUS

Kanskje ikke i utgangspunktet. Men se på strøkene. Det her er jo *malt*. Med pensel. Og blekk. Og det er jo litt spesielt faktisk.

JUDITH

Fordi?

TOR MAGNUS

Fordi *blekkkunst* strengt tatt ikke har eksistert i vesten før i nyere tid. Primært er dette noe vi ser i tradisjonell øst-asiatisk malerkunst. Her hos oss fattet egentlig ikke folk interesse for den slags før så seint som på sekstitallet.

JUDITH

Hm.

TOR MAGNUS

Ja. Så hvis ikke det har bodd japanere her i nærområdet i godt over hundre år, så er jo det litt *hm*, ja.

JUDITH

Japanere veit jeg ikke noe om, men det der, det har jeg jo sett før.

TOR MAGNUS

Hva da?

JUDITH

Fyrtårnet der.

Hun peker på fyrtårnet på maleriet, helt oppe i venstre billedkant, på toppen av klippene.

TOR MAGNUS

Ok. Og hvor har du sett det da?

JUDITH

Rett bak deg.

Hun nikker mot noe bak han. Tor Magnus snur seg...

TOR MAGNUS

Hæ?

... Og ser tre eldre SKIPSMALERIER hengende på veggen. De to øverste er av SKUTER fra attenhundretallet en gang, mens det nederste først og fremst ser ut som avbildningen av et FORLIS: En skonnert som har gått på land i et voldsomt uvær, og er i ferd med å bli spjæret opp mellom de skarpe svabergene.

Tor Magnus reiser seg og går bort til det. Ser at på toppen av klippene er det avbildet nøyaktig det samme SLUKKEDE FYRTÅRNET som på hans eget maleri.

TOR MAGNUS (CONT'D)

Hva er det her for noe?

JUDITH

Nei, rimelig standard maritim kunst har nå jeg trodd i alle år.

Tor Magnus ser på maleriet, nede i høyre hjørnet står en så vidt leselig signatur: *L. Mannes*.

TOR MAGNUS

L. Ma...nnes? Noen peiling på hvem det er da? Eller var, kanskje?

Han snur seg og ser på Judith igjen.

JUDITH

Ingen anelse.

TOR MAGNUS

Så det er ikke du som har handlet det her inn altså?

JUDITH

Nei. Mesteparten, eller, omtrent alt egentlig, av kunsten som henger her inne, er sånn som står igjen etter pappa. Han drev mye tuskhandel på begynnelsen av syttitallet med forskjellige kunstforhandlere i distriktet.

(MORE)

JUDITH (CONT'D)

Jeg veit ikke, han så vel for seg at det skulle gi noe avkastning på lang sikt eller noe sånt. At han liksom var en stor kunstekspert. Du ser jo hvordan det har gått.

Tor Magnus ser på maleriet på veggen igjen. Tømmer rødvinsglasset og tenker. Langs dekk på det forliste skipet er det så vidt antydninger til små krakeleringer i malingslaget. Han berører så vidt de mikroskopiske sprekkene.

35 INT. HAUGESUND POLITISTASJON. MORGEN. 35

Elin står ved kaffemaskinen og venter på at koppen hennes skal fylles opp. Oppedal passerer henne. Han ser ut som han har vært på ukes-fylla.

ELIN

God morgen Bjarne.

Oppedal ser på henne som om hun er satan sjøl, før han taus han forsvinner inn i kontorlandskapet. Sekunder senere er kaffemaskinen ferdig med sitt.

MINUTTER SENERE:

Elin setter seg ned ved pulten sin. Ser på Oppedal som allerede har sovna ved sin. Hun har ei god bunke med dokumenter hun begynner å gå gjennom mens hun drikker kaffen sin.

36 INT. BARNDOMSHJEMMET. TOR MAGNUS' ROM. MORGEN. 36

Tor Magnus ligger i senga under den alt for korte dyna si og ser opp i taket. Det kommer musikk og latter fra underetasjen. Klokka på mobilen er ikke mer enn halv ni på morgenen. Ute er det lyst og fint. På gulvet ligger maleriet.

Han setter seg opp, finner fram mobilen og googler "L. Mannes" på mobilen. Får null treff. Tor Magnus blir sittende på sengekanten og tenke. Under han brøles det til tung techno.

37 INT. BARNDOMSHJEMMET. STUE/KJØKKEN. MORGEN. 37

Tor Magnus kommer ned i stua. I sofaen sitter det to SPEEDFREASKS. De skvetter av synet av en *streiting*. Tor Magnus stopper opp og ser på dem.

TOR MAGNUS

Går det bra her?

SIVERT

(O.S)

Slapp av, det er bare broren min,
professoren.

Sivert kommer ut fra kjøkkenet, passerer han og setter seg i sofaen med de andre. Gjestene stirrer på Tor Magnus.

SPEEDFYR#1

Er broren din professor?

SIVERT

Han er på besøk fra Oslo. Faen skal jeg gjøre da, la han bo på gata liksom? Han er jo slekta mi. Kjøtt og blod og jææævlig mye hjerne!

Tor Magnus snur og går ut på kjøkkenet. Han åpner kjøleskapet og ser at det er fullstendig tomt. Lukker det og går ut i gangen og begynner å kle på seg. I vindfanget begynner han å vikle løs en ny sykkel.

TOR MAGNUS

(Ropende)

Sivert?! Er det greit om jeg låner
enda en sykkel av deg?

SIVERT

(Ropende tilbake)

Ta så mange du vil! Men husk
sykkellås! Folk stjeler som noen
narkomane ravner i den byen her!

De tre i stua begynner å le. Tor Magnus tar med seg sykkelen og forsvinner ut.

38 EXT. HAUGESUND FOLKEBIBLIOTEK. FORMIDDAG. 38

Tor Magnus parkerer sykkelen sin utenfor biblioteket og går inn.

39 INT. HAUGESUND FOLKEBIBLIOTEK. FORMIDDAG. 39

Han sitter foran en PC i den lokalhistoriske avdelingen. Spiser bagett og drikker cola mens han søker på "L. Mannes". Han finner først ingenting. Ikke før han søker på navnet i digitaliserte versjoner av Haugesunds Avis.

Da får han plutselig et treff, datert til 4. August, 1908, med overskriften:

PREST FRYKTET DRUKNET I KARMSUNDET.

Tor Magnus bøyer seg fram mot skjermen, leser den korte notisen om LINFRED MANNES.

TOR MAGNUS
(Med bibliotekstemme)
En prest?! Avaldsnes Kirke? Ja vel?

Han blir sittende og tenke litt. Så skriver han ut en kopi av notisen, reiser seg og pakker sammen sakene sine.

40 EXT. HAUGESUND FOLKEBIBLIOTEK. FORMIDDAG. 40

Tor Magnus står over sykkelen og sjekker avstanden ut til Avaldsnes på Karmøy på sykkel. Google Maps sier det skal ta en snau halvtime. Han ser opp på himmelen, før han setter seg på sykkelen.

41 INT. HAUGESUND POLITISTASJON. FORMIDDAG. 41

Elin sitter og sammenligner flere av sakene hun har på pulten sin. Sørlie og Oppedal sitter og pludrer i andre enden av rommet. Hun reiser seg og tar med seg ei mappe bort til dem.

ELIN
Hei, er dere veldig opptatte?

Sørlie og Oppegård snur seg overraska og ser på Elin.

ELIN (CONT'D)
Den her forsvinningssaken fra november i fjor, nede i Kommunegården, dere har gitt meg. Fulgte dere opp noen av vitnene der? Flere av de beskriver jo den samme varebilen ser det ut som.

Oppedal retter seg opp. Setter fra seg kaffekoppen sin.

OPPEDAL
Du. Det skithålet der. Du vil ikke være der mer enn du absolutt må. De folka der sover jo faen meg i sitt eget piss. Tror du noen her orker å dra en av de med seg inn på avhørsrommet? Vi hadde jo måttet sanere halve bygget her hvis vi slapp inn en av de lasaronene der.

Sørlie begynner å le. Og plutselig sitter de med ryggen til Elin igjen og ignorerer henne fullstendig mens de ler og rister på hodet.

SØRLIE

Kommunegården ja. Fy faen. Husker du han Berentsen i null seks. Det var vel også borte i Kommunegården, var det ikke?

OPPEDAL

Nei, fant de ikke han oppe i Vangen da? Du mener han som mangla en fot, ikke sant?

SØRLIE

Nei, nei, det var jo Franzen som mangla foten. Han her mangla *armen* han.

Elin går tilbake til pulten med mappa si, mens Sørлие og Oppedal blir sittende og le for seg selv.

42

EXT. AVALDSNES KIRKE. DAG.

42

Tor Magnus kommer syklende inn på kirkegården. Det har tydeligvis vært en mye verre tur enn han så for seg. Han setter fra seg sykkelen inntil et gjerde og blir nødt til å bare stå der litt med øynene igjen før han kan gå videre.

Et eller annet sted hamres det noe voldsomt. Tor Magnus følger lyden mot kirka, runder hjørnet og går nesten rett på Kirketjener Arvid der han sitter på gressklipperen og betrakter sin overordnede, Gordon, som står med ryggen til og rister noe voldsomt.

Arvid nikker til Tor Magnus. Han nikker tilbake, ser på presten som står der i prestekjole og med øreklokker og hamrer et DIGERT SLAGBOR nedi jorda ved siden av kirkeveggen. Foran ham igjen står en hydraulisk kran og en gravemaskin. Ved siden av ligger bautaen, Jomfru Marias synål, strak ut på bakken.

TOR MAGNUS

(Høyt, delvis ropende)
Hva skjer?!

ARVID

(Også delvis ropende)
Han prøver å stoppe dommedag!

TOR MAGNUS

(Enda mer ropende)
Han gjør hva sa du?!

ARVID
 (Av full hals)
 Dommedag!!

Tor Magnus skjønner ingenting. Det blir en litt rar pause mellom dem.

ARVID (CONT'D)
 Apokalypsen. Armageddon. Ragnarok.
 Hei, Gordon! Kan du ta en liten
 pause eller?! Du har fått besøk!

Ingen reaksjon. I stedet begynner det legge seg røyk rundt føttene på presten, som strengt tatt ser ut som han ikke aner hva han holder på med.

ARVID (CONT'D)
 GOOOOORDOOOON!!

Endelig reagerer presten. Han snur seg og ser på Arvid og Tor Magnus. Slagboret rister i hendene hans.

ARVID (CONT'D)
 Det er noen her som vil snakke med deg.

Gordon slår av boret, tar av seg øreklokkene og kommer ned til de med et smil. Han strekker fram hånda, ser at han har på seg svært skitne hansker og trekker den raskt tilbake.

GORDON
 Heisann. Beklager det der, vi har en aldri så liten situasjon her på bruket for tiden.

TOR MAGNUS
 Det går fint. Er det du som er... sjefen her?

GORDON
 Sjef og sjef. Jeg er vel mer som en avdelingsleder. Sjefen er jo...
 (Nikker opp mot himmelen)

TOR MAGNUS
 Ja, nettopp.

Arvid himler med øynene.

GORDON
 Men hva kan jeg hjelpe deg med?

Tor Magnus finner fram utskriften sin av Haugesunds Avis og gir den til Gordon.

TOR MAGNUS

Ja, nei, det her høres kanskje litt søkt ut, men jeg driver en aldri så liten etterforskning av lokale kunstnere, og i den sammenhengen så dukket en av forgjengerne dine opp som muligens av interesse.

Gordon tar av seg arbeidshanskene og tar imot utskriften.

GORDON

Som kunstner?

TOR MAGNUS

Jeg tror faktisk det, ja.

GORDON

Ja, det er vel ikke han Kåre Koppang du tenker på? Han dreiv jo og lagde noe keramikk på kveldstid inni sakristiet i si tid tror jeg.

TOR MAGNUS

Nei, ikke keramikk, så vidt jeg veit.

Tor Magnus nikker mot papiret i hånda til Gordon. Han begynner å lese. Arvid blir også interessert og kommer bort for å lese sammen med ham.

GORDON

(lesende)

Den tilflyttede presten ved Avaldsnes Kirke, Linfred Mannes, har nå vært savnet i over halvannet måned. Ingen sikre observasjoner er gjort siden...

Arvid peker på hovedoppslaget på Avis-forsida: ENORM EKSPLOSJON I SIBIR RYSTER DEN RUSSISKE BJØRNEN.

ARVID

Juni, 1908. Den eksplosjonen der, det var jo Tunguska-eksplosjonen det. De vet jo fortsatt ikke sikkert hva som var den egentlig årsaken. Mange tror jo det var en UFO som landa der. Litt sånn som i John Carpenters *The Thing*.

Gordon vifter irritert vekk fingeren hans.

GORDON

Nå må ikke du begynne å mase om de fantasiene dine igjen.

TOR MAGNUS

Linfred Mannes. Sier det navnet deg noe?

GORDON

Aldri hørt om. Men, bøkene våre går jo tilbake til begynnelsen på attenhundretallet, så hvis han har arbeidet her i noe form for kapasitet, så burde vi jo finne han. Vi kan jo gå inn og ta en kikk hvis du vil? Sett om vi fant navnet hans noe sted?

TOR MAGNUS

Ja, hvis du har tid til det så hadde jo det vært helt fantastisk egentlig.

GORDON

Tid? Klart vi har tid! Det er bare bra med en pause her nå så får denne helvetesrøyken lagt seg litt og. Arvid, tar du over her, så går jeg inn med besøket vårt imens?

Gordon tar med seg Tor Magnus og forsvinner, mens Arvid blir stående igjen. Han ser bort på prosjektet til sjefen sin. Rister på hodet, før han finner fram headsettet sitt og begynner å gå nedover mot sjøen i stedet.

43

INT. AVALDSNES KIRKE. KONTOR. DAG.

43

Gordon har funnet fram en bunke med eldre bøker i mørkt skinn. Han står ved siden av pulten sin og blar i dem, mens Tor Magnus følger interessert med.

GORDON

Merkelig. Det ser jo ut som vi mangler hele det året her faktisk. 1906. Så hopper det rett over på 1909.

Gordon ser på Tor Magnus.

GORDON (CONT'D)

Er ikke det litt mystisk da?

TOR MAGNUS

Jo, kanskje...

GORDON

Bare kanskje? Jeg ville jo sagt at det var kjempemystisk! Her prøver vi å finne ut mer om antageligvis den eneste presten i hele prestegjeldet som noen gang har forsvunnet på havet, og så er alt om han borte vekk? Det er jo nesten som på film det!

Gordon blir åpenbart gira på tanken om å være med i et spenningsplott. Han begynner å åpne og bla gjennom alle bøkene på pulsten. Leter etter noe, uten anelse om hva det kan være.

TOR MAGNUS

Ja, nå er jeg vel ikke helt sikker på hva jeg leter etter her heller egentlig. Det var vel mest bare for å sjekke om det kunne dukke opp noe om denne Mannes her. Egentlig er det jo dette maleriet til en venn av meg som er hoved...

Gordon smeller igjen ei bok. Som om han plutselig kommer på noe viktig.

TOR MAGNUS (CONT'D)

... Mysteriet her.

GORDON

Hu Beth Elin sveiv jo rundt her lenge og samla på alt mulig hun kom over. Kanskje vi finner noe der?

TOR MAGNUS

Beth Elin?

GORDON

Ja, du veit, lederen for Nord-Karmøy Yngre Lokalhistorieforening. Eller, leder og leder. Det er nå vel bare henne der da. Uansett, hun ville jo ha denne utstillingen sin ute i våpenhuset for et par år siden, så da vi sa ja til det, var det ikke måte på hvor mye gammalt rask og rot hun klarte å dra fram. Herregud, hun fant jo rom oppe loftet som vi ikke visste om en gang!

(MORE)

GORDON (CONT'D)

Ja, nei, det var jo bra vi fikk stoppa henne til slutt. Ellers hadde hun vel endt opp med å finne Paktens Ark under gulvbordene her eller noe sånt!

Liten pause.

TOR MAGNUS

Du tror hun kan ha funnet noe av interesse?

GORDON

Si det. Det ligger nå inne på vaskekottet i hvert fall. Vi hadde jo tenkt å kaste alt sammen etterpå, men Arvid har vel aldri fått ut fingen, kan jeg tenke meg.

Denne gangen er det Gordon som himler med øynene.

44 EXT. AVALDSNES KIRKE. SJØKANTEN. DAG.

44

Arvid har funnet seg en god stein å sitte på nede med sjøen. Han hører på ENSLAVED mens han finner fram en joint og fyrer opp. Han blir sittende og se ut på *Karmsundet*. Skipene som siger forbi. Den rolige sjøen som ruller fram og tilbake.

Så legger han merke til en avlang, grå masse som ligger flyter i taren et par meter ifra han.

Han reiser seg med jointen i munnen og går bort til fjøresteine. Hva er det her for noe? Han sparket forsiktig i den, før han setter seg ned på huk. Det er en TENTAKEL. Han ser hvordan den forsvinner nedover i fjøra: en meterlang, grå tentakel.

45 INT. AVALDSNES KIRKE. GANG/KOTT. DAG.

45

Gordon og Tor Magnus står og ser inn i et bøttekott. Bak vaskepersonalets materiell står det stablet flere pappesker inntil veggen. De på bunnen er skadet av fukt og ganske mugne.

GORDON

Ja, nei, du får slå deg løs her inne du da. Se om du finner noe. Alt skulle nå uansett i søpla, så hvis du finner noe av interesse, så er det jo bare bra det.

TOR MAGNUS

Vi får se. Sjansen er vel minimal
antar jeg.

Gordon tar på seg arbeidshanskene igjen.

GORDON

Ja, hvis det er noe mer du lurert
på, så veit du jo hvor du finner
meg. Jeg er nå der ute og bekjemper
hedningenes omen resten av dagen
jeg.

Gordon forsvinner mens Tor Magnus går inn i kottet. Han
triller ut vaskeutstyret og begynner forsiktig å løfte ned
den øverste eska. Åpner den og finner en masse gamle skåler
og fat av tinn. Han tar ned ei eske til og åpner den.

46 EXT. AVALDSNES KIRKE. SJØKANTEN. DAG.

46

Arvid drar i tentakelen. Gradvis kommer noe mørkt til syne i
vannskorpa. En kropp og flere tentakler. Han drar den mørke,
bevegelige klumpen inn på land.

Det er en BLEKKSPRUT. Dekket av tang og tare. En grå, råttent
blekksprut, av en størrelse som sjeldent eller aldri befinner
seg ved Norskekysten (uten at Arvid er klar over det på noe
slags vis).

Han begynner å undersøke den. Ser at den mangler BEGGE
ØYNENE. Han snur det slimete, geléaktige vesenet over på
siden. Den har noe i NEBBET sitt. Et par bittesmå, avrundede,
mjuke objekter. Arvid tar det siste trekket av jointen sin
før han begynner å dra i de. For sent skjønner han at det han
drar i, er ei HÅND.

Arvid detter bakover når han ser det: det stikker en liten
hånd ut av munnen på blekkspruten. En menneskehånd. Ikke
større enn et par centimeter. En blå og død hånd, tilhørende
en nyfødt.

Han prøver å komme seg opp av vannet. Får totalt panikk.
Sklir og går på trynet igjen. Mister headsettet ned i sjøen.
ENSLAVED forsvinner. Til slutt får han krabbet seg ut av
vannet og springer oppover mot kirkegården.

47 INT. AVALDSNES KIRKE. GANG/KOTT. DAG.

47

Tor Magnus har åpnet flere av eskene. En av de er tettpakket
av bøker som han er i ferd med å ta ut og gå gjennom. Det er
eldre bøker, tunge og innbundet i skinn. Bibler og
salmebøker.

Han blar gjennom dem uten å finne noe særlig interessant. Plutselig smeller det med dørene et eller annet sted.

ARVID

(O.S)

Gordon! Hvor i helvete er du?!

Tor Magnus stopper å bla. Arvid stormer forbi, ser Tor Magnus og stopper opp.

ARVID (CONT'D)

Ha du sett Gordon?

TOR MAGNUS

Nei, gikk han ikke ut igjen da?

GORDON

Faen i helvete altså, sitter han oppe på loftet og runker igjen nå?

Arvid springer videre. Tor Magnus lukker igjen boka han har i nevene og skal til å legge den tilbake i eska, da han Charles Darwin sin *MS Beagle* i bunn av eska.

TOR MAGNUS

(Til seg selv)

Darwin? I Guds hus? Jaha.

Han plukker opp boka og åpner den. Det står initialene L.M. inni omslaget. Ut detter det to brev, adressert til en Professor Holgersen ved Lund Universitet. Idet han skal til å plukke de opp igjen kommer Gordon og Arvid gående raskt forbi.

ARVID

Nede med sjøen sier jeg. Inni en *jævla* blekksprut!

GORDON

Men herre Jesus, hva er det du sier for noe? Og hva i alle dager gjorde du nede med sjøen nå?

De haster ut av kirka. Tor Magnus går ut av kottet og ser etter dem. Han ser ned på boka han har i hendene. Brevene på gulvet. Han plukker de opp og stikker alt sammen ned i veska si, så går han ut han også.

Arvid og Gordon kommer småløpende ned til Blekkspruten. Bak dem følger Tor Magnus etter.

GORDON

Et barn?

ARVID

Fy faen. Fy faen. Fy faen.

GORDON

Kan du slutte å banne sånn?

De kommer fram til blekkspruten og stopper opp. Gordon bøyer seg forsiktig ned, han kjenner på den lille hånda.

GORDON (CONT'D)

Den er kald.

ARVID

Ja, klart den er kald, hva faen trodde du?

Gordon prøver å dra den litt mer ut. Det kommer skvulpelyder fra blekkspruten. Noe som gjør Arvid akutt dårlig. Han begynner å kaste opp.

Tor Magnus stopper opp litt på avstand. Han ser på de to karakterene. På hva de holder på med. Han ser den lille hånda stikkende ut av blekkspruten, blir helt bleik, så:

49 EXT. BASSENG. VARMT FERIESTED. DAG. 49

FLASHBACK:

En ung gutt står på bassengkanten med gule armer, lykkelig og spent. Han gjør seg klar til å hoppe ut i bassenget. Der står Tor Magnus. En annen utgave av Tor Magnus, klar til å ta imot han.

Gutten hopper. Idet han treffer vannflaten:

50 EXT. AVALDSNES KIRKE. DAG. 50

Tor Magnus går vekk fra Gordon og Arvid så fort han klarer. Puster tungt. Hjertet hans slår. For raskt. Han ser seg tilbake et lite øyeblikk, på Gordon og Arvid som står der nede og fekter med armene. Så:

51 EXT. BASSENG. SYDEN. TIDLIG MORGEN. 51

FLASHBACK:

Gutten fra i sted flyter i bassenget på magen. Livløs. Sola har enda ikke stått opp skikkelig. Det er helt tomt der.

52 INT. HAUGESUND POLITISTASJON. DAG.

52

Elin sitter ved pulten sin og ser på ledige stillinger hos NAV. Det er helt stille. Sørlie og Oppedal er vekkt. Det eneste i rommet utenom henne er støvet som danser i solstripene.

Plutselig kommer Ann-Kristin inn i rommet.

ANN-KRISTIN

Du må ut til Karmøy. Nå med en gang. De har en mors der ute. Et foster. I sjøen, av alle steder.

Elin skvetter og lukker fort vinduet med NAV-annonsene.

ELIN

Meg? Alene?

ANN-KRISTIN

Ja, ser du noen andre her?

ELIN

Hva med Sørlie og Oppedal da? Hvor har de blitt av? De har jo ikke gjort noe annet enn å sitte på ræva i hele dag.

ANN-KRISTIN

Nei, de er vel ute og jobber med Grønås-saken antar jeg. De har vel mer enn nok å henge fingrene sine i de to.

ELIN

Ja, ok, men burde jeg ikke ha noen med meg?

ANN-KRISTIN

Noen har mistet det nyfødte barnet sitt her, Simonsen. Du må reise ut og sikre åstedet. Til teknikerne kommer. Det klarer du.

Ann-Kristin snur og går før Elin får sagt noe mer.

53 EXT. KARMSUND BRO. ETTERMIDDAG.

53

Elin kjører over broa til Karmøy. Det går sakte siden hun er midt i ettermiddagsrushet. På toppen rekker hun akkurat å legge merke til en person som står helt inntil rekkverket og stirrer ned: Tor Magnus.

Elin kommer nedover mot funnstedet. Gordon og Arvid kommer henne i møte, bak dem har politifolk begynt å sperre av området.

ELIN

Det var dere som gjorde funnet?

Gordon ser ut som han nettopp har hatt et panikkanfall. Arvid er nervøs. Han liker *ikke* politiet.

GORDON

Åh. Herre Jesus. Først Maria, så det her. Nei, nå står ikke verden til påske. Bokstavelig talt.

ELIN

Maria? Hvem er det?

ARVID

En stein. Ikke hør på han.

Elin ser på de. Én ting er at hun er usikker i sin nye stilling, men dette var jo også litt av noen raringer.

ELIN

Ok. Men... dere bare fant... barnet, sånn uten videre? Nede i sjøkanten

Arvid nikker. Gordon rister på hodet. Elin ser på han.

ELIN (CONT'D)

Ikke?

GORDON

Hæ?

ELIN

Dere fant ikke barnet sånn nede med sjøen allikevel? Du ristet på hodet.

GORDON

Jo jo. Det gjorde vi. Eller han da. Det var Arvid som fant det. Jeg aner fortsatt ikke hva han gjorde på der nede.

Elin ser på Arvid igjen.

ARVID

Ja, du tror vel ikke jeg har noe med det her og gjøre?! Det er jo helt sjukt.

ELIN

Det er ingen som tror noe her.

Pause.

ELIN (CONT'D)

Ikke foreløpig i hvert fall.

Det trigger umiddelbart Arvid. Han begynner å frike ut. Mister maska. Gordon legger en hånd på han.

GORDON

(Til Arvid)

Slapp av Arvid. Det her går bra. Du er ikke mistenkt for noe. Bare si til politidamen hvorfor du plutselig var nede med sjøen. Det er alt vi vil vite nå.

Arvid begynner å grine. Gordon holder rundt han mens han ser på Elin. Alt blir bare enda merkeligere.

GORDON (CONT'D)

Tror kanskje det er best hvis du går ned og tar en kikk selv, jeg. Da skjønner du sikkert at Arvid her ikke har noe skyld i det her.

ELIN

Ja, kanskje det...

Hun nikker, så begynner hun å gå videre. Etter et par skritt stopper hun opp og snur seg igjen.

ELIN (CONT'D)

Forresten, bare så det er klart: dere har ikke sett noen andre her heller? Ingen... mistenkelige typer som har vært rundt her og gått? Folk som ikke skal være her, eller noe sånt?

GORDON

Det her er en gravplass. Det er mistenkelige folk her hele tiden.

Arvid har sluttet å hulke. Han ser på Elin.

ARVID

Du hadde jo han som var her da vi fant de da. Han forsvant jo bare plutselig.

ELIN

Hvem var det?

GORDON

Han hadde jo ingenting med det her å gjøre vel!

ELIN

Ja, hva gjorde denne personen her da?

GORDON

Han var jo etterforsker. Sånn som deg.

Elin blir overrasket.

ELIN

Det har vært en politimann her tidligere i dag?

Gordon rister på hodet.

GORDON

Nei, ikke politimann. En kunstdetektiv. Han jaktet på malere. Ikke mordere.

De ser på hverandre, ingen sier noe mer. Elin ser nedover mot sjøen, de to politimennene som står der og rister på hodet. Hun går mot de. Ser hvordan tjenestemennene løfter opp BLEKKSPRUTEN MED FOSTERET INNI.

55

INT. TAXI. TIDLIG KVELD.

55

Frode og Harald sitter tause i baksetet av en taxi. De er dresskledde og alvorlige. Taxisjåføren hører på musikk. Den første som bryter tausheten er Harald.

HARALD

Du sa ikke noe om det her til Jannicke, vel?

FRODE

Hæ?

HARALD

Hu har jo ringt i halve dag.

FRODE
Har Jannicke ringt *deg*?

HARALD
Hva mener du?

FRODE
Nei, altså... Jeg bare...

HARALD
Hva, du har ikke noe på gang med
ekskona mi, vel?

FRODE
Hæ, er du gal? Nei, akkurat det
kvinnfolket skal du få ha for deg
selv.

Harald ser mistenkelig på Frode. Han er faen ikke sikker på om han stoler på kompisen sin. Frode tar kjapt fram mobilen - for å ha noe annet å snakke om - og viser et par bilder på den til Harald.

HARALD
Hva er det her for noe?

Harald ser på bildene. Det er ulike pressefotos av *Ansgar*, i anledning børsnoteringen av ALNE SHIPPING.

FRODE
Kjenner du han ikke igjen? Det er
jo han vi skal på fest hos.

Harald zoomer inn på ansiktet til Ansgar.

HARALD
Hei, det er jo...

FRODE
Ansgar Alne. The boss himself. *Il*
Duce i Alne Shipping.

Harald blir overrasket. Gir mobilen tilbake til Frode

HARALD
Wow. Så fyren...?

FRODE
M-m. Reder. Men ikke bare det, han
er faen meg Vestlandet *rikeste*
reder og. Hm? Det hadde du ikke
tippa?

Taxien stopper plutselig. De rykkes ut av samtalen. Sjøføren snur seg og ser på de.

SJÅFØR

Folkets Hus, i Kopervik. Dere er framme.

De ser ut vinduene, blir stille igjen, begge to.

56

EXT. FOLKETS HUS. KOPERVIK. KVELD.

56

Frode står utenfor Folkets Hus og venter mens Harald betaler for taxien. Han betrakter inngangsdøra. Den ser ikke ut til å ha blitt åpnet på flere år. Alle vinduene er mørke, noen av de knuste, en liten lampe henger og dingler over inngangspartiet, slukket. Veggene er skitne og fulle av graffiti.

Harald klyver ut av taxien og lukker døra igjen etter seg før den kjører. Han går bort til Frode.

HARALD

Fytti helvete, nesten over tusen spenn. Den der skal vi faen meg dele på.

FRODE

(Med ryggen til)
Er du klar?

Harald ser opp på Folkets Hus han også. Det ser helt forlatt ut. Som om det ikke har vært folk der inne på årevis.

HARALD

Det kan jo ikke være her da.

FRODE

Det fins ikke noen andre Folkets Hus i Kopervik.

HARALD

Ja, men se på det da. Det her er jo ei jævla rønne.

De to blir stående der litt og bare betrakte bygningen, uten å vite helt hva de skal ta seg til. De ser seg rundt. Ser etter tegn til liv, men gata er helt dau. Til slutt går Frode opp til døra, når han skubber i den, går den opp. Han snur seg og ser på Harald.

FRODE

Det er åpent da.

Han åpner den enda mer. Det er helt bekmørkt der inne.

FRODE (CONT'D)
Skal vi gå inn og se?

Harald kommer opp og kikker inn han også.

HARALD
Fy faen. Det her er jo som en jævla skrekkfilm.

57 INT. FOLKETS HUS. GANG. KVELD.

57

Frode og Harald går forsiktig innover i mørket. De kommer snart til en ny dør. Denne gangen er den låst og ikke til å rikke. De blir stående der, helt stille, og lytte.

FRODE
Hører du noe?

Harald legger øret inntil døra. Hører så vidt lyden av både stemmer og musikk.

HARALD
Det er jo folk der inne.

Frode smiler.

HARALD (CONT'D)
Faen.

Frode banker på.

Ingenting skjer. Han banker på igjen, tar i døra, men nei. Den rikker seg ikke. De ser rundt seg. Så tar Frode fram konvolutten han fikk fra Ansgar. Han leser høyt det kryptiske ordet på den.

FRODE
Incitatus. Faen betyr det for noe da?

Og med det åpner døra seg.

58 INT. FOLKETS HUS. ÅPENT LOKALE. KVELD.

58

Frode og Harald kommer inn i et lokale som ser helt annerledes ut enn resten av huset. De passerer to maskekledde dørvakter og går inn i det som mest av alt kan minne om en slags *klubb* for overklassen. (Beskrive dette litt her da).

Det er folk overalt der inne, som står og prater sammen i forskjellige grupper, hvor mesteparten av mennene også har masker. En kelner kommer bort til dem med et brett med Champagne og små, blå piller.

KELNER

Godt aften mine herrer.

FRODE

God aften, god aften.

Han forsyner seg av både Champagne og piller. Det samme gjør Harald, før kelneren går videre.

HARALD

Viagra? Ok...

Han ser på Frode som svelger ned viagraen med Champagnen, og smiler til makkeren sin.

MINUTTER SENERE:

Frode og Harald har stilt seg opp inntil veggen. Ingen av de veit helt hvordan de skal gå fram, hva som egentlig skal skje nå.

HARALD (CONT'D)

Ok, hva gjør vi nå da? Prøver å finne hun der dama du er på jakt etter?

FRODE

Eller så bare slapper vi av og tar det som det kommer. Koser oss litt når vi først er her. Det her er jo helt perfekt for deg.

HARALD

Og på hva slags måte er det her perfekt for meg?

FRODE

Dette er jo kvinnfolk som kjeder seg ekteskapet sitt. Akkurat det er jo du ekspert på.

Harald ser irritert på Frode nesten litt sint, men før han rekker å si noe mer, kommer det to damer bort til dem. De går målrettet på Harald.

SWINGERS-KONE#1

Hei, vennen. Har du lyst til å bli med oss?

Harald mister helt fatningen, aner ikke hva han skal gjøre.

HARALD

Eh, hæ? Hva, nei, altså, jeg er bare her for å... kikke, liksom.

SWINGERS-KONE#2

Åh, så du liker å se på?

HARALD

Øh, nei, altså, jeg meinte det jo ikke *sånn*. Jeg...

Frode begynner å le.

SWINGERS-KONE#1

Kom. Bli med oss. Så skal du få se på så mye du bare vil.

Hun tar tak i hånda hans og begynner å dra han med seg. Harald ser på Frode med et hjelpeløst blikk mens han sakte geleides vekk. Frode gliser og gir han tommelen opp.

Etter at Harald har forsvunnet blir Frode stående igjen alene. Han betrakter forsamlingen. Nipper til Champagnen sin. En maskekledd mann kommer bort til han.

MASKE-MANN

Leter du etter noen?

FRODE

(En smule skeptisk)
Tja. Det spørs det.

MASKE-MANN

Har du sett i underetasjen?

FRODE

Underetasjen?

Mannen peker mot en dør det står en dørvakt ved siden av.

MASKE-MANN

Kanskje den du søker befinner seg i underetasjen?

FRODE

Ok, og hva er det...

Før Frode får snakket ferdig snur maske-mannen seg og forlater Frode.

FRODE (CONT'D)

... der nede da?

Frode ser mannen forsvinne inn blant de andre gjestene. Han heller nedpå resten av champagnen og vet plutselig ikke helt hva han skal ta seg til. Han ser seg rundt, på de andre i lokalet. Er det ikke flere av dem som ser litt ekstra lenge på *han*?

FRODE (CONT'D)

(Til seg selv)

Jaja. Ingen sa jo at det her *ikke* kom til å bli sært da. Det er greit det.

Han går bort til døra maske-mannen pekte på. Dørvakten åpner den. Sier ingenting. Frode ser en trapp som går nedover i mørket.

59

INT. FOLKETS HUS. SOVEROM. KVELD.

59

Harald står inne på et soverom, i senga foran han ligger de to damene, kun i undertøyet sitt. Han føler seg IKKE komfortabel.

HARALD

Men er det her liksom greit for... ektefellene deres da?

SWINGERS-KONE#1

Å ja! De følger jo med på alt!

HARALD

Hæ? Følger med?

Han ser seg rundt, legger merke til KAMERAET som står på stativ inni ene hjørnet. Han ser på damene igjen.

HARALD (CONT'D)

Dere kødder nå? Ikke sant?

SWINGERS-KONE#2

Har du tenkt å stå der lenge?

HARALD

Ja, men...

Han ser bort på kameraet igjen.

SWINGERS-KONE#1

Det ligger en maske der, hvis du trenger det.

Harald ser på bordet ved siden av senga. Det ligger en maske der, men i motsetning til de andres venetianske karnevalsmasker, er dette en slags GRISEMASKE.

Han går bort til bordet og plukker opp maska. Ser på den. På kameraet i hjørnet. På de smilende konene i bare undertøyet som gjør plass til ham i senga.

Hva faen er det egentlig han har rota seg opp i her?

60 INT. FOLKETS HUS. KJELLER. KVELD.

60

Frode er i kjelleren. Det er mørkt og stille. Vått og grimete. Han går nedover en smal korridor. Når han runder et hjørne ser han ei dør i enden av gangen som står så vidt på gløtt. Et rødt lys strømmer ut av døråpningen.

Frode går bort til den, og inn.

61 INT. FOLKETS HUS. SEX-DUNGEON. KVELD.

61

Vegger i mørkerødt skinn. En enorm, like rød seng med stålgitter i enden. Gapestokk, et digert tre-kryss og alskens andre torturlignende installasjoner lyser mot Frode. Det henger kroker og kjettinger ned fra taket. Han ser seg sjokkert om. Går forsiktig inn i rommet.

FRODE

Hallo? Er det noen her? Shiiiiit....

Ingen svarer. Han ser seg om. Tar et par forsiktige skritt innover mens han kjenner på piskene, maskene, håndjernene og kjettingene...

EMMA

(O.S)

Finner du det du leiter etter?

Han skvetter så mye at han mister paddlen. I døråpningen står en fullt utstyrt *DOMINATRIX*, med pisk og det hele. Lakk og lær. Høye hæler. Vi ser at det er EMMA (selv om Frode så klart ikke vet det på dette tidspunktet).

FRODE

Åh, faen. Sorry. Jeg gikk visst litt feil, jeg.

EMMA

Legg deg ned du.

Hun kommer inn i rommet. Lukker igjen døra etter seg.

FRODE

Hæ, nei, nei, du misforstår. Jeg prøver bare å finne noen som skal være... her på huset et sted.

EMMA

Her inne finner du bare noen hvis du gjør sånn som jeg sier.

Han ser på piskan hennes. På *outfiten*. Både Champagnen og - det han *tror* var - Viagra, begynner å virke på han.

EMMA (CONT'D)

Kle av deg først.

FRODE

Altså. Det her er ikke sånn jeg pleier å... Dette er liksom ikke helt mi greie...

Plutselig mister han balansen et lite øyeblikk. Som om han har drukket for mye, noe han jo definitivt ikke har. Han setter seg ned på sengekanten. Lener seg gradvis bakover.

FRODE (CONT'D)

Wow. Den Viagraen... faen var det i den da?

EMMA

Så du leter etter noen?

Han spretter opp igjen. Så ute er han ikke.

FRODE

Ja, Emma? Kjenner du henne? Er hun også her i kveld?

EMMA

Sa ikke jeg at du skulle ta av deg klærne?

FRODE

Ja, jo, unnskyld. Jeg...

Han begynner å kneppe opp buksa si, drar den av seg.

EMMA

Unnskyld *herskerinne*, heter det.

Frode ser opp på henne. Herregud, hun *ER* jo faktisk ganske hot denne dama her, hvem enn hun nå er...

FRODE

Unnskyld, *Herskerinne*. Ja, nettopp.

Han knepper opp skjorta si og får den av seg også. Legger seg ned i senga. Hun begynner å feste stroppene rundt håndleddene og føttene hans. Strammer til såpass at det begynner å gjøre vondt for han.

FRODE (CONT'D)

Hei, ikke så stramt da!

EMMA

Hva, liker du det ikke når det er du som er i jern, lille politimann?

Frode rykker til. Hva er det som skjer her nå egentlig?

FRODE

Hei, hvordan veit du at jeg er...?

EMMA

Det nytter ikke å ha hemmeligheter her. Tror du virkelig dette er et sted hvem som helst slipper inn?

Frode stirrer på henne mens hun begynner å tenne digre talglys rundt senga. Han tenker. Vurderer situasjonen.

FRODE

Kjente du Jarle? Jarle Grønås? Var han en av dine... kunder?

Hun ler.

EMMA

Menn er enkle vesener. Spesielt på din alder. De famler jo i blinde. Aner ikke hva de leter etter. Det er som med det lille fåret i den mørke skogen, som ikke aner at det har gått seg vill før det er alt for seint.

FRODE

Faen skal det bety?

EMMA

At dere gjør som dere får beskjed om.

FRODE

Ja, gjorde Jarle også det han fikk beskjed om? Gjorde han det *her* for eksempel?

Hun ler. Så klyver hun opp på han.

EMMA

Jarle likte ikke regler. Han ville jo bare følge strømmen han.

FRODE

Og den strømmen, det var deg
liksom?

EMMA

Kanskje?

FRODE

Og hvor ender du opp hvis du blir
tatt av den strømmen der da? På
likhuset?

EMMA

Hvis du vil ha svaret på det, så må
du åpne den samme døra som han
gjorde.

Hun strekker seg mot en glasskrukke på bordet ved siden av senga. Holder den opp foran Frode. Han ser på den, inni glasskrukka er et svart innhold. Noe seigt og tjukt noe. Som størknende olje eller slimete blekk. Hun stikker en finger ned i det.

FRODE

Hva faen er det der for noe?

EMMA

Har du ikke hatt sex på MDMA før?

FRODE

Jo. Flere ganger faktisk. Og det
der ser faen meg ikke ut som noe
jævla MDMA.

EMMA

Prøv det. Det er mye bedre.

Før han rekker å reagerer stikker hun fingeren rett inn i munnen på han. Frode vrir hodet fra side til side i et lite øyeblikk av panikk, men, det tar ikke lang tid før han slutter og går over til å regelrett *sutte* på fingeren hennes.

Harald tar den ene dama bakfra mens hun ligger med hodet mellom lårene på den andre. Han kjører på med grisemaska si. Damene stønner høyt. *Yeah, det her får han jo faktisk litt til.* Svetten renner av han. Han ser mot kameraet, gliser, og flekser ene bicepsen sin. Damene begynner å stønne enda høyere og Harald klasker til. Føler seg som den reineste pornostjerna der han står og gir full gass.

63 INT. FOLKETS HUS. SEX-DUNGEON. NATT. 63

Emma rir Frode. Begge to er virkelig i øyeblikket. Når hun spenner ryggen bakover, kikker Frode på henne. På kroppen hennes. Det er nesten noe overnaturlig over henne. Som om ikke det her egentlig skal kunne skje. Han kjenner han er i ferd med å nå klimaks, begge to er på bristepunktet, så...

64 EXT. STRAND. DAG. 64

Sjøen bølger stille og rolig inn over sanden. Frode ser ned på føttene sine. De synker ned når det kalde vannet renner inn mellom tærne på han. Han forstår ingenting. Det eneste han ser er ei lang sandstrand, omhyllet i tjukk tåke, med dagslyset så vidt kommende gjennom. Det er helt stille. Eneste lyden kommer fra havet som rolig trekker seg fram og tilbake. Han er fullstendig naken. Ute av stand til å skjønne noe som helst.

65 INT. FOLKETS HUS. ÅPENT LOKALE. NATT. 65

Harald går fornøyd gjennom lokalet med grisemaska si, rundt han holder folk på med de mest perverse ting. En regelrett orgie egentlig. Han smiler og nikker til folk. Etter en liten stund kommer han fram til en bar. Der er det ingen utenom bartenderen som rolig står og polerer glassene sine. Harald setter seg på en av barkrakkene.

HARALD

Fett, har dere bar også?

Bartenderen ser ikke opp fra glasset sitt.

BARTENDER

Vi har det meste. Er det noe du kunne tenke deg?

HARALD

Tja, jeg tar gjerne ei pils. Blei så jævla tørst av all den... ja, du veit.

BARTENDER

En øl til herren. Kan en *stout* fra det lokale bryggeriet friste?

HARALD

En stout? Ja, jo, det går sikkert fint det... Hvis det bare er det du har...

Bartenderen begynner å tappe et glass til han. Harald ser på ølet, det er svart som beken. Når han får glasset, blir han usikker. Det ser ikke spesielt innbydende ut. Han ser opp på bartenderen, som nå står der og stirrer på han. Harald skjønner at han er nødt til å smake. Han drar opp grisemaska, lukker øynene og tar en sup.

HARALD (CONT'D)

Hm! Det der var jo ikke så verst allikevel!

Bartenderen begynner å polere glassene sine igjen, mens Harald blir sittende der og drikke, med maska si på toppen av hodet.

HARALD (CONT'D)

Hei, du har ikke sett kompisen min, vel? Han jeg kom her med? Sånn halvmørkt, kort hår, godt trent, svart dress? Haugesunder? Så ikke helt hvor det blei av han.

BARTENDER

Har du prøvd i underetasjen?

HARALD

Underetasjen? Er det der nede han gjømmmer seg?

Bartenderen ser til slutt opp fra glasset sitt.

BARTENDER

Du kan jo gå ned og se?

Harald drikker opp halvliteren sin i et par kraftige slurker. Så hopper han av barkrakken og går.

MINUTTER SENERE:

Harald står foran døra Frode gikk ned til kjelleren gjennom. Denne gangen står den på vidt gap uten noen dørvakt til stede. Harald ser nedover trappa som munner ut i et stummende mørke der nede.

HARALD

(Halvropende)

Frode?! Er du der nede eller!?

Det er ingen som svarer han.

Harald er nede i kjelleren og surrer. Han er på samme sted som Frode var, men denne gangen er det ingen åpen dør som leder inn til noen sex-dungeon.

Jo lenger innover han går, jo mørkere blir det. Harald stopper opp og ser seg tilbake. Plutselig hører han et lite dunk til høyre for seg. Han snur seg og ser rett på ei dør. Var det der lyden kom fra? Han åpner døra forsiktig og kikker inn.

HARALD

Hallo? Er det... noen her? Frode?
Faen er det som skjer her egentlig?

Han går inn i rommet. Det er helt tomt, utenom et teppe, somer ser ut til å ligge over noe DIGERT og KUBEFORMET.

Plutselig er det noe som slår mot metall under teppet.

Harald skvetter.

HARALD (CONT'D)

Hva i satan?!

Han går forsiktig bort til teppet, drar det av. Under det står det et *metallbur*, og i buret, en mager og skjelvende MANN, uthult og skrekkslagen.

FANGET NARKOMAN

Hjeeeeeelp meeeeeg...

Harald begynner å banne og stresse.

HARALD

Det var det jeg sa det, vi skulle jo aldri gått her. Men hørte han på meg? Nei, så klart ikke. Faens, jævla psykopatopplegg altså. Hei. Går det greit med deg eller?

Han begynner å inspisere buret. Mannen inni virker for svak til å kunne hjelpe han med noe som helst.

HARALD (CONT'D)

Slapp av, kompisen min er snut. Han hjelper oss. Vi må bare få deg ut av den her jævla tingen.

Harald prøver å få opp hengelåsen på buret, river og sliter i den og bruker såpass mye energi på det at han ikke legger merke til de to MASKEKLEDE SKIKKELSNE som sakte dukkr opp bak han...

Refleksjoner.

I den grad denne oppgavens forsøk på å skrive en TV-serie – «Karmøy» – kan sjangerklassifiseres, er det hovedsakelig fra den såkalte grøsseren eller skrekksjangeren den finner mesteparten av sin klangbunn. Imidlertid er det ikke urimelig å si at store deler av de to første episodene henter sin energi vel så mye fra forsøkene på å skrive både komikk, (melo)drama og en slags form for sosialrealisme. Serien drar veksler omtrent like mye på humor, det krimprosedurale og det karakterdrevne dramaet, som på typiske forsøk på å *skremme* seeren/leseren. Det er med andre ord ingen «ren» grøss og gru jeg her har pretendert å levere, men snarere en form for sjangerblanding eller hybrid av ulike sjangre, som det i og for seg ikke er umulig å tenke seg som en problematisering av nettopp det å lage grøss eller skrekk nettopp for *TV*.

I en slik problematisering legger jeg da til grunn at det etter mitt syn rett og slett ikke har vært særlig mange vellykkede utgaver av «skrekk-TV». Dette kan så klart reduseres til personlig smak, men av og til får jeg følelsen av at det kanskje vel så mye skyldes en helt grunnleggende og essensiell forskjell mellom film og TV. Kan det være at hovedproblemet rett og slett ligger i de forskjellige formatenes *lengder*?

For en films del vil narrativet typisk utspille seg mellom 90 til 120 minutter. Der er det ikke urimelig å tenke seg forsøket på å skremme seeren som noe levert på en viss «bølge» av intensitet (ut ifra den typiske akt-strukturens fluktueringer), som hun eller han rider med på; en serie utladninger som etter hvert når sitt klimaks før den så ånder ut og seeren til slutt kan puste normalt igjen (hvis det er en noenlunde velfungerende film da). Skulle vi tenkt oss det samme designet for en TV-serie, ville vi da blitt tvunget til å «strekke» denne «bølgen» atskillig mer ut i tid, ja, rett og slett ut i flerfoldige flere timer, pluss delt den stykkevis opp på grunn av seriers episodiske struktur. Enten må hver episode ha sin egen lille mini-aktstruktur a la filmen – og med det etablere en gjentakelse, som i hvert fall for undertegnede fort blir voldsomt trøttende og forutsigbart, når man ser en hel sesong hvor da de samme prinsippene går igjen og igjen, episode etter episode. Eller så må den, som sagt, klare å bygge opp og så *holde* på sin skremsels-intensitet ut over x antall timer, som igjen jevnlig deles opp av rulletekst, intro og så videre.

Hvor sannsynlig er det siste? Antageligvis svært lav. Man kan så klart holde på en *spenningskurve*, men tilsvarer dette egentlig det samme som noe som evner å *skremme* seeren? Blir ikke «spenning» her en alt for generell term? Noe som simpelthen viser til et nærmest abstrakt trekk som *alle* vellykkede fortellinger vil besitte?

Hvis målet med ens spenningskurve vel så mye er å lage en *skremselskurve*, synes det vanskelig å oversette filmens *BØ!* til serieformatet uten å ende opp med et langtekkelig og til syvende og sist, ikke særlig, skummelt *Bøøøøøøøøø* ... Her frister det da å tilskrive den tilsynelatende uunngåelige måten TV-skrekken daler i intensitet på, til et problem sjangeren i seg selv har med formatet. Og at det er helt naturlig at en såkalt «grøsserserie», ofte vel så mye kan oppleves som et slags krim-, science fiction- og/eller karakterdrevet plott, mettet med alle mulig annet i tillegg til de typiske sjangertropene fra skrekkfilmen, rett og slett for å kunne lage nok interessant skjermtid. Er ikke *The Walking Dead* vel så mye et studie av menneskelig oppførsel under stort press, som en serie om farlige zombier? Henter ikke *The Outsider* vel så mye handling fra en tradisjonell krimetterforskning som det overnaturlige?

Åpningen for sjangerhybridisering virker med andre ord å komme nesten naturlig, og i den sammenhengen vil jeg trekke fram to serier som har hatt innflytelse på hvordan jeg har forsøkt å tenke mitt eget serieprosjekt, henholdsvis *Twin Peaks*¹ og *Riget*. Ikke i betydning av å utvikle plot og karakter, men mer det å kunne tenke seg en serie som bevisst spiller på flere narrative strenger, og har dette som et av sine konkrete, kunstneriske prosjekter. Lynch/Frost og Von Trier spiller til tider massivt på kontrasten mellom latter og gru, og ser ut til å sette opp et nærmest konstant skifte, både på handlings- og karakternivå, mellom det komiske og tåpelige, og det som er konstruert for å få deg til å fryse på ryggen og se vekk fra skjermen. Man får etter mitt syn her en slags konstant vekselvirkning mellom ulike, i utgangspunktet polare toner eller stemninger, som man så kan tenke seg som en stadig forstyrrelse av seerens «trygghet». Vi kan her forestille oss en hypotetisk seer som sakte men sikkert begynner å spørre seg selv: *Hva er det jeg egentlig sitter her og ser på nå?*

Noe av den samme effekten har det da også vært mitt mål å prøve og tilnærme meg i denne oppgaven. Tanken har da vært å forestille seg at én måte å se på eller undersøke hvorvidt skrekken kan overføres til TV-formatet, er nettopp å plante en lignende form for strukturell «ustabilitet» i narrativet, og se for seg serien som et forsøk på å dra seeren inn i noe hun radvis innser at hun *ikke* har kontroll over.

¹ Riktignok ikke en «grøsser-serie» per se, men allikevel representativ etter mitt syn, gitt at den skremte vettet av en hel generasjon i sin tid ...

Med utgangspunkt i henholdsvis Tor Magnus-karakteren sin eksistensielle krise og den dårlige relasjonen mellom Elin- og Frode-karakterene, har jeg først prøvd å etablere følelsen av en slags form for konvensjonell sosialrealistisk tone i seriens innledende fase (for øvrig ispedd en liten dose komikk). Hos Tor Magnus møter vi et liv som er i ferd med å bryte sammen: en ikke uvanlig situasjon for det typiske karakterstudiet. Hos Frode og Elin yrkesmessige gnisninger som snart går over til et slags krimplot når Elin forsøker å finne mer ut om hans lysskye forretninger. Sammen danner de det vi kunne kalt for linjene i det «ordinære» narrative, som seeren umiddelbart kan ta for gitt at representerer visse gjenkjennelige sjangerkonvensjoner hun har «sett før».

Samtidig inneholder de første episodene også små drypp av noe annet, noe som ikke passer direkte inn i de nevnte karakterenes fortelling. La oss kalle dette for de første episodenes «heterogene elementer», i den forstand at de ikke umiddelbart lar seg plassere innenfor de sjangerkatalogene serien i utgangspunktet presenterer. En dommedagsmyte, et tilsynelatende arkaisk bondemiljø uti distriktet og et mystisk kunstverk. Hva kan alt det her være for noe da? Dette passer jo ikke helt sammen med det andre «vanlige» som foregår her, gjør det vel? Disse elementene har jeg i denne sammenhengen tenkt på som en slags form for *dører*. Som passasjer som leder videre inn i noe annet. De første «dørene» man da møter på, er relativt små, kun for de «kortvokste» så å si (det vil si, kun for de som tar referansene mine til annen film, litteratur og kunst). Tanken her har vært at ved seriens begynnelse skal det være lite som tilsier at vi faktisk befinner oss i grøsseren eller skrekkens verden. De første små hintene, eller «dørene», er forsøkt vektet såpass lett at det mer deliriske som etter hvert skal komme, foreløpig holdes i sjakk. Målet er først og fremst en triggering av nysgjerrighet, ikke en for enkel avsløring av hvor disse dørene faktisk har tenkt å lede hen.

På den måten kan vi forestille oss en seer som kanskje er allergisk mot skrekksjangeren, men som allikevel vil bli sittende og se på fordi de sosialrealistiske elementene – ideelt sett – fenger henne. Disse første dørene gir da bare en svak eim av det «disekvilibrumet» som gradvis kommer til å etablere seg i seriens narrative, uten at de forhåpentligvis «lukter» for sterkt. Imidlertid tar det ikke lang tid før disse «dørene» vokser i størrelse. Allerede i episode to er jo passasjene som tar oss *vekk* fra det sosialrealistiske rimelig etablerte: vi har allerede vært vitne til et grotesk drap med maskerte mordere, og nå møter vi også på et dødt foster i en blekksprut og en swingers-klubb som ser ut til å skjule noe *mer*, midt i Kopervik sentrum, hvor da Frode-karakteren bokstavelig talt blir fortalt at han må gå gjennom Emmas dør for å komme videre i historien og finne ut hva som faktisk skjedde med Jarle.

Fra og med her tenkte jeg da at graden av *irrasjonalitet* skulle begynne å stige. Men hele tiden i forhåpentligvis ikke for store svingninger, slik at så mange som mulig ble med videre. En stor del av Outline-arbeidet ble med andre ord å porsjonere ut det stadig mer «heterogene» i forhold til den tilnærmet normale begynnelsen på serien. Til slutt måtte målet da bli å fullstendig dra ut proppen – noe jeg vel følte at jeg mer eller mindre lyktes med (...) – gjennom en sesongfinale som hadde krysset så mange deliriske terskler at det ble umulig å se seg tilbake til fornuftens gemakker ...

Hva så med seriens *karakterer*? Hvordan så jeg for meg at de skulle fungere i forhold til dette «strukturelle» prosjektet? Alle disse «dørene» mine? For seriens hovedkarakter, Tor Magnus Djupaskar, var grunnideen å begynne med et slags nullpunkt, med den som ikke har noe å tape lenger. Som karakter er han på sitt bunnpunkt når vi treffer han i piloten: selvmedisineringen gjennom alkohol (og diverse annet) etter å ha mistet sinn sønn i en drukningsulykke et par år i forveien, har ført til at han er i ferd med å miste jobben sin og bestemmer seg for å ta livet av seg selv. Livet hans er kort fortalt i *ruiner*. Og det lille som er igjen av det, går simpelthen på *automatikk*, drevet fram av en slags form for Dødsdrift: det som finner fred i en søken etter selvutslettelsen.

Når så ting tar en annen vending og han istedenfor å hoppe i døden, vender hjemover mot sin fødeby var planen at han her i større grad skulle bli en aktiv karakter, men samtidig også være sterkt preget av sin tragiske ballast. Det viktige for meg her var at han var sårbar og så utsatt at han lett kunne utnyttes av andre. Det er derfor han i realiteten har reist hjem for å drikke seg i hjel. Den virkelig første store vendingen i Tor Magnus sitt liv i serien, blir da møtet med Emma og den påfølgende kjærligheten mellom dem. Denne kjærligheten var da ikke tenkt som noe ironisk eller utelukkende en slags felle med et bakenforliggende motiv. Den skulle oppleves som noe genuint av begge to, og når Emma da etter hvert blir gravid, skulle det bli *midtpunktet* i hans (og seriens) karakter-bue. Denne andre, store vendingen hos ham, kommer dermed i kraft av at han får en *ny sjanse* i livet. En ny mulighet til å se om han duger som far og med det også nok en gang få muligheten til å gi noen en bedre barndom enn det han selv hadde (som jeg jo forestiller meg som en stor del av hans psyke her).

I denne nye sjansen skulle det imidlertid da ligge skjult et møte mellom ulike krefter, som til slutt kom til å lede han ugjenkallelig mot Undergangen. For der hvor han på ene siden kom til bordet med sin «ruin», skulle Emma gjøre det samme gjennom sin ambisjon om å gjenoppbygge familiens og Krakenes sin storhet og maktposisjon igjen. Dette er *hennes* «ruin», som da ved å basere seg på blant annet det *kultiske*, søkte nettopp slike krefter som de

som fram til da hadde gjennomsyret Tor Magnus; de som kanskje bare kan kureres gjennom «nye sjanser» og ny «mening» med livet.

Når vi så etter hvert skjønner hvilken «delirisk dør» kjærligheten deres er i ferd med å ta Tor Magnus gjennom, ser vi her da hvilket valg han konfronteres med. I realiteten må han her velge mellom å gå tilbake til slik han var som suicidal, nemlig en som var i ferd med å *gi etter* for de destruktive kreftene i livet hans, og bli en av kultens medlemmer med de katastrofale følger det har. *Eller* han kan kjempe imot, ikke bare kulten, «Den Nedsunkne» og Dommedag, men da også sin store kjærlighet og deres kommende barn. Den siste døra leder han inn til et slags tragisk paradoks, hvor da innsikten på sett og vis *ikke* setter han fri, men tvinger han til å velge vekk det han elsker og i stedet kjempe for å (over)leve.

Her leflet jeg lenge med tanken om at en slik indre aktiv motstand mot «Døden gjennom kjærlighet» aldri skulle komme hos Tor Magnus, at han skulle forbli i overgivelsen til Emma og hennes døds kult, men dette så jeg på et tidspunkt at ikke kom til å fungere, all den tid at det jo er han som i realiteten avdekker seriens fordekte sannhet og *egentlige* mysterium: «Karmøy» sitt *dobbelte komplott* mot menneskeheten i form av kultens mål, og så deres fatale misforståelsen av deres egen guddoms faktiske vesen. Det ble åpenbart for meg her at Tor Magnus måtte ha tilstrekkelig med protagonistisk energi i seg til å kjempe tilbake. Men, like fullt kunne jeg ikke la han unnsnippe sin tragiske skjebne heller, slik at jeg til slutt fant løsningen i de samme bladene som i sin tid ga han en fluktvei ut fra barnerommet. Tor Magnus redder sin bror, Elin, Judith og kanskje til og med hele menneskeheten for nå gjennom en proper helteavslutning ved å ofre seg selv. Det følte fullendende for han som karakter. Han var i realiteten alltid dødsdømt, men til forskjell fra det å hoppe fra en bro og ned i glemselen, entret han i det minste de evige jaktmarker som en ekte helt.

For Frode sin del, tror jeg vi trygt kan si at han her utgjør Tor Magnus sin motsetning. Som karakter møter vi han i begynnelsen som politimann, men, det tar ikke lang tid før vi ser at han har mer til felles med Abel Ferreras *Bad Lieutenant* enn den gjengse, norske tjenestemann ... Vi aner (forhåpentligvis) konturene av delvis sosiopatiske karaktertrekk hos han, som da i møte med det kultiske krefte ute på Karmøy, etter hvert finner sin naturlige plass der. Maktsyken hans, en slags evig grådighet om du vil, ønsket om alltid mer, passer her da som hånd i hanske med det kultiske. Den stadig dypere nedsenkningen i det deliriske og irrasjonelle, utgjør for Frode, et mindre viktig offer, målt opp imot lovnaden om uinnskrenket makt. Å gå gjennom galskapens dører blir for Frode rett og slett verdt det hvis

det er det som må til for å få mettet sitt uendelige begjær. Men, som klassisk *skurk* må han da også til syvende og sist betale prisen for dette ...

Den tredje (større) karakteren som her da er viktig å nevne med sin irreversible relasjon til det monstrøse i havdypet i serien, blir Emma. Hennes historie er en om *familiaer* belastning; en skjebne nedarvet fra sine forfedre. Den primære inspirasjonen til hennes karakter hentet jeg blant annet fra Andrzej Zulawskis *Possession*. (1981) og «heksa» i Bergmans *Det syvende innsegl*. Her var det da et par ting jeg så for meg som viktige drivkrefter i henne som karakter, mer enn bare denne enkle «leder for en ond kult»-rollen som man vel ofte reduserer slike antagonister til. For første skulle som sagt kjærligheten hennes være genuin, hun *skal* lete etter den rette og dele livet med, den rette til å bygge opp «den nye tid» med. For det andre skulle hun også være besatt av *se*, få bevist så å si, denne guddommen hun hadde satt hele livet sitt på spill for. Og, for det tredje, hun skulle ha en avgjørende vending i sin karakter-ark i form av at *tvilen* på et eller annet tidspunkt skulle melde seg, men at det da allerede var for seint. Sammen skulle disse tre punktene drive henne mot den «døra» som til slutt innebærer at hun *mister* kontrollen over sitt eget narrativ. Hennes «Familiearv» har i realiteten alltid vært basert på en *falsk* forståelse av «Den Nedsunkne», av en representasjon som har fått lov til å koagulere over så lang tid at den har blitt til en ikonisering som i realiteten aldri har vist til noe form for opprinnelig, sant referansepunkt. Beretningen om hvordan Emmas formødre i eldre tider har spilt rollen som en slags kultiske yppersteprestinner med uinnskrenket makt i lokalsamfunnet deres, og at det nå er henne og søstrene hennes sin tur, ikke bare til å gjenopplive denne tradisjonen men også forsøke å vekke opp Guddommen deres, innebærer resulterer her en lefling med krefter ingen av dem overhodet har noen kontroll over. Når så Undergangen melder seg for dem og alle deres følgere, vil hun til slutt erverve seg H.P Lovecraft sin klassiske innsikt i det *kosmiske*: hvor ufattelig lite betydning menneskeheten faktisk har innenfor denne uendeligheten som Kosmos utgjør og – ikke minst – for eventuelle andre sansende og levende entiteter der ute. Samtidig som denne innsikten her da selvfølgelig kom alt for sent for henne.

Sammen med Linfreds saga utgjør disse tre karakterene et arbeid inspirert blant annet av forfatteren Thomas Ligotti sitt syn på menneskeheten. I Ligotti sitt «skrekkunivers» møter vi på karakterer som gradvis *tappes* for sin subjektivitet eller sitt selvs kvaliteter. Et mål for meg har vært å tenke typisk karakterutvikling vel så mye som en form for karakter*avvikling*. For de nevnte karakterene – og for så vidt kulten i sin helhet – utgjør møtet med «Den

Nedsunkne» en gradvis erodering av deres egen menneskelighet, hvor da det eksplosive og katastrofale sluttunktet for alle kultens medlemmer også er der hvor de på sett og vis ikke lenger kan defineres som fullt ut «menneskelige» lenger.

De som da delvis klarer å unnsnippe dette, Tor Magnus og Linfred, utsettes allikevel for såpass store endringer at det også for dem fins et «før» og «etter» møtet med «Den Nedsunkne». Tor Magnus sin død og Linfreds overgang fra prest til gal (?) kunstner i skjul, viser da til hvordan «Den Nedsunkne» - eller de former for krefter som denne figuren kanskje kan sies å representere – fungerer på oss mennesker, rent kroppslig. I dette ligger det, kanskje ikke en ren metafor, men i alle fall et ønske fra meg om å tematisere hvordan enkelte former for krefter er i stand til å invadere vårt kjøtt og blod og hjerner og i realiteten definere en «ny tid», enten vi vil det eller ei. Hvis mennesket i stor grad kan defineres ut ifra dets behov og begjær, hva kan man da si om programmeringen og, ikke minst, *reprogrammeringen* av disse behovene og begjærene våre? Her forsøker monsteret mitt, «Den Nedsunkne» å peke mot en tenkning av det som, ikke via oven, slik som de transcendent Guder, men snarere *innenfra* oss selv, tar på seg rollen som den tilsynelatende *ÅRSAKEN* til alt som gir oss glede, nytelse og mening her i livet. På karakternivået er da serien også et forsøk på tematisere den delen av mennesket som er *åpen* for en slik «reprogrammering»; de av oss som vi kan forestille oss at ulike kulter ville ha *jaktet* på. De som kanskje mest av alt styres av en form for Dødsdrift, som alltid søker minst mulig motstand, den store, hvite intetheten, entropien og til syvende og sist det fullt ut automatiserte. Hos Ligotti er det typiske bildet på dette «avsubjektiverte» mennesket, marionetten, den som trekkes i trådene av andre og ukjente krefter og det ga meg jo avgjørende inspirasjon til seriens store røde tråd, dette maleriet av «dansende karnevalsfigurer», som til syvende og sist jo skal vise seg å være et bilde av seriens grusomme finale.

Den store motpolen til mine mannlige karakterer blir da så klart Elin. I lys av mennenes valg framstår hun mer eller mindre som seriens forsvarer av den rasjonelle høyborg. Hennes reaksjon på at stadig flere av disse forrykte dørene åpner seg, er jo hele tiden å la fornuften styre, og ikke la ting skli ut. I bunn og grunn er arken hennes en utvikling fra den usikre, ungen kvinnen til den som til slutt står igjen når alt støvet har lagt seg. Hun viser oss at motstand mot det som ønsker å reprogrammere kroppene våre til en viss grad *er* mulig. Men upåvirket blir hun så klart ikke. Også hun må bære byrden av alle hendelsene i serien, men hun klarer i det minste å holde på *menneskeligheten* sin, noe som da kanskje best

illustreres over hvordan hun til slutt tar på seg rollen som mor, selv om hun tidligere i serien lovet seg selv at det var det siste hun skulle gjøre her i verden.

Akkurat dette med menneskelighet, det humane versus det inhumane, er kanskje da et av de temaene jeg i etterkant kan se at har hatt mest betydning for meg i utviklingen av seriens kanskje viktigste «karakter», nemlig monsteret mitt: «Den Nedsunkne». Den første ideen jeg hadde her var i utgangspunktet ikke mer enn den enkle setningen «*Cthulhu på Karmøy*». Her har jeg egentlig ikke noen spesielt god forklaring på hvorfor akkurat dette fenget meg, utover at jeg vel følte det lå et eller annet underholdende potensial i å plassere H.P: Lovecraft sin sagnomsuste kosmiske entitet utenfor vestkysten av Norge ...

Interessant nok tok det imidlertid ikke lang tid før jeg trøtnet litt på visse sider ved denne ideen. Som modell for en monstrøsitet merket jeg fort hvor gjennomtablert Cthulhu er i populærkulturen i dag. Han er jo vel så mye en kosebamse og et *meme*, som noe slags skremmende figur fra den mer obskure delen av verdenslitteraturen.

Gjenkjenneligheten som preget Cthulhu-i-dag ga meg ikke bare lite men det slo meg også fort hvor direkte dårlig ting kunne risikere å bli, hvis jeg på et eller annet tidspunkt i løpet av serien faktisk skulle vise fram monsteret mitt slik vi etter hvert har blitt kjent med han som avbildet. Ut ifra denne erkjennelsen dukket det da etter hvert opp flere ideer, som til slutt skulle munne ut i min «Den Nedsunkne».

I første omgang så jeg viktigheten av å holde på usikkerheten om hans faktiske eksistens så lenge som mulig (men heller aldri feige ut og gi alt det overnaturlige» en naturlig forklaring). Dette ga meg jo da også muligheten på å spille på at det stadig dukket opp ulike iterasjoner av ham (som Kraken, Hafgufa og så videre). Deretter at jeg faktisk kunne spille *direkte* på den populærkulturelle «avbildningen» av Cthulhu både i form av utviklingen av mitt eget monster og i form av konkrete plotbeats. Jeg innså at jeg her ville prøve å tenke ut et alternativ som i realiteten også utgjorde en mer generell kritikk av rollen til avbildninger, representasjon og ikonisering av «transcendente» størrelser. Slike jeg jo følte at Cthulhu hadde blitt såpass fanget av, og som vi jo også finner for eksempel innenfor de monoteistiske religioner.

Jeg bestemte meg her for å beholde et par av Lovecrafts typiske grep, som at monstrene hans, selv om de er utenomjordiske, aldri er direkte overnaturlige. De har alltid sin basis i et biologisk-materialistisk materiale og er mer en levende, kosmisk entitet enn noe

slags «guddom». Samtidig ville jeg også legge større vekt på *slutten* i denne klassiske passasjen fra *Call of Cthulhu*:

«If I say that my somewhat extravagant imagination yielded simultaneous pictures of an octopus, a dragon and a human caricature, I shall not be unfaithful to the spirit of the thing ... But it was the *general outline* of the whole which made it most shockingly frightful» (CC:169).

Inspirert av filosofen Graham Harmans fokus på at det skremmende hos Lovecraft ligger i *umuligheten* av å beskrive det monstrøse, begynte jeg etter hvert å sysle med tanken på at *ingen* egentlig noensinne hadde sett monsteret mitt (i motsetning til hos Lovecraft, hvor da det menneskelige møtet med en monstrøsitet som regel munner ut i ren galskap hos den sansende karakter). Her fikk da også det «kultiske» en klar funksjon. Ikke bare var kulten på Krakenes en samling skjulte eller hemmelige tilbedere av en eller annen Guddom (slik man finner overalt hos Lovecraft), de var i realiteten også *feiltolkere* av det de trodde på. De ofret mennesker til guden sin og ventet på at han en dag skulle stå opp fra sine «drømmer» og så videre, men dette bildet de hadde lagd seg av han, det skulle overhodet ikke stemme. Dette utgjorde da i effekt *to* komplott mot menneskeheten: det første i form av denne kultens endelige mål om total underkastelse for «Den Nedsunkne». Så det faktum at denne kulten jo hele tida hadde tatt fullstendig *feil* av hva de faktisk prøvde å «vekke til live», med de katastrofale følger det til slutt skulle få for dem. Her syntes jeg da at jeg fant en dramatisk løsning på hvordan jeg skulle uttrykke Lovecrafts «kosmiske» maksime om hvor ubetydelig menneskeheten er i det store kosmos. Og det sågar på en måte som føltes både original, og fullt på høyde med tanken om at for eventuelle levende vesener der ute i verdensrommet, er det stor sannsynlighet for at vi ikke ville vært mer enn maur (og/eller mat!) å anse for dem, skulle vi være så uheldige å møtes.

Det siste og avgjørende punktet i denne «monsterutviklingen» kom da i form av hva filosofien har lært meg om *alternativer* til de transcendent guder, de som gjerne flyter rundt i himmelen og lignende. Jeg ønsket da å søke en entitet som i motsetning til ekstern dominans over mennesket, snarere søkte en form for *intern* dominans; et vesen som for å kunne eksistere, måtte gjøre det *immanent* til oss mennesker. Herfra var da veien kort fra Baruch de Spinoza til en annen stor tenker: David Cronenberg. Jeg fant simpelthen løsningen min i å tenke et monster som bokstavelig talt var interessert i kroppene våre for å overleve, ja som til og med kanskje var helt avhengige av dem for å kunne fortsette å eksistere. Med det falt den siste brikken på plass i min monsterutvikling, form av å skrive ting ut som *Bodyhorror*.

«Den Nedsunkne» var i bunn og grunn noe som *utnyttet* menneskets kultiske tro på han. Ikke nødvendigvis i form av en «ond», bevisst plan, men snarere som en måte å

(over)leve på. Vesenet mitt, presumptivt fra det ytre rom, befant seg av en eller annen grunn på jorden; den oppholdt seg i dypet; den kommuniserte delvis med mennesker den hadde kommet i kontakt med; og den skulle en dag stå opp igjen. Men, når den først gjorde det så kom det til å skje på dens egne premisser; da kom det til å være fordi den hadde «innsett» at menneskekroppen var et vel så bra element å oppholde seg i, som saltvann. På den måten endte jeg da opp med en monstrøsitet hvis eventuelle skremmende potensial lå i tanken om noe som kun klarte å eksistere hvis det evnet å ta over kroppene våre. Å miste noe av seg selv, gjennom en form for kroppslig invasjon, viste seg med andre ord å være den formen for skrekk «Karmøy» til syvende og sist søkte å formidle.

Så, hva står jeg da igjen med ved veis ende når alle dørene mine står på vidt gap og seriens infernalske gjennomtrekk forhåpentligvis treffer den hypotetiske seeren min midt i fleisen? Forhåpentligvis en sjanger-hybridisert reise, som til slutt får deg til å kjenne det litt i sideflesket, hva det betyr å leve. Målet er at «Karmøy» kanskje klarer å skille seg litt fra typisk kontemporær, populærkulturell skrekk slik vi ofte ser den på skjermen i dag, gjennom å romme noe mer enn bare enkle jumpscare og støtende eller grusomme audiovisuelle inntrykk som for så vidt fungerer der og da, men som også fort glemmes. Er det for ambisiøst å si at målet hele tiden har vært en mer eksistensiell form for gru eller uhygge? Kanskje, men samtidig føles det også som om det er der lista egentlig har ligget. Trygt forankret et eller annet sted oppe mellom de vidløftige ambisjonene man kan få av å se for mye Ingmar Bergman. Det gjelder om å finne vel så mye gru eller uhygge i de reint (mellom)menneskelige konstallasjoner. Vrien her har da blitt å ikke ta dette alt for seriøst, men snarere presse det melodramatiske materialet gjennom ei kvern konstruert av subsjangere som *Folk Horror*, *Bodyhorror*, *Giallo* og *Kosmisk Skrekk*.

I sin tid gikk jeg og så Von Triers *Riget 2* på kino, en seanse som varte i godt og vel over fem timer. Der husker jeg hvordan kvinnen ved siden av meg begynte å vri seg mer og mer i kinosetet, jo verre scenene fra det Københavnske Sykehuset ble. Til slutt snudde hun seg rasende mot ektemannen sin på andre siden og hveste gjennom sammenbitte tenner: *Du sa ingenting om at det skulle være skummelt!*

Slik håper jeg da også at «Karmøy» kanskje kan spille seg ut en gang, at det vel så mye er de som *aldri* kunne tenkt seg å sette seg ned for å se en skrekkfilm som til slutt blir det ultimate publikummet mitt. De som alt for seint skjønner at grotteveggen bak dem er i ferd med å lukkes der de lydig har fulgt etter tonene til rottefangerens fløytespill.

Litteraturliste:

Harman, Graham (2012). *Weird Realism: Lovecraft and Philosophy*

Heller-Nicholas, Alexandra (2021) *The Giallo Canvas. Art, Excess and Horror Cinema*

Ligotti, Thomas (2010) *The Conspiracy against the human race*

Lovecraft, H.P. (1999). *The Call of Cthulhu and other Weird Stories*

Woodard, Ben (2012). *Slime Dynamics*